Taitthiriya Sangabhashyam

Krishna pandita

ఓం తత్సద్బ్రహ్మణే నమః

శ్రీకృష్ణపణ్డితవిరచితమ్

తైత్తిరీయసన్ధ్యాభాష్యమ్.

Taitthiriya sandhyabhashyam

చెన్నపురి:

"వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్"

ఇత్యేతైః,

ముద్రాప్య ప్రకటితమ్.

1916.

PRINTED AT

THE ADI-SARASWATY NILAYA PRESS,

69, Malia Perumall Street, MADRAS.

ఓమ్

నమో గాయత్ర్యై.

తైత్తిరీయసన్ధ్యాభాష్యమ్.

ప్రథమగుచ్ఛః.

ఉపోద్ఘాతః.

శ్లో. యస్మి న్దర్పణబింబజృంభితపురీసందర్భతుల్యం జగ
ద్భాతం యత్ప్రసవం విదో యత ఇదం రూపాద్యదివ క్రియతే,
యస్యాజ్ఞానవిజృంభితా పరభిదా వారీందుభేదాదివ
త్తం భూమానముపాస్మహే హృదిసదా వామార్ధజానిం శివమ్.

శ్లో. పూర్ణానందస్వరూపాయ దక్షిణామూర్తయే నమః,
ప్రాజ్ఞా న్ప్రాజ్ఞా న్కరోమీతి దీక్షితాయ స్వచింతయా.
ముకుందాశ్రమయోగీంద్రపాదపంకజమాశ్రయే,
యత్సందర్శనమాత్రేణ ప్రాయత్యం జాయతే నృణామ్.
శ్రీమత్కటాక్షే క్షణవీక్షితానాం
వాణీ సువాణీ రసనాఞ్చలేఽచలా,
ప్రవర్తతే తాన్ప్రణమామి నిత్యం
శ్రీకృష్ణవిద్వన్మణిదేశికేన్ద్రాన్.
అరుంధతీవ వ్రతభాగ్యశాలినీ
లక్ష్మీరభూ న్మే జననీ జగన్నుతా,

శ్రీరామభట్టస్తు పితాఽమితాగమ
స్తా వద్య వందే సకలార్థసిద్ధయే.
శ్రీమద్రాఘవద్దైవజ్ఞవంశ్యః శ్రీకృష్ణపండితః,
ప్రకాశయామ్యహం స్పష్టం సంధ్యావందనపద్ధతిమ్.

భాష్యాణి వేదస్య విలోక్య నిర్మితా
విద్వత్ప్రియా నిర్ణయకల్పవల్ల్యసా,
గంభీరసంశోభిపదానుగుంభితా
లబ్ధాగమశ్రేణిశుశుత్సయా మయా.

సన్ధ్యావన్దనస్య నిత్యత్వప్రతిపాదనమ్.

ఇహ ఖలు సకలసత్కర్మపరిగణనాయామాదితః పరిగణనార్హస్య సంధ్యావందనకలాపస్య స్వరూపవిశేషజిజ్ఞాసా యథాకథంచిద్విగుణాఽపి శ్లో 'శ్రేయాన్ స్వధర్మో విగుణః పరధర్మాత్స్వనుష్ఠితా' దితి భగవదుపదేశాత్స్వధర్మత్వేన శ్రేయసీతి హృది నిధాయ నిరంతరశుశ్రూషావరితోషితసదాచార్యముఖకమలోదీరితసిద్ధాంతసారసాగరాన్నిర్గళిత మతిరహస్యామృతమాకలయ్య యథాయోగం ప్రకాశ్యతే. తత్ర తావత్సన్ధ్యావందనం నిత్యం; 'అహరహస్సన్ధ్యాముపాసీ' తేతి శ్రుతావహరహరితి వీప్సావగమాత్. 'అహరహః ప్రవృజ్యతే అర్ధమాసేఽర్ధమాసే ప్రవృజ్యతే, వసంతే వసంతే జ్యోతిషా యజే' తేత్యాదౌ తథా దర్శనాత్. నన్విద మయుక్తం తత్ర నిత్యత్వం; యథాకాలమకరణే ప్రాయశ్చిత్తాశ్రవణాత్, అతృతీయాత్పురుషాత్సోమపానాభావే దౌర్బ్రాహ్మణ్యశ్రవణాచ్చ, 'అనాహితాగ్నితాస్తేయ' మిత్యుపపాతకేష్వనాహితాగ్నితాయాః పాఠాచ్చ.

నైవం ప్రకృతే తాదృశవచనాని సంతి యేన సంధ్యావందనం నిత్యం భవే దితి చే దుచ్యతే—పరికృతే తథావిధాని వచనాని నసంతీతి వదతా వక్తవ్యం, కిం సన్ధ్యావందనకర్మప్రధానభూత గాయత్ర్యుపదేశస్య యథాకాల మకరణే ప్రాయశ్చిత్తాభావ శ్చోచ్యతే? ఆహోస్వి ద్యథాకాలం సన్ధ్యాకర్మానుష్ఠానస్యాకరణే ప్రాయశ్చిత్తాభావః?. నాద్యః; సావిత్ర్యా అపి యథాకాల మనుపదేశే గురుతరప్రత్యవాయశ్రవణాత్. యథాహ భగవా నాపస్తంబమునిః—సూ.'అతిక్రాంతేసావిత్ర్యాః కాల ఋతుం త్రైవిద్యకం బ్రహ్మచర్యం చరే దథోపనయనం తతస్సంవత్సర ముదకోపస్పర్శన' మితి. ఉక్తం చాశ్వలాయనమునిచరణైః—సూ. 'అతఊర్ధ్వం పతితసావిత్రీకా భవంతి, నైనానుపనయే న్నాధ్యాపయే న్నైభి ర్వివాహయే న్నయాజయేయు' రితి; నద్వితీయః;సంధ్యాయా అకరణే బహుప్రత్యవాయశ్రవణాత్. తథాహి గోభిలః—శ్లో.'సంధ్యా యేన నవిజ్ఞాతా సన్ధ్యా యేనానుపాసితా, జీవమానో భవే చ్ఛూద్రో మృతశ్శ్వానోఽభిజాయతే' ఇతి. విష్ణుపురాణేఽపి—శ్లో. 'ఉపతిష్ఠంతి యే సన్ధ్యాం యే న పూర్వాం న పశ్చిమాం, వ్రజంతి తే దురాత్మాన స్తామిస్రంనరకం నృప'. కూర్మపురాణేఽపి—శ్లో. 'యోఽన్యత్ర కురుతే యత్నం ధర్మకార్యే ద్విజోత్తమః, విహాయ సన్ధ్యాప్రణతిం స యాతి నరకాయుతం'.దక్షః—శ్లో. 'సంధ్యాహీనోఽశుచి ర్నిత్య మనర్హస్సర్వకర్మసు, యదన్యత్కురుతే కర్మ న తస్య ఫలభాగ్భవేత్'. స్మృత్యంతరేఽపి—శ్లో. 'య స్సన్ధ్యాం కాలతః ప్రాప్తా మాలస్యా దతివర్తతే,'సూర్యహత్యామవాప్నోతి ఉలూకత్వ మియాత్తథా.' కించ.—శ్లో.'సా

యం ప్రాతస్తథా సన్ధ్యాం యే విప్రా న హ్యుపాసతే,తానేవ ధార్మికో రాజా శూద్రకర్మసు యోజయేత్'. శౌనకః—శ్లో. 'సన్ధ్యాతిక్రమణం యస్య సప్తరాత్ర మవిచ్యుతం, ఉన్మత్తదోష యుక్తో వా పునస్సంస్కారమర్హతి'. అవిచ్యుత, మవిచ్ఛిన్న మిత్యర్థః. తస్మా త్సన్ధ్యావందనాతిక్రమణే ప్రత్యవాయబాహుళ్య శ్రవణా న్నిత్యమితిసిద్ధమ్.

అర్థజ్ఞాన స్యావశ్యకతా.

తచ్చానుష్ఠాన మర్థావబోధపూర్వక మాచరణీయం. తథా సతి మహాత్ఫలం భవతి నేతరథా. అతఏవ ఛాందోగ్యే శ్రూయతే—శ్రు. 'యదేవ విద్యయా కరోతి శ్రద్ధయోపనిషదా తదేవ వీర్యవత్తరం భవతి' ఇతి. విద్యా సమ్యగర్థజ్ఞానం, శ్రద్ధా ఆస్తిక్యబుద్ధిః, అర్థజ్ఞానేన సమగ్రఫలం భవతీత్యాశయేన వీర్యవత్తరమిత్యుక్తం;తదేవేతి విశేష్యసంగతైవకార సామర్థ్యా దవిద్వత్కృత మనుష్ఠాన మతథాభూత మితిచ గమ్యతే.తథా నిరుక్తేఽపి—'స్థాణురయం భారహారః కిలాభూ దధీత్య వేదం న విజానాతి యోఽర్థం,యోఽర్థవి త్సకలం భద్ర మశ్నుతే నాకమేతి జ్ఞానవిధూతపాప్మా'ఇతి. స్మృత్యంతరేఽపి—శ్లో. 'యదధీత మవిజ్ఞాతం నిగదేనైవ శబ్ద్యతే, అనగ్నావివ శుష్కైధో న తజ్జ్వలతి కర్హిచిత్.లఘువ్యాసోఽపి—శ్లో.'వేద స్యాధ్యయనం సర్వం ధర్మశాస్త్రస్య చాపి యత్, అజ్ఞాతార్థం తు తత్సర్వం తుషాణాం ఖండనం యథా.' ఖండన మవహననం,తుషావహననవ ద్వృథాప్రయాస ఇత్యర్థః.శ్లో.'యథా పశు ర్భారహారీ న తస్య భజతేఫలం, ద్విజస్తద్వదర్థానభిజ్ఞో న వేదఫల మశ్నుతే'వైదికకర్మఫలభాఙ్న భవతీత్యర్థః. అతఏవ వ్యాసః—

శ్లో. 'జ్ఞాత్వా జ్ఞాత్వాచ కర్మాణి జనో యో౾నుతిష్ఠతి,
విదుషః కర్మసిద్ధిస్స్యాత్తథా నావిదుషో భవేత్'. అతఏవ తేషాం
పూజాదికమపి న కార్యమితి సఏవా౾హ— శ్లో. 'పారమా
త్రరతాన్వేదే ద్విజాతీనర్థవర్జితాన్, పశూనివ న తాన్ప్రాజ్ఞో
వాఙ్మాత్రేణాపి నార్చయేత్'. అతో౾ర్థజ్ఞాన మావశ్యక మితి
భావః. లఘువ్యాసః— శ్లో. 'శ్రుతహీన మధీతం యన్నేహ
నాముత్ర తద్భవేత్, శ్రుతంచ కేవలమపి సముత్థానాయ కల్ప
తే'. శ్రుత మర్థజ్ఞానం. ఉభయో స్సముచ్చయేన భవితవ్యమితి
సఏవా౾౾హ— శ్లో. 'జ్ఞానం కర్మచ సంయుక్తం ముక్త్యర్థం
కథితం యథా, అధీతం శ్రుతసంయుక్తం తత్ర శ్రేష్ఠం న కేవ
లం.' అర్థజ్ఞానసంపన్నస్య ఫలమాహ మనుః— శ్లో. 'వేదశా
స్త్రార్థతత్త్వజ్ఞో యత్ర కుత్రా౾౾శ్రమే వసేత్, ఇహైవ లోకే
తిష్ఠన్ న బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే.' హారీతో౾పి— శ్లో. 'మం
త్రార్థజ్ఞో జపన్ హూయం స్తథైవాధ్యాపయన్ద్విజః, అధీత్యాయ
త్కించిదపి వేదార్థాధిగమే రతః. బ్రహ్మలోకమవాప్నోతి ధర్మా
నుష్ఠానతో ద్విజః'. యత్కించిదితి. మంత్రభాగమాత్రమపీత్యర్థః.
వేదార్థానపరిజ్ఞానే దోషమాహ.— శ్లో. 'న వేదపారమాత్రేణ
సంతుష్టస్స్యాద్ద్విజోత్తమః, పారమాత్రావసాయీతు పంకే
గౌరివ సీదతి. యో౾ధీత్య విధివ ద్విప్రో నవేదార్థం విచార
యేత్, స సాన్వయశ్శూద్రసమః పాత్రతాం న ప్రపద్యతే' తస్మా
దకరణేప్రత్యవాయశ్రవణాత్, కరణే చాభ్యుదయసంభవా దర్థ
జ్ఞాన మావశ్యక మితి సిద్ధం; కించ మన్త్రార్థపరిజ్ఞానపూర్వకోప
దేశసిద్ధ్యర్థ ముపనేతు ర్విద్వత్తా మాహ భగవా నాపస్తంబ
మునీంద్ర స్సామయాచారికేషు— సూ. 'తమసోవా ఏష

తమః ప్రవిశతి య మవిద్వా నుపనయతే యశ్చావిద్వానితి హి బ్రాహ్మణ' మితి. అథ వృత్తికారః—'విద్వానేవోపనేతాఽభి గమ్యేత' ఇతి. విధాతు మవిదుషో నిందామాహ— 'తమసో' వేతి. యథా కశ్చి త్తమస స్సకాశా త్తమఏవ ప్రవిష్టః కించిన్న జానాతి,ఏవ మేవ య మవిద్వానుపనయతే,యశ్చావిద్వానిత్యు పేతుతే, యశ్చ స్వయమవిద్వానుపనయతే, సోఽపితమసఏవ తమః ప్రవిశతీతి. తస్మాదర్థజ్ఞానం నిత్యమిత్యాచార్యాభిప్రాయః. అపిచ మన్త్రార్థపరిజ్ఞానసిద్ధ్యర్థ మేవ 'అర్థీ సమర్థో విద్వా' నితి యాగాధికారవిశేషణకోటౌ విద్వత్త్వపదం నివేశితం. అన్యథా తస్య వైకల్యాపాతాత్; నను—శ్రు. 'పత్న్యవేక్షిత మాజ్యం భవతి, విష్ణుక్రమాన్క్రమతే' ఇత్యాదిషు అన్ధాయాః పంగ్వా దేశ్చ తదసంభవేఽపి యథా నిత్యకర్మణి న క్షతిః తద్వదవిదు షోఽపి యాగాధికారేఽపి నక్షతి రితి చేన్నైవం; పంగ్వాదే రంగవైకల్యాదినావిష్ణుక్రమణమాత్రానుష్ఠానాసమర్థత్వేఽపి త దితరయాజమానకలాపస్య మంత్రార్థజ్ఞానపూర్వక మనుష్ఠాతుం శక్యత్వా న్న కశ్చిద్దోష ఇతి తత్ర యుక్త ముత్పశ్యామః. ప్ర కృతేతు తస్యగాఢాజ్ఞానప్రవిష్టస్య మూకతుల్యతయా కృతాపి సంకల్పాదియాజమానకర్మణి యథార్థానుష్ఠానాసమర్థత్వేన తత్కృతకర్మణ స్తుషావహననన్యాయేన వైఫల్యాత్. పంగ్వాదే స్సామర్థ్యాభావేఽపి యాగాధికారోఽస్తీతి తన్న్యాయేన మూఢస్యాపితదధికారాయోగాచ్చ. 'నహి యజ్ఞోపవీతీ నిత్యో దక స్సన్ధ్యాముపాసీ' తేతివిధీయమానం సన్ధ్యావన్దన మశక్తస్య అస్నాతస్యాప్యస్తీతి తన్న్యాయేన అయజ్ఞోపవీతినోఽపి తద నుష్ఠానం దృశ్యతే. నచ 'విశిఖోఽనుపవీతీచ యత్కరోతి నత

త్కృత’మితి వచనా దయజ్ఞోపవీతిన స్తదనుష్ఠాన మనుచితమితి
వాచ్యం, తథా సత్యర్థజ్ఞానావశ్యకతాప్రతిపాదకపూర్వోక్త
బహువచనపీడాభియా మూఢస్యాపి నాధికారోఽస్తీతి న కిము
ర్థం బ్రూయాః? తస్మాన్మూఢస్యాపి గరీయసా ప్రయత్నేన విదితపద
పదార్థసంగతికస్యైవ తదధికారః. అన్యథా దేవతోద్దేశత్యా
గాదిమాత్రజ్ఞానస్యాప్యభావేన తత్కృతం కర్మ విఫలం స్యాత్.
అవిధినా కృతమకృతమితి సిద్ధాంతాత్. అతఏవ ‘యఏవం వేద,
యఏవం విద్వాన్యజతే, యస్యైవం విదుషోఽగ్నిహోత్రం
జుహ్వతి, య ఉ చైన ఏవం వేద, య ఏవం విద్వాగ్ం శ్చాతుర్మా
స్యైర్యజతే’ ఇతి ప్రతికర్మ విద్వత్సంకీర్తనం దృశ్యతే. త
దన్యథోన్మత్తప్రలాపవదనర్థకం స్యాత్. కించ ‘స్వాధ్యాయో
ఽధ్యేతవ్య’ఇత్యధ్యయనవిధేర్గాఫలవదర్థావబోధా ద్వ్యాపార
మజ్గైకుర్యాన్నై ర్భట్టపాదై రపి మన్త్రార్థపరిజ్ఞాన మావశ్యక మితి
బహుధా ప్రతిపాదితం. నను ఫలవదర్థావబోధస్యాన్వయవ్యతి
రేకాభ్యాం లాభాన్న తదర్థ మధ్యయనం విధేయ మితిచేన్న;
అధ్యయనేనైవ అర్థ మవగమ్య యాగాదిక మనుష్ఠితంచేత్క్రి
తుఫలభావనాసిద్ధి రితి నియమార్థం తద్విధానాత్. నను అధ్య
యనవిధేరనారభ్యాధీతతయా క్రతుసంస్పర్శనాభావా న్నక్రత్వ
ర్థత్వమితిచేన్న; స్వాధ్యాయ స్యార్థప్రతిపాదనసామర్థ్యరూప
లిఙ్గేన యాగానుప్రవేశే తద్ద్వారా అధ్యయనస్య యాగసంస్పర్శ
సంభవాత్. యథా ‘యస్య పర్ణమయీ జుహూ ర్భవ’తీత్య
నారభ్యాధీతపర్ణతాయా అవ్యభిచరిత యాగసంబంధిజుహూ
ద్వారా యాగాన్వయాత్పర్ణశబ్దార్థపలాశరూపప్రకృతిద్రవ్యని
యమవిధిపరత్వం తద్వచనస్య దృష్టం తద్వదితి సంక్షేపః. యద్య

పి వివరణకారమతే అధ్యయనవిధే రక్షరావాప్తిరేవ ఫలం నతు ఫలవదర్థావబోధః, తథాపి సకలతాంత్రికసమ్మతే రవపేక్షితత్వాత్. వస్తుతస్తు తత్రాపి విధే రర్థావబోధపర్యంతవ్యాపారాభావేఽపి అక్షరావాప్తిద్వారా పర్యవసానాంగీకారా న్నకాపి క్షతిః, తస్మాదర్థజ్ఞాన మావశ్యక మితి సిద్ధం. తస్య నిగమనిరుక్తవ్యాకరణాదిసాధ్యత్వేన తత్రాత్యన్తాలసానాం ఫలవదర్థజ్ఞానలాభాయ స్వబుద్ధిపరీక్షార్థంచ తత్పరమోపయోగభూతనవీనగ్రంథారమ్భః ఇతి దురభిమానదుష్టజనసముత్థాపి తైత్తిరీయార్థ్యశంకా నావతరతి.

సంధ్యాకర్తృనియమాః.

నను సంధ్యావందనం కథంభూతేన కర్తవ్యం? ఉచ్యతే.— సూ. 'యజ్ఞోపవీతీ నిత్యోదకస్సంధ్యాముపాసీ' తేత్యాశ్వలాయనికే తథా దర్శనాత్. యజ్ఞోపవీతినా కృతస్నానేన మార్జనాదికం కుర్వతా ప్రదక్షిణం సన్ధ్యావన్దనం కర్తవ్యం. తదుక్తమాపస్తంబమునిభిశ్శ్రౌతపరిభాషాయాం—సూ.'యజ్ఞోపవీతీ ప్రదక్షిణం దైవాని కర్మాణి కరో' తీతి; స్మార్తపరిభాషాయామపి—సూ. 'యజ్ఞోపవీతినా ప్రదక్షిణా'మితి· 'నిత్యోదకస్స్నాత్యుక్షోదకః, తేన మార్జనాదికమపి సిద్ధమితి నారాయణవృత్తికారః. తత్పదేనైవ స్నానస్యాపి ప్రమాణం; శక్తివిషయేస్నాతస్యైవ తదధికారాత్.—సూ.'సముహూర్తమ ప్యప్రయతస్స్యదితి సామయాచారికేషు తథాదర్శనాత్.

సంధ్యాకాలే స్నానాద్యావశ్యకతా.

నను సన్ధ్యాకాలే నస్నాన మావశ్యకం; తత్పూర్వభావిత్వ విధిమాభావాత్.అతఏవ 'సన్ధ్యా స్నాన'మితి పరాశరస్మృతౌ

విపరీతపాఠో దృశ్యతే, ఇతి చేన్న; 'అగ్నిహోత్రంజుహోతి, యవాగూం పచ' తీతి వత్పాఠవ్యత్యాసేఽప్యర్థక్రమస్వీకారాత్. అతఏవ—సూ. 'అస్నాతో నాచరేత్కర్మ జపహోమాది కించన, స్నాత్వాఽధికారీ భవతి దైవేపిత్ర్యేచ కర్మణి. అత్యన్తమలినః కాయో నవచ్ఛిద్రసమన్వితః, స్రవత్యేవ దివా నక్తం ప్రాతస్స్నానం విశోధన' మితి స్మృతిషు సంధ్యావన్దనాత్పూర్వం స్నానం కార్యమితి బహుధా ప్రతిపాద్యతే. తస్మాత్పూర్వం స్నానం కర్తవ్యం, తత స్సంధ్యావందనం కర్తవ్యమితి సర్వం సుస్థం. నను యజ్ఞోపవీతినా కర్తవ్య మిత్యుక్తం తదనుపపన్నం; ఉపనయనకాలే తస్య గృహ్యకారై రనుక్తత్వా, దితిచేత్సత్యం, తథాఽపి యజ్ఞోపవీతధారణ మావశ్యకం; 'అథ కథ మయజ్ఞోపవీతీ బ్రాహ్మణః' ఇతి శ్రుతౌ యజ్ఞోపవీతాభావే బ్రాహ్మణ్యాభావ స్యోక్తత్వాత్. గృహ్యకారైరపి తత్రి తత్రి కర్మణి యజ్ఞోపవీతధారణ ముక్తం—సూ. యజ్ఞోపవీతశాచే చ నిత్యే' ఇతి పరిభాషాయామపి నిత్యత్వముక్తం. 'యజ్ఞోపవీ త్యాచమ్య' త్యాశ్వలాయనీకేఽప్యుక్తం. ఆపస్తంబసూత్రేఽపి—'ఉపాసనే గురూణాంవృద్ధానా మతిథీనాంచ. హోమే జప్యకర్మణి భోజన ఆచమనే స్వాధ్యాయేచ యజ్ఞోపవీతీ స్యా'దితి. తైత్తిరీయకేఽపి— శ్రు.-'సహావై దేవానాంచాసురాణా' మిత్యాది. శ్రు—'యత్కించ బ్రాహ్మణో యజ్ఞోపవీత్యధీతే యజతఏవ తత్తస్మా ద్యజ్ఞోపవీత్యే వాధీయీత యాజయే ద్యజేత' వేతి సమ్యగుక్తం; తస్మా చ్ఛ్రుతిస్మృతిగృహ్యసిద్ధత్వా ద్యజ్ఞోపవీతధారణ మావశ్యక మితి సిద్ధం. ఉపనయనప్రకరణేఽపి తద్వ్యాఖ్యానావసరే సుదర్శనా-

చార్యై'రుపాసనేగురూణా'మితి సూత్రేణ విహితం యజ్ఞోపవీతం ప్రాప్తమితి వ్యాఖ్యాతం. తత్ర భృగుః— 'సదోపవీతినా భావ్యం సదాబద్ధశిఖేన చ, విశిఖోఽనుపవీతీ చ యత్కరోతి న తత్కృత' మితి. తస్మాద్యజ్ఞోపవీతినా కర్తవ్య మితి సిద్ధమ్.

సంధ్యావందనఫలవిచారః.

అథ సన్ధ్యావన్దనస్య ఫలవిచారః క్రియతే:—నను 'అహరహస్సన్ధ్యా ముపాసీ' తేతి సన్ధ్యాయాః కర్తవ్యతాబోధకం మూలవాక్య ముపన్యస్తం తదనుపపన్నం; తద్విధీయమానస్యైవ దుర్జ్ఞేయత్వాత్. తథాహి—న తావన్నిత్యత్వం; కామనాప్రవణానాం నరాణాం నిష్ఫలే నిత్యకర్మణి బహ్వాయాససాధ్యే ప్రవృత్త్యనాపత్తేః. నాపి నైమిత్తికత్వం; గృహరథాధారే భగ్నే ఇంద్రబాహూర్బద్ధవ్యాః, పాయసం బ్రాహ్మణో భోజయితవ్య ఇవ నిమిత్తాశ్రవణాత్. నచాహరహరితి కాలస్యైవ నిమిత్తత్వే ఆగ్రయణస్య శరత్కాలవదితి వాచ్యం; 'తథాసతి వసంతే వసంతే జ్యోతిషా యజే' తేత్యత్రాపి వసంతస్యాపి నిమిత్తత్వే జ్యోతిష్టోమస్యాపి నైమిత్తికత్వం స్యాత్. నాపి ప్రాయశ్చిత్తరూపం; సూ. 'గురుతల్పగామీ సవృషణగ్ం శిశ్నం పరివాస్యాంజలా వాదాయ దక్షిణాం దిశ మనావృత్తి వ్రజే' దిత్యాదౌ పాపసంయోగే తత్ప్రాయశ్చిత్తవిధానాత్. నాపి కామ్యం; విధ్యుద్దేశే ఫలసంబన్ధాశ్రవణాత్. న తథా అశ్రుతఫలే సన్ధ్యావన్దనే స్వర్గఏవ ఫలతయా కల్పనార్హః. యథా 'విశ్వజితా యజే' తేత్యత్ర విశ్వజిద్యాగస్య అధికారే కల్ప్యే సస్వర్గస్యైత్సర్వావశిష్టత్వా దితి సర్వకామనావిషయతయా స్వత

స్సుందరస్వర్గః ఫలతయా కల్ప్యతే. తర్హి ఫలకామనాయాం
సత్యామేవ తదనుష్ఠానం, తదభావేతు తదనుష్ఠానం నస్యాత్,
పశుకామనా తదభావప్రయుక్తచిత్రానుష్ఠానానుష్ఠానవత్.
నచ తథా దృశ్యతే, పరంతు కృతాభిషేకా స్సర్వజనపదేషు
ఏకాన్తసమాహితా స్తథావిధఫలానపేక్షిణో దర్పలోభ
శూన్యా మహాజనా నిరన్తరం యథాకాలం తదనుష్ఠాన మాచ
రన్తి. తస్మాత్తస్య కామ్యత్వ మఙ్గీకృత్య కాదాచిత్కానుష్ఠాన
మఙ్గీకర్తు మనుచితమితి. నచ ప్రకృతే స్వర్గః ఫలత్వేన కల్ప
నీయః, తస్మాన్నిత్యమనేన విధీయతే? ఇతిచే దత్రబ్రూమః.—
'సన్ధ్యావందనం నిత్యం; నతు చిత్రాదివత్కామ్య' మితి ప్రభా
కరేణ సన్ధ్యావందనస్య తేన విధివాక్యేన నిత్యత్వవిధానాత్.
అన్యథా పూర్వోక్తానా మకరణే ప్రత్యవాయప్రదర్శకానాం
బహూనా మాప్తవచనానాం పీడా స్యాత్. నచ 'నిత్యం
నిష్ఫల'మితి న్యాయేన సన్ధ్యావందనస్య నిత్యత్వే నిష్ఫలత్వం
వాచ్యం; తథాచ ఫలశూన్యే తస్మి న్నకస్యాపి ప్రవృత్తిరితి
ప్రాగే వోద్ఘోషితమితి శఙ్కనీయం; ప్రభాకరై స్తథాఽభ్యు
పగమేఽపి అస్మాభి ర్నిత్యకర్మణి ప్రత్యవాయనివృత్తిఫలస్య
స్వీకారాత్. నచాత్ర మానాభావః; 'ధర్మేణ పాపమపనుద
తీతిశ్రుతేః;— శ్లో. 'యోగినః కర్మ కుర్వంతి సంగంత్యక్త్వా
త్మశుద్ధయే' ఇతిస్మృతేశ్చ; సంగం,ఫలాభిసంధిమిత్యర్థః. ఆత్మ
శుద్ధయే, మలాపకర్షణేన చిత్తశుద్ధయ ఇత్యర్థః. శ్లో. 'నిత్య
నైమిత్తికై రేవ కుర్వాణో దురితక్షయ' మితి, 'సంధ్యాముపా
సతే యేతు సతతం సంశితవ్రతాః, విధూతపాపా' ఇతిచస్మృ
త్యంతరే స్పష్టమేవ ప్రత్యవాయనివృత్తిఫలశ్రవణాచ్చ; తస్మా

త్ప్రత్యవాయనివృత్తిలక్షణం ఫలం సమ్యగస్తీతి నకించి దను
పపన్నం. న న్వేవం చే న్నిత్యకామ్యయో ర్వివేకో న స్యాత్,
ఉభయత్రాపి ఫలవత్త్వాంగీకారాత్. ఉచ్యతే—ఫలాభిసంధి
పూర్వకానుష్ఠానవిషయత్వావిషయత్వాభ్యా ముభయో ర్భేద
సంభవాత్; తథాహి—స్వర్గకామాదివాక్యసామర్థ్యా త్స్వ
ర్గాదికామనయా యాగాద్యనుష్ఠానప్రవృత్తే ర్యాగాదేః కామ్య
త్వం. ప్రకృతేతు తథా కామనయాఽనుష్ఠానానిర్ణయాత్,
విధ్యుద్దేశే ఫలసంకీర్తనస్యాభావాచ్చ, సంధ్యావందనాది నిత్య
మితి రమణీయం; 'మమోపాత్తదురితక్షయార్థం శ్రీపరమేశ్వర
ప్రీత్యర్థం సంధ్యా ముపాసిష్యే' ఇత్యనుష్ఠానప్రారంభకాలే ఫల
సంకీర్తనపురస్సరం సంకల్పోఽస్తి, తథాపి న తావన్మాత్రేణ సం
ధ్యావందనస్య కామ్యత్వసిద్ధిః; తద్వాక్యస్య సంధ్యావందనాదౌ
పరమేశ్వరార్పణలాభాయ మహాజనైః పరిగృహీతత్వాత్,
యాగాదికామ్యకర్మఫలస్వర్గాదివిలక్షణయా దురితనిరాకరణ
లక్షణనిత్యకర్మఫలస్వరూపప్రదర్శనపరత్వాచ్చ. వయం త్వత్ర
బ్రూమః—యత్కర్మకలాపానుష్ఠానాకరణే యత్ర ప్రత్యవా
యశ్శ్రూయతే తత్కర్మ నిత్యం; యదకరణే ప్రత్యవాయో నదృ
శ్యతే న తన్నిత్యం; తదాహు ష్టీకాకారాః పంచపాదీయకా
చార్యాః అధ్యయనవిధినిరూపణప్రసఙ్గే-'ఉపనయనాఖ్యసంస్కా
రో నిత్యః, అకరణే ప్రత్యవాయశ్రవణా' దితి. ఏవంచాకరణే ప్రత్య
వాయశ్రవణా శ్రవణాభ్యాం నిత్యకామ్యవివేకస్సులభః. నన్విదం
విరుద్ధం; ప్రాయశ్చిత్తస్యాప్యకరణే ప్రత్యవాయశ్రవణాత్.
తథాహి—'అతీతే చిరకాలేతు ద్విగుణం వ్రత మర్హతీతి వచ
నేన తద్విధానాత్కథం తేన నిత్యత్వవివేకస్స్యాత్? ఇతిచేన్న;

ప్రాయశ్చిత్తాకరణే దోషనిరసనాయ నహి ద్విగుణంవ్రతం విధీ
యతే. పరంతు ప్రాయశ్చిత్తై ర్నిరాకరణీయస్య ప్రాగుక్తదురి
తస్యైవ చిరకాలే త్వతీతే ద్విగుణవ్రతాపేక్షయైవనిరాస ఉచ్య
తే. అన్యథా ప్రాయశ్చిత్తానవస్థాప్రసంగాత్. అత్రాయమభి
సంధిః—విహితకర్మాననుష్ఠానం న ప్రత్యవాయజనకం; అభా
వస్యాకారణత్వాత్. పరంతు తద్విరుద్ధకర్మకరణమేవ తథా.
తత్తు కుత్రచిత్కాయికం కుత్రచిద్వాచికం కుత్రచిన్మానసిక
మితి వివేకః. తదుక్తం భట్టపాదైః—సూ. 'స్వకాలే యద
కుర్వంస్తు కరోత్యన్యదచేతనః, ప్రత్యవాయోఽస్య తేనైవ నా
భావేన స జన్యతే' ఇతి; అచేతనో, మూఢధీరిత్యర్థః. అస్య కర్తు
రిత్యర్థః. స ప్రత్యవాయః, స్వకాలే విహితకర్మానుష్ఠానకాలే,
యద్విహితమకుర్వన్, అన్యదవిహితం విరుద్ధాచరణం, కరోతి
అస్య ప్రత్యవాయస్తేన జన్యతే నాభావేనేతి కారికార్థః. నను
కామ్యకర్మణాం కాలేఽప్యకరణే ప్రత్యవాయశ్శ్రూయతే.
యథా—సిద్ధాన్తే కామ్యత్వేనాభిమతే శ్రవణే అరున్ముఖా
న్యతీం త్సాలావృకేభ్యః ప్రాయచ్ఛ దిత్యకరణే ప్రత్యవాయ
శ్శ్రూయతే, తదానోభయోర్భేద ఇతిచేత్, తద్వాచ్యం ఆరం
భాదూర్ధ్వమేవ నిత్యతాసంపాదకత్వం నతు సంధ్యా. తద్యథా
కాలమనుష్ఠానేదోషసంకీర్తనపరత్వం తత్రేతి రహస్యం. నన్వే
వం చేన్నిత్యనైమిత్తికయోర్భేదో న స్యాత్తత్రాపి ప్రత్య
వాయశ్రవణాత్ ఇతి చేన్న; నిమిత్తసంయోగాసంయోగా
భ్యాం భేదసంభవాత్. తస్మా 'దహరహస్సంధ్యాముపాసీ' తేతి
మూలవాక్యం సంధ్యానిత్యతాఽవబోధకం. తత్ర ప్రత్యవాయ
నివృత్తిలక్షణం ఫలమస్త్యస్తీతి సర్వం సుందరమ్.

అథ విధివిచారః.

నను కోఽయం విధిః? ఉచ్యతే—మానాంతరానవధారితార్థే సంధ్యావందనరూపే ప్రవృత్తత్వాత్ అపూర్వవిధిరేవ యజనవత్. తదుక్తం భట్టపాదైః—'విధిరత్యంత మప్రాప్తౌ' ఇతి.

సన్ధ్యాత్రయమధ్యే ప్రాథమ్యవిచారః.

నను సంధ్యాత్రయమధ్యే కస్య ప్రాథమ్యం? ఉచ్యతే—సంధ్యాత్రయమధ్యే సాయంసంధ్యాయా ఏవ ప్రాథమ్యం; తథాహి—ఉపనయనకాలే మాధ్యాహ్నికసన్ధ్యాయా అవకాశేఽపి సాయంసంధ్యాయా ఉపక్రమవిధానాత్సైవ ప్రథమేతి గమ్యతే. అత్ర గౌతమః—శ్లో. 'సంధ్యాత్రయం న కర్తవ్యం యావన్మౌంజీ నబధ్యతే, సంధ్యాత్రయంతు కర్తవ్యం సాయమాది తతః పరం.' తతఃపరం, ఉపనయనానంతర మిత్యర్థః—శ్లో. 'సావిత్రీంతు గురోర్లబ్ధ్వా మంత్రాంశ్చాధ్యాయ స్యథోదితాన్, అభ్యస్యోపాసయేత్సన్ధ్యాం సాయమాది యథాక్రమమ్.' వసిష్ఠోఽపి—'గాయత్రీం గురుణాదిష్టాం తిష్ఠన్నాసూర్య మభ్యసేత్, సూర్యేఽస్తశిఖరం ప్రాప్తే సాయంసధ్యా ముపక్రమే' దితి. శౌనకోఽపి—'ఉపనీతా కృతాయాంతు సాయంసంధ్యా ముపక్రమేత్, బ్రహ్మయజ్ఞం ప్రకుర్వీత మధ్యాహ్నేతు పరేఽహని. ఉపాకరణపర్యంతం గాయత్ర్యాబ్రహ్మయజ్ఞకమ్, కుర్యాన్మాధ్యాహ్నికీం సంధ్యాం తతః స్మృత్యుక్తమార్గతః' ఇతి. తత ఉపనయనానంతరం, పరేఽహని, మధ్యాహ్నకాల ఇత్యర్థః. ఆశ్వలాయనాపస్తంబయోరేవ సమానః పంథాః; 'తిష్ఠేదహశ్శేషం నోపవిశే' దితి గృహ్యకారేణాస్తంగమనపర్యంతం బ్రహ్మచారిణ ఉపవేశనస్య నిషిద్ధత్వాత్, అనుప

విశతః ఆచమనసంధ్యాద్యనధికారః; 'తిష్ఠన్నాఽఽచామే' దితి నిషేధాత్. తస్మా న్మాధ్యాహ్నికసన్ధ్యాకరణ ముపనయనకాలే నోపపద్యతే.నను తదర్థ ముపవేశనం భవిష్యతీతి చే న్న; తథా సత్యపాశ్నప మి త్యత్యంతసంయోగే ద్వితీయాశ్రుతేః పీడా స్యాత్. నచేష్టాప త్తిః;యావతాహిదం ప్రథమ ముపా త్తగాయ త్రీసంత్రస్య శుద్ధ్యర్థం స్వాధీనతాలాభార్థంచ తిష్ఠేదితి బ్రహ్మ చారిణః స్థానం విహితం. తస్య భ్రంశే మంత్రస్యైవ నియమ విలోపా ద్భ్రంశ స్స్యాత్. 'నక్తే యా నియమం వి' నేతి వచనాత్; తథా సతి సావిత్రీపాతిత్యమేవ స్యాదితి మూలో చ్ఛేదీ పాండిత్యప్రకర్షః. గృహ్యకారేణాపి సాయంసంధ్యా ప్రభృత్యేవ సన్ధ్యావిధానం కృతం—సూ. 'యజ్ఞోపవీతీ నిత్యో దకః సంధ్యా ముపాసీత వాగ్యతః సాయ మాసీనః' ఇత్యాది. తస్మాత్సాయంసంధ్యాప్రభృత్యేవ సన్ధ్యాకాలో నిర్ణీతః.

సన్ధ్యాకాలవిచారః.

అథ సంధ్యాకాలో విచార్యతే. తత్ర ముఖ్యకాల ఉక్త శ్ఛన్దోగ్యై—'సన్ధ్యాసన్ధ్యాముపాసీతాఽజ్యోతిషోదర్శనాత్సన్ధిః' ఇతి. అస్యార్థః—అత్ర జ్యోతిష్పదంసూర్యనక్షత్రవాచకమ్, తథా చాఽఽజ్యోతిషో దర్శనా దర్ధా స్తమితసూర్యదర్శనకాల మారభ్య నక్షత్రోదయపర్య న్తం యః కాలః స సన్ధిః, తత్ర సాయం సన్ధ్యాముపాసీత విదధీత.తదు క్తమ్—'అర్ధాస్తమితకా లాద్యః సన్ధిరాతారకోదయాత్, తత్రసన్ధ్యాముపాసీత సాయం కాలే సమాహితః.' ఆజ్యోతిషోదర్శనాత్ నక్షత్రదర్శనకాల మారభ్యాఽఽసూర్యదర్శనా ద్యః కాలసన్ధిః, తత్ర ప్రాతస్సం ధ్యాముపాసీతేతి స్మృత్యన్తరే విశేష ఉక్తః—శ్లో. 'అహో

రాత్రస్య యస్సన్ధిస్సూర్యనక్షత్రవర్జితః, తత్ర సంధ్యాముపాసీత సాయం ప్రాతస్సమాహిత' ఇతి - శ్లో. 'ఉదయాత్ప్రాక్తనీ సన్ధ్యా ఘటికాత్రయముచ్యతే, సాయం సన్ధ్యాత్రిఘటికా అస్తాదుపరి భాస్వతః' ఇతి. సకల సూర్యబిమ్బాస్తమయాదూర్ధ్వం నక్షత్రోదయాత్పూర్వం సాయంసన్ధికాలః, కృత్స్ననక్షత్రాస్తంగమనాదూర్ధ్వం సూర్యోదయాత్ప్రాక్ ప్రాతస్సన్ధికాలస్తత్ర సన్ధ్యాముపాసీతేతి శ్లోకార్థః. అయం సన్ధ్యాద్వయస్య ముఖ్యః కాలః, నన్వేవం చేత్సన్ధ్యావన్దనం కథమాచరణీయం? ఏతాదృశముఖ్య కాలస్యాతిదుర్లభత్వాత్. ఉచ్యతే—అస్యైవ కాలస్యోత్తమమధ్యమాధమభేదేన స్మృతిషు కీర్తితత్వేనోత్తమకాలే తదనుష్ఠానాలాభేఽపి మధ్యమాధమకాలయోః తదనుష్ఠానసంభవాత్. తథాహి—'ఉత్తమా సూర్యసహితా మధ్యాఽనుదితతారకా, అధమా తారకోపేతా సాయంసన్ధ్యా త్రిధా మతా.' గౌతమః—శ్లో. 'ఉత్తమా తారకోపేతా మధ్యమా లుప్తతారకా, అధమా సూర్యసహితా ప్రాతస్సన్ధ్యా త్రిధా మతా.' ఏవంభూతోఽపి ముఖ్యకాల ఏవ. తస్మింస్త్రివిధే కాలే యస్తు సన్ధ్యాం నానుతిష్ఠతి స సంపూర్ణబ్రాహ్మణో న భవతి. తథాచ శాతాతపః—శ్లో. 'అనాగతాం తు యః పూర్వాం సాదిత్యాం చైవ పశ్చిమామ్, నోపాసీత ద్విజస్సన్ధ్యాం స సర్వోఽబ్రాహ్మణస్స్మృతః' ఇతి. అబ్రాహ్మణఃసంపూర్ణబ్రాహ్మణో న భవతీత్యర్థః—శ్లో. 'ద్వాదశాహమనగ్నిస్తు సన్ధ్యాకాలవిపర్యయః, పఠితాఖిలవేదోఽపి శూద్ర ఏవ న సంశయః' యస్త్వేతస్మిన్కాలే సన్ధ్యాముపాస్తే స సంపూర్ణబ్రాహ్మణ ఇత్యర్థాదుక్తం భవతి. గౌతమః—శ్లో. 'కాలే తు వన్దితా

సన్ధ్యా స్వర్గమోక్షప్రదాయినీ, అకాలే వన్దితా సన్ధ్యా సా చ వన్ధ్యావధూ రివ.'

సన్ధ్యాశబ్దార్థవిచారః.

అథ సన్ధ్యాశబ్దార్థో విచార్యతే—సన్ధ్యాముపాసీతేత్యత్ర సన్ధ్యా నామ చిచ్ఛక్తిరూపా దేవతా, తాముపాసీత ధ్యాయేత్, తాం ధ్యాయన్నాచమనాదారభ్యాభివాదనాన్తం కర్మ కుర్యాత్. సా దేవతా వసిష్ఠేన స్పష్టీకృతా—శ్లో. 'యా సన్ధ్యా సా జగత్సూతి ర్మాయాతీతా హి నిష్కలా, ఈశ్వరీ కేవలా శక్తి స్తత్త్వత్రయసముద్భవా. ధ్యాత్వాఽర్కమణ్డలగతాం సావిత్రీం వై జపేద్బుధః' ఇతి. అనేనార్కబిమ్బాభివ్యక్త్యా ఆదిత్యశబ్దవాచ్యా పరబ్రహ్మరూపా చిచ్ఛక్తిరేవ సన్ధ్యాదేవతేత్యుక్తం భవతి. ధ్యాత్వా, ధ్యాయన్నిత్యర్థః. సావిత్రీం సవితృదేవతాకాం ఋచం జపేదిత్యర్థః. సా చ ఋగ్గాయత్రీ, నన్విదం విరుద్ధమ్, సన్ధ్యాపదం న చిచ్ఛక్తిపరం, పరంతు కర్మపర మేవ; సన్ధ్యాస్నాన మితి పరాశరేణ తత్పరత్వేన కీర్తితత్వాత్. సత్యమ్; సన్ధ్యాపదస్య ముఖ్యవృత్త్యా చిచ్ఛక్తిపరత్వేఽపి సన్ధౌ భవా సన్ధ్యేతి వ్యుత్పత్త్యా క్రియాపరత్వస్యాపి సంభవాత్. అత ఏవ వ్యాసః—శ్లో. 'ఉపాస్తే సన్ధివేలాయాం నిశాయా దివసస్య చ, తామేవ సన్ధ్యాం తస్మాత్తు ప్రవదన్తి మనీషిణః' ఇతి. తాం క్రియాం విదధాతి యోగయాజ్ఞవల్క్యః—'సన్ధౌ సన్ధ్యాముపాసీత నాస్తగే నోద్గతే రవౌ' ఇతి. తాం క్రియామాదిత్యాఖ్యాం చిచ్ఛక్తిరూపాం దేవతాం ధ్యాయన్కుర్యాదితి ఫక్కికార్థః. అత్ర కేచిత్—సన్ధ్యా వుపాస్యదేవతా సన్ధ్యాత మోపలక్షితాం క్రియా మాదాయ పర్యవస్యత్సన్ధ్యాపదం క్రియా

పరమిత్యాహుః. తన్న; సన్ధౌ భవా సన్ధ్యేతి సన్ధ్యాపదస్య సా
క్షాత్క్రియాపరత్వసంభవే పరమ్పరయా తత్కాలనాయా అన్యా
య్యత్వాత్. ఉపాసీతేత్యుపాసనా తు విహితతయా కర్తృపరత
న్త్రాభిధ్యానరూపా క్రియైవ న తు జ్ఞానమ్; తస్య ప్రమాణపర
తన్త్రత్వేన పుంస్వరతన్త్రత్వాయోగాత్. తథా చ శ్రుతిః—
'ఉద్యన్తమస్తం యన్తమాదిత్యమభిధ్యాయన్కుర్వన్బ్రాహ్మ
ణో విద్వాం త్సకలం భద్రమశ్నుతేఽసావాదిత్యో బ్రహ్మేతి
బ్రహ్మైవ సన్బ్రహ్మాప్యేతి య ఏవం వేద' ఇతి. అస్యాయమర్థో
భాష్యకారోక్తః—సత్యమాణప్రదక్షిణం [ప్రాణాయామాది
కర్మ] కుర్వన్ సన్ధ్యాశబ్దవాచ్యమాదిత్యం బ్రహ్మేతిధ్యాయ
న్నైహికాముష్మికం సకలం భద్రమశ్నుతే, య ఏవముక్త
ధ్యానేన శుద్ధాన్తఃకరణో బ్రహ్మ సాక్షాత్కురుతే స పూర్వమపి
బ్రహ్మైవ సన్నజ్ఞానా జ్జీవత్వం ప్రాప్తస్తత్సాక్షాత్కారేణాజ్ఞా
నాపగమే బ్రహ్మైవ ప్రాప్నోతీతి. వ్యాసః—శ్లో. 'తదేవం ప్రతి
ప్రద్యేత సావిత్రీం బ్రహ్మణా సహ, సోఽహమస్మీత్యుపాసీత
విధినా యేన కేనచిత్' ఇతి. ఆదిత్యరూపా చిచ్ఛక్తిరేవ గా
యత్ర్యాఖ్యా చ భవతి. అతఏవ జపకాలే గాయత్రీధ్యానం విహి
తమ్—'గాయత్రీం చిన్తయేద్యస్తు హృత్పద్మే సముపస్థితామ్,
ధర్మాధర్మవినిర్ముక్తః సయాతి పరమాం గతిమ్.' శ్రుతౌ వాది
త్యధ్యానం విహితం, వచనే తు గాయత్రీధ్యానముక్తమ్,
తత్రాఽఽదిత్యరూపచిచ్ఛక్తేర్గాయత్రీశబ్దవాచ్యత్వాత్ సర్గకాలే
జపకాల ఏవ గాయత్ర్యాదిత్యయోర్ధ్యానావాప్తిః, న చేష్టాప
త్తిః; ఏకస్య కర్తురేకకాలీనప్రధానకర్మద్వయకరణాయోగాత్.

తస్మాదాదిత్యరూపచిచ్ఛక్తేరేవ గాయత్రీశబ్దవాచ్యత్వం బ్రహ్మ
చైతన్యస్యైవ గాయత్రీమన్త్రప్రతిపాద్యత్వాచ్చిచ్ఛక్తిరూప
మాదిత్యరూపం గాయత్రీరూపం చ బ్రహ్మచైతన్యమేవ సన్ధ్యే

సన్ధ్యాప్రధానాఙ్గకర్మవిచారః.

అత్రేదం తత్త్వం విచార్యతే. అర్ఘ్యప్రక్షేపణం, గాయత్రీ
జపః, సూర్యోపస్థానం చేతి త్రితయం సన్ధ్యాకర్మణి సుప్రధానమ్.
అన్యత్స్మృత్యుక్తమార్జనాదికం తదఙ్గం తదుపకారకమితి యా
వత్. అపరార్కే శాఖాన్తరే—శ్లో. 'ఓఙ్కారవ్యాహృతీ
పూర్వాం. గాయత్రీం బ్రాహ్మణో జపేత్, త్రిష్టుభం చైవ రా
జన్యో జగతీం వైశ్య ఏవ చ' ఇతి. సర్వే గాయత్రీమితి జపమా
త్రవిధానాజ్జప ఏవ ప్రధానమితి తత్రావగమ్యతే, 'ఓమిత్యేకా
క్షరం బ్రహ్మే'త్యాది హృదయపఠనం ప్రాణాయామన్యాసధ్యా
నాదికం గాయత్రీజపాఙ్గమ్. ఏతేషు త్రిష్వర్ఘ్యప్రక్షేపణం
బలవత్ప్రధానమ్; గాయత్ర్యాఽభిమన్త్రితా ఆప ఊర్ధ్వం
విక్షిపన్తీత్యత్ర తావన్మాత్రస్యైవ ప్రాధాన్యేన విధానాత్.
గాయత్రీజపోపస్థానప్రతిషేధపూర్వకమాశౌచేఽప్యర్ఘ్యప్రక్షే
పణమాత్రవిధానాచ్చ; తదుక్తం స్మృత్యన్తరే—శ్లో. 'స్వా
ధ్యాయజపహోమాది నాఽశౌచే వర్జయేత్స'దేతి. జపో గాయ
త్రీజపః, తస్మిన్కాలేఽర్ఘ్యమాత్రమేవ కర్తవ్యమిత్యాహ పైఠీ
నసిః—సూ. 'ఆశౌచేఽప్యపామఞ్జలీన్ప్రక్షిప్య సూర్యం ధ్యా
యన్నమస్కుర్యాత్' ఇతి. సూర్యం ధ్యాయన్నఞ్జలీన్ప్రక్షిపే
దిత్యన్వయః. స్మృతికారైరేతత్సర్వం విచార్యాఽగ్నేయాది
యాగత్రయానుష్ఠానాదివదేతేషాం త్రయాణామనుష్ఠానమావ

శ్యకమిత్యుక్తమ్. దైవానానుపాదాన్యకదాచిత్త్రితయానుష్ఠానా
సంభవేఽప్యేకానుష్ఠానేనైవ సన్ధ్యోపాసనాపూర్వం సిద్ధ్యతి.
అప్తోమయాజినో బ్రాహ్మణస్యాగ్నిష్టోమీయయాగానుష్ఠానా
భావేఽపి తదితరయాగానుష్ఠానేనైవ పౌర్ణమాసేష్ట్యపూర్వవ
దితిపరియోజనమనుసన్ధేయమ్.

సన్ధ్యాకాలలోపప్రాయశ్చిత్తమ్.

అథ సన్ధ్యాకాలలోపప్రాయశ్చిత్తమ్—'సన్ధ్యాకాలే త్వతిక్రాన్తే స్నాత్వాఽఽచమ్య యథావిధి, జపేద్దశశతం దేవీం తతస్సన్ధ్యాం సమాచరేత్'. జమదగ్నిః—'ఏకాహం సమతిక్రమ్య ప్రమాదాదకృతం యది, అహోరాత్రోషితో భూత్వా గాయత్ర్యాశ్చాయుతం జపేత్. రాష్ట్రభఙ్గే నృపక్షోభే రోగార్తే సూతకేఽపి చ, సన్ధ్యావన్దనవిచ్ఛిత్తిర్న దోషాయ కదాచన.' తథావిధకాలే యావదనుష్ఠానాసంభవేఽపి మనసా మన్త్రోచ్చారణే తత్సిద్ధిః, న తు సర్వాత్మనా లోపః. నిత్యత్వాదితి తాత్పర్యార్థః. ఇదం చార్ఘ్యదానకాలే సమ్యజ్నిరూప్యతే. నను విద్యాసక్తానాం సన్ధ్యావన్దనకాలలోపో భవతి తత్ర కా వార్తా? శృణు తత్రైవ; శ్లో. 'దేవాగ్నిద్విజవిద్యానాం కార్యమహతి సంస్థితే, సన్ధ్యాహీనేన దోషోఽస్తి యస్మాత్స(యే చ న) త్కర్మసాధకా (నా)ః. తస్మాద్యథాకాలాతిక్రమణేఽపి విద్యాసక్తానాం నదోష ఇతి సుస్థమ్.

సన్ధ్యావన్దనస్య గౌణకాలవిచారః.

అథ సంధ్యావన్దనస్య గౌణకాలస్త్రిధా తావదుపయోగితయోచ్యతే—శ్లో. 'సాయం ప్రాతర్న దోషోఽస్తి సన్ధ్యాకా

లోఽతిపద్యతే, ముఖ్యకల్పేఽనుకల్పశ్చ సర్వస్మిన్కర్మణి స్మృ
త(స్థిత)ః' ఇతి వృద్ధమనువచనాన్మధ్యమగౌణకాలో వేదితవ్యః.
మధ్యమగౌణకాలోఽస్తి స్మృత్యన్తరే కథితః—శ్లో. 'చతస్రో
ఘటికాః సాయం గౌణకాలోఽస్తి మధ్యమః, ప్రాతఃకాలేఽ
ప్యేవ మేవ సన్ధ్యాకాలో మునీరితః'ఇతి. షడ్ఘటికాత్మకః కాలః
ప్రాతశ్శబ్దార్థః; ముహూర్తత్రితయం ప్రాతరితి వచనాత్. తత్ర
చతస్రో ఘటికాః ప్రాతస్సన్ధ్యాయాం, గౌణమధ్యమకాల ఇత్య
ర్థః. ప్రదోషకాలేఽప్యేతావానేవ. 'త్రిముహూర్తః ప్రదోష
స్స్యాద్భానావస్తం గతే సతి'ఇతి వచనాత్. తత్రాపి పూర్వ
వత్. కించ—శ్లో.'త్రిముహూర్తస్య కాలస్య రజన్యాదౌ దినే
దినే, ఖ్యాపయన్తి ప్రదోషత్వం గార్గ్యప్రభృతయస్సదా.' త
త్రాపి పూర్వవదుత్తమగౌణకాలస్తు సంగ్రహకారేణోక్తః—
'సాయంకాలే త్రిఘటికా అస్తాదుపరి భాస్వతః, ప్రాతఃకాలే త్రి
ఘటికా తత్ర సన్ధ్యాం సమాచరేత్', గోభిలః—శ్లో. ముఖ్యకాలే
యదావశ్యం కర్మ కర్తుం న శక్యతే, గౌణకాలేఽపి కర్తవ్యం
గౌణోఽప్యత్రేదృశో మతః' అత్ర ఆపదీదృశో ముఖ్య ఏవేతి
సంమతః, 'గౌణకాలేఽప్యతిక్రాన్తే సూర్యహత్యాం వ్రజే'దితి ఆ
సాయం ప్రాతస్సన్ధ్యాం కుర్యాత్; తావత్పర్యన్తం సూర్యస్య
రక్షసాంచ యుద్ధప్రవృత్తేః. సూర్యస్య తద్యుద్ధబాధానివృత్త్య
ర్థత్వాత్సన్ధ్యోపాసనస్య. శ్రు.'తస్మాదుత్తిష్ఠన్తగ్ం హ వా తాని
రక్షాగ్ంస్యాదిత్యం యోధయన్తి యావదస్తమన్వగాత్'ఇతి
శ్రుతేః.

** సన్ధ్యాత్రయస్య విశేషేణ కాలాతిక్రమణే ప్రాయశ్చిత్తమ్. **

తత్రానుష్ఠానకాలే ప్రాయశ్చిత్తపూర్వక మేవానుష్ఠానం

కర్తవ్యమ్. తత్ప్రకారస్తు స్మృత్యన్తరే—'ప్రాణాయామత్రయం ప్రాతర్ద్విగుణం సంగవే స్మృతమ్, మధ్యాహ్నే త్రిగుణం ప్రోక్తమపరాహ్ణే తు షడ్గుణమ్. సాయాహ్నే ద్వాదశగుణం సూర్యహత్యాం తతో వ్రజేత్' (వ్యాపోహతి). అథ సన్ధ్యాత్రయస్య విశేషేణ కాలాతిక్రమణస్య ప్రాయశ్చిత్తముచ్యతే. సన్ధ్యాయాః ద్వౌ కాలౌ నిర్ణీతావధస్తాత్, ముఖ్యగౌణభేదాత్. తత్ర ముఖ్యకాలేఽతిక్రాన్తే గౌణకాలే ప్రాప్తం చేదనుష్ఠానం వక్ష్యమాణప్రాయశ్చిత్తపూర్వకం కార్యమ్. తచ్చ ప్రాయశ్చిత్తం ద్వివిధమ్. గాయత్రీపూర్వకమర్ఘ్యప్రక్షేపణాత్మకమాహ వ్యాసః—శ్లో. 'ప్రణవవ్యాహృతియుతాం గాయత్రీం శిరసా సహ, ఉచ్చార్య దత్త్వాఽర్ఘ్య మాదౌ సంధ్యాకర్మ సమాచరేత్'. గ్రన్థాన్తరే—'గాయత్రీం శిరసాసార్ధముక్త్వా వ్యాహృతిభిః సహ, కాలాతీతవిశుద్ధ్యర్థం దత్త్వా సన్ధ్యాం సమాచరేత్' అర్ఘ్య మితి శేషః. ఇదం ప్రాయశ్చిత్తం సన్ధ్యాత్రయేఽపి సమానమ్. తదానీమేకం ప్రాణాయామం కృత్వా ముఖ్యకాలాతిక్రమదోషపరిహారార్థమర్ఘ్యప్రక్షేపణాత్మకం ప్రాయశ్చిత్తం కరిష్య ఇతి సంకల్ప్య ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్యం దత్త్వా తత స్సన్ధ్యాం సమాచరేత్. శ్లో. 'చతురర్ఘ్యం తు గాయత్ర్యా దత్త్వా సన్ధ్యాం సమాచరేత్, కాలాతీతవిశుద్ధ్యర్థం త్రిసన్ధ్యాసు సమాహితః.' ఉభయోః ప్రాయశ్చిత్తయోః సముచ్చయః; ఏకస్మిన్దోషే శ్రూయమాణాని ప్రాయశ్చిత్తాని సముచ్చీయేరన్నితి శ్రౌతే దర్శనాత్. న వికల్పః; ప్రాణాయామలక్షణం ప్రాయశ్చిత్తముక్తమధస్తాత్. తత్ర కేచిత్ప్రాణాయామత్రయం ప్రాతరిత్యత్ర ప్రాతరితి లిఙ్గా

త్వాత్తత్కాలాతిక్రమణప్రాయశ్చిత్తతయైవ ప్రాణాయామల
క్షణం ప్రాయశ్చిత్తం సముచ్చినోతి నేతరయోరితి వదన్తి తన్న,
అర్థం వా నిసాధయిషోర్నియమాతిక్రమే చాన్యస్మిన్నితి నియ
మాతిక్రమణమాత్రే విధీయమానస్య తస్య కర్మవిశేషే నియ
న్తుమశక్యత్వాత్. అత ఏవ సుదర్శనాచార్యః ప్రాయశ్చిత్త
నిరూపణప్రసఙ్గే—'ఆచమనం భోజనలోపః ప్రాణాయామశ్చేతి
త్రయాణాం సముచ్చయో నతు వికల్ప' ఇతి వ్యాచఖ్యౌ. వచ
నస్థం ప్రాతరితి పదమనువాదపరమితి న దోషః.

సన్ధ్యాత్రయస్య దివా అననుష్ఠానే కర్తవ్యవిధిః.

నను సన్ధ్యాత్రయస్య దివాభాగే దైవాన్మానుషాద్వా స
ర్వథాఽనుష్ఠానాసమ్భవే కింకర్తవ్యమ్?. ఉచ్యతే—ఉక్తప్రాయ
శ్చిత్తపూర్వకం క్రమేణ శర్వర్యాః ప్రథమపాదే కుర్యాన్నతు
వ్యుత్క్రమేణ. తత్ర లోకోపకారే—శ్లో. 'దివోదితాని కర్మాణి
ప్రమాదాదకృతాని వై, శర్వర్యాః ప్రథమే పాదే తాని కుర్యా
ద్యథాక్రమమ్' ఇతి. కేచిత్—'స్వకాలే బలవత్యపీతి న్యాయేన
సాయంసన్ధ్యాయాం కృత్వా దివాఽతిపన్నాని కర్మాణి కుర్యా
దితి. అపరే పునః క్రమేతి నేతి వదన్తి. తదుక్తమ్—'కాలాతీతేషు
పూర్వేషు ప్రాప్తేషూత్తరేషు చ, కాలాతీతాని కృత్వైవ
విదధ్యాదుత్తరాణి తు' శిష్టాచారాదాచారో వేదితవ్యః, తదుక్త
మాపస్తమ్బమునిభిః—'సూ. సర్వజనపదేష్వేకాన్తసమాహిత
మార్యాణాం వృత్తగ్ం స్వధర్మనిరతానాగ్ం సమ్యగ్వినీతా
నాం వృద్ధానామాత్మవతామలోలుపానామదామ్భికానాం వృ
త్తసాదృశ్యం భజేతైవముభౌ లోకావభిజయతి' ఇతి. నను తర్హి
కః పక్షః సమాశ్రయణీయః?. ఉచ్యతే—సాయంకాలేహి సన్ధ్యా

వన్దనం విహితమ్. తథా చ 'స్వకాలే బలవత్త్వ'మితి న్యాయేన తదే
వాతిపన్నానుష్ఠానాత్పూర్వం కర్తుముచితమ్, తదనన్తరమతి
పన్నానుష్ఠానమ్. యదా పునః సాయంసన్ధ్యాకాలోఽప్యతి
క్రాన్తస్తదానీం యథాక్రమమనుష్ఠానం భవతి. అతిక్రాన్తావి
శేషత్వాత్, స్వకాలస్యాతిపన్నత్వేన వర్ణితన్యాయప్రసరణాచ్చ,
తస్మాదతిపన్నానుష్ఠానాత్పూర్వం స్వకాలే సాయంసన్ధ్యావన్దనం
కార్యం. అత ఏవ భట్టాచార్యైరపి స్వకాలే కర్మానుష్ఠానం గరీ
యః, తద్విహాయ తత్కాలే తద్భిన్నం కించిత్కృతం చేన్మహా
న్ప్రత్యవాయో భవతీతి. 'స్వకాలే యదకుర్వంస్తు కరోత్యన్యద
చేతనః, ప్రత్యవాయస్తు తేనైవ' ఇతి. కించ స్వకాలే సాయం
సన్ధ్యావన్దనం కర్తవ్యమితి స్మృత్యన్తరే కీర్తితమ్—'మధ్యాహ్న
సమతిక్రాన్తే సాయంకాలో భవేద్యది, సాయంసన్ధ్యాముపా
స్యాఽఽదౌ సన్ధ్యాం మాధ్యాహ్నికీం చరేత్' ఇతి. నచైవం
క్రమానుష్ఠానసమ్పాదకవచనానాం కా గతిః? ఇతి వాచ్యం. సా
యంసన్ధ్యావన్దనస్యాపి కాలాతిపత్తివేలాయాం సన్ధ్యాత్రయసము
వాయే కస్య ప్రథమమనుష్ఠానమితి జిజ్ఞాసాయాం యథాక్రమ
మేవానుష్ఠానం నతు వ్యుత్క్రమేణేతి జ్ఞానార్థం తథావిధవచన
ప్రవృత్తేః. అత్ర స్మృతివచనమ్—శ్లో. 'సాయంకాలో వ్యతీతశ్చే
దస్తం యాతే దివాకరే, కుర్యాదావర్తనీం సన్ధ్యాం సమార
భ్య యథాక్రమమ్. ఆవర్తనం నామఽమధ్యాహ్నః, తథా చ
మాధ్యాహ్నికీం సన్ధ్యామితి ఫలితార్థః. ప్రసఙ్గాత్కించిదుచ్యతే-
'కుర్వీతాఽఽవర్తనీం సన్ధ్యాం రాత్రావపి నదుష్యతి, దద్యాద
ర్ఘ్యం తు గాయత్ర్యా సౌరసూక్తం వివర్జయేత్. మధ్యాహ్నస
న్ధ్యా రాత్రౌ చేత్ప్రమాదాత్క్రియతే యది, సౌరస్థానే జపే

త్యుక్తం సౌరం వైశ్వానరీయకమ్.' ఇతి పరమప్రకృతంతు సాయంసన్ధ్యావన్దనం స్వకాలేఽతిక్రాన్తానుష్ఠానాత్పూర్వం కర్తవ్యమ్. తతోఽతిక్రాన్తానుష్ఠానమితి సిద్ధమ్. ననుు రాత్రౌ ప్రథమయామేఽప్యతిక్రాన్తే కా గతిః? కర్మానుష్ఠానలోప ఏవ గతిః, అత్రలోకోపకారే—శ్లో. 'అకాలే చేత్కృతంకర్మ కాలే ప్రాప్తే పునఃక్రియా, కాలాతీతే తుయత్కుర్యాదకృతం తద్వినిర్దిశేత్' ఇతి. అస్యార్థః—అకాలే అనాగతకాలే యది కర్మ కుర్యాత్తస్య ముఖ్యకాలే ప్రాప్తే పునఃక్రియాపునః కరణం భవేత్. కాలాతీతే తు గౌణకాలాతిపత్తౌ తత్కర్మ న కుర్యాత్కింతూక్త ప్రాయశ్చిత్తమేవ కుర్యాత్. శ్లో. 'నిత్యానామత్యయే గౌణ కాల ఆగామికాలతః, గౌణేఽతీతే నచిత్తం స్యాన్నాతీతం ముఖ్య ఆగతే' ఇతి.

సన్ధ్యాదినిత్యకర్మణామేకదినాతిక్రమణే ప్రాయశ్చిత్తమ్.

సన్ధ్యాదినిత్యకర్మానుష్ఠానాభావే త్వేకస్మిన్నహోరాత్రే గతేఽపరేద్యురుపోష్య షోడశప్రాణాయామపూర్వక మష్టోత్తర సహస్రం గాయత్రీజపం కుర్యాత్. తథాచ మనుః—'వేదోదితానాం నిత్యానాం కర్మణాం సమతిక్రమే, స్నాతకవ్రతలోపేచ ప్రాయశ్చిత్త మభోజనమ్.సన్ధ్యావన్దనహీనా తు నిత్యస్నానం విలుప్య చ, హోమంచ నిత్యకం శుద్ధే సావిత్ర్యష్టసహస్రికమ్.' శుద్ధేఽపరేద్యు రష్టసహస్రక మష్టోత్తరసహస్రకమ్. సంఖ్యాయా అల్పీయస్యా ఇతి పాణినిస్మరణా దష్టశబ్దస్య పూర్వనిపాత ఇతి తాత్పర్యం. అత్రాయం సిద్ధాన్తః—యథా పాసనస్యాష్టహోమకాలాతిపత్తౌ చతూరాత్ర మహూయమానోఽగ్నిర్లౌ

కికః సమ్పద్యత ఇతి వచనా దూర్ధ్వం ధార్యమాణేఽప్యగ్నా వనుగతో మన్థ్య ఇత్యగ్న్యుత్పత్తిప్రాయశ్చిత్తే భవతః.

సన్ధ్యాదినిత్యకర్మణాం సప్తరాత్రాకరణే పునస్సంస్కారవిధానమ్.

తథా సప్తరాత్ర మవిచ్ఛిన్నసన్ధ్యానుష్ఠానాభావే పునః సంస్కారః కార్య స్తదనన్తర ముపేతేన పూర్వప్రకారేణ తదనుష్ఠానం కార్యమ్. అత్ర శౌనకః — శ్లో. 'సన్ధ్యాతిక్రమణం యస్య సప్తరాత్ర మవిచ్ఛిన్నమ్, ఉన్మత్తదోషయుక్తో వా పునః సంస్కారమర్హతి' ఇతి. ఔపాసనహోమస్య తు బహుకాలాతిక్రమణేఽష్టభ్యో హోమకాలేభ్యః పూర్వం ప్రత్యేకం సర్వప్రాయశ్చిత్తపూర్వక మతీతహోమాః కర్తవ్యాః; తథా సుదర్శనాచార్యైరుక్తత్వాత్. ప్రకృతే తు సంధ్యావన్దనస్య బహుకాలాతిక్రమణే సప్తరాత్రాత్పూర్వ మతీతసంధ్యానుష్ఠానం ప్రాయశ్చిత్తపూర్వకం కార్యమితి వక్తుం న శక్యతే. తథా శిష్టాచారాభావాత్; స్మృతికారైరనఙ్గీకారాచ్చ. కిం తు యథోక్తప్రాయశ్చిత్తమేవ కృత్వా తత్కాలోచితానుష్ఠానమేవ కార్యమితి స్మృతివిదాం స్థితిః. ఇతోఽప్యన్యత్స్మృతివశాజ్జ్ఞేయమ్, గ్రన్థవిస్తరభయాన్నేహ బహు ప్రపఞ్చిత మితి సారమ్.

శ్రీకృష్ణం జగదేకపణ్డితమణిం శ్రీరామభట్టారకః
శ్రీలక్ష్మీరపి యం జజాన తనయం ప్రత్యక్షబోధోజ్జ్వలమ్,
తన్న్యగ్రోధసమీపవాసిభగవన్నన్తాద్రినుచిన్తాఫలే
సంధ్యావన్దననిర్ణయే నిరగమద్గుచ్ఛోఽయమాదిస్స్ఫుటమ్.

ఇతి శ్రీమద్రాఘవదైవజ్ఞవంశ్య శ్రీకృష్ణపణ్డితవిరచితే నిర్ణయకల్పవల్ల్యాఖ్యే తైత్తిరీయసంధ్యాభాష్యే ప్రథమో గుచ్ఛః

అథ ద్వితీయగుచ్ఛః.

త్రివిధాచమనలక్షణాని.

అథ ఆచమనప్రకారః.

ఆచమనం త్రివిధం—శ్రౌతం, స్మార్తం, పౌరాణం చేతి. తత్ర ప్రత్యక్షశ్రుతిచోదితం శ్రౌతమ్. సూత్రోక్తం స్మార్తమ్. కేశవాద్యైస్త్రిభిః పీత్వేతి వచనోక్తం పౌరాణమ్. తత్రాఽద్యం తైత్తిరీయారణ్యకే ప్రసిద్ధమ్. తచ్చ బ్రహ్మయజ్ఞాఙ్గమ్, తచ్చాఽఽశ్వలాయనానామపి బ్రహ్మయజ్ఞాఙ్గతయాఽకర్తవ్యమ్ ద్వితీయం పునస్స్నానాదినిత్యకర్మాఙ్గమ్. తృతీయం పునర్నిష్ఠీవనశౌచాద్యఙ్గమితి వివేకః. శ్లో. 'శౌచాన్తే(సన్ధ్యాన్తే) తథా పానే స్పృష్టాస్పృష్టే(స్పృష్టౌ) చ కర్మణి(సర్పణే), పౌరాణాచమనం కుర్యాన్నామభిః కేశవాదిభిః' ఇతి స్మృతిషు దర్శనాత్. విశేషేణ స్మృత్యాచమనం షట్కర్మచన్ద్రికాయాముక్తమ్—'దేవ్యాః పాదైస్త్రిభిః పీత్వా అబ్లిఙ్గైర్నభిః స్పృశేత్, సప్తవ్యాహృతిసంయుక్తా గాయత్రీ త్రిపదా శిరః.' శిరోమన్త్రో ద్విధా కృతః, ఏతే సమస్య చతుర్వింశతిర్మన్త్రా భవన్తి. ఏతేషాం వినియోగః కేశవాదీనామివ ద్రష్టవ్యః. ఇదం శ్రౌతాచమనం దర్శపూర్ణమాసాదిశ్రౌతకర్మాఙ్గమ్. తథాహాఽఽశ్వలాయనః—సూ. 'ప్రాగుదగాహవనీయాదవస్థాయ ప్రాఙ్ముఖో యజ్ఞోపవీత్యాచమ్య' ఇతి. అత్ర వృత్తికారః—'ఆచమ్యేత్యత్ర శ్రౌతాచమనవిధానం శ్రౌతాచమనప్రాప్త్యర్థమితి గాయత్రీజపకాలే శ్రౌతాచ

మనం కృత్వా ప్రాణానాయమ్య గాయత్రీజపం కుర్యాదితి ముఖ్యః పక్షః' ఇతి. అన్యచ్ఛ్రౌతాచమనం స్మృత్యన్తరే కథితమ్— 'తదోఙ్కారేణాచమనం యద్వా వ్యాహృతిభిర్భవేత్, సావిత్ర్యా వాఽపి కర్తవ్యమితి వ్యాసేన భాషితమ్'. ఇతి. 'అఙ్గైర్నవభిః స్పృశే'దిత్యాది, పురాణాచమనప్రకారః స్మృత్యన్తరే కథితః— 'కేశవాద్యైస్త్రిభిః పీత్వా ద్వాభ్యాం ప్రక్షాళయేత్కరౌ, ద్వాభ్యామోష్ఠౌ చ సంమృజ్య ద్వాభ్యామున్మార్జనం తథా. ఏకేన హస్తం ప్రక్షాళ్య పాదావపి తథైకతః, ఏకేనాపి చ మూర్ధానం తతస్సంకర్షణాదిభిః. సర్వాసామఙ్గులీనాం వై మూలేన చిబుకం స్పృశేత్. తర్జన్యఙ్గుష్ఠయోగేన ఘ్రాణద్వయముపస్పృశేత్, అఙ్గుష్ఠానామికాభ్యాం చ చక్షుశ్శ్రోత్రం పునః పునః. కనిష్ఠాఙ్గుష్ఠయోగేన నాభిదేశముపస్పృశేత్, కరమధ్యం హృది స్థాప్య కరాగ్రం శిరసి న్యసేత్. ముకులేన చ హస్తేన బాహుమూలే ఉపస్పృశేత్, ఏవమాచమనం కృత్వా సాక్షాన్నారాయణో భవేత్.' అథ ప్రకృతోపయోగి స్మార్తాచమనముచ్యతే. 'యః క్రియాః కురుతే మోహాదనాచమ్యైవ నాస్తికః, భవన్తి హి వృథా తస్య క్రియాస్సర్వా న సంశయః.' ఇతి వచనాదాచమనం నిత్యతయాఽవగమ్యతే. తత్రాయం ప్రయోగః—కృతాప్లవో బద్ధకచ్ఛశిఖో యజ్ఞోపవీతీ పవిత్రకరో భూమౌ పాదౌ ప్రతిష్ఠాప్య స్వేష్టదేవతాం హృది నిధాయ ప్రకృతిస్థం ఫేనబుద్బుదరహితమమ్బు సంహతాఙ్గులినా పాణినా గృహీత్వా బ్రహ్మతీర్థేన త్రిస్తూష్ణీం పిబేత్. అత్ర శౌనకః— 'ద్విజన్మనాం వై శుద్ధ్యర్థం స్మార్తాచమనముచ్యతే, శిఖాకచ్ఛని

బద్ధస్తుసోపవీతస్సమాహితః. భూమౌపాదౌ ప్రతిష్ఠాప్య ప్రాఙ్ము
ఖోవాప్యుదఙ్ముఖః, ప్రక్షాల్యపాదౌహస్తౌ చ ప్రభాతే ముఖమ
ప్యృత. స్నాత్వా శుద్ధ్యర్థం సంధ్యాదినిత్యకర్మాధికారయోగ్య
మేవమా (వా) చమనం కార్య మితితాత్పర్యార్థః. సఏవా
ఽఽచమనోదకమాహ —'ఆచామేన్మాషమగ్నంతు గోకర్ణ
చులుకస్థితం, సంహతాఙ్గులినా తోయం గృహీత్వా పాణినా
ద్విజః. ముక్తాఙ్గుష్ఠకనిష్ఠాభ్యాం త్రిః పిబే ద్బ్రహ్మతీర్థతః; తతః
ప్రక్షాల్య హస్తౌ చ సంకుచ్యోష్ఠౌ నిమార్ష్ట్యథ. సంహతాఙ్గులిభి
ర్మాత్రైస్త్రిః ప్రమృజ్యాత్తతో ముఖమ్, ప్రక్షాల్య హస్తావా
భ్యుక్ష్య పాదశీర్షే తథైవచ. మధ్యమాఙ్గులిపృష్ఠైస్తుత్రిః స్పృశే
ద్ఘ్రాణమూలకమ్. హస్తౌ ప్రక్షాల్య సంస్పృష్ట్వా ఘ్రాణాదిద్వ
యశః పృథక్. అఙ్గుష్ఠేన ప్రదేశిన్యా ఘ్రాణే పశ్చాదుపస్పృశేత్,
అఙ్గుష్ఠానామికాభ్యాం చ చక్షుశ్శ్రోత్రే చసంస్పృశేత్. అ
ఙ్గుష్ఠోపకనిష్ఠాభ్యాం నాభిం పశ్చాదుపస్పృశేత్, తలేన హృద
యం స్పృష్ట్వా స్పృశేదఙ్గులిభి శ్శిరః. అఙ్గుల్యగ్రైర్బాహుమూ
లే సంస్పృశేదితి శౌనకః.' శ్లో. 'ప్రణవేనోదకం ధృత్వా ఆత్మా
నం పరిషేచయేత్, అనేన విధినా విప్రః కుర్యాదాచమనం
సదా.' ఆచమనకాలే నియమో దర్శితః.—శ్లో. 'నాఽచామే
దాసనస్థాఙ్ఘ్రి ర్న బద్ధాసన ఏవ వా, సప్రసారితపాదో వా బ
హిర్జానుకరోఽపి వా' ఇతి. పవిత్రకర ఆచామే చ్ఛుచిః కర్మార్థ
మాదరాత్, కుశమాత్రకరో వాఽపి దర్భమాత్రకరోఽపివా.
పవిత్రం హిరణ్యం, 'పవిత్రం వై హిరణ్యం' ఇతిశ్రుతేః. స్నానే
దానే జపే యజ్ఞే స్వాధ్యాయే నిత్యకర్మణి, సపవిత్రౌ సదర్భౌ

వా కరౌ కుర్వీత నాన్యథా, నిత్యకర్మణి సన్ధ్యాదావిత్యర్థః. అథ
మహాజనపరిగ్రహీయాచమనవిధాయికా మూలసూత్రఖణ్డికా
లిఖ్యతే. సూ. 'తిష్ఠన్నాచామేత్ప్రహ్వో వాఽఽసీనస్త్రిరాచా
మేద్ధృదయంగమాభిరద్భిస్త్రిరోష్ఠౌ పరిమృజేద్ద్విరిత్యేకే సకృదు
పస్పృశేద్ద్విరిత్యేకే దక్షిణేన పాణినా సవ్యం ప్రోక్ష్య పాదౌ
శిరశ్చేన్ద్రియాణ్యుపస్పృశేచ్చక్షుషీ నాసికే శ్రోత్రే చాథాప
ఉపస్పృశేత్.' అత్ర భాష్యార్థః—ప్రతిసంస్కృతైః సంక్షి
ప్తైః సోపస్కారైర్బుద్ధివైశద్యాయ లిఖ్యతే, భూమిగతాస్వ
ప్స్వాచమ్యప్రయతో భవతీత్యాదౌ నిత్యకర్మాదౌ ప్రాయ
త్యసిద్ధ్యర్థమాచమనం విహితం. తత్ప్రకారమాహ—తిష్ఠన్నితి.
తిష్ఠన్ప్రహ్వో వా నాఽఽచామేత్, నన్వాసీనస్త్రిరాచా
మేదిత్యాసనవిధానాదేవ (దేహావ) స్థానాదేర్నిషేధసంభవే
పృథక్తిష్ఠన్నాఽఽచామేదిత్యారమ్భః కిమర్థః ఇతి చేత్సత్యమ్;
ఇదం హి సూత్రం న తిష్ఠదా (ద్యా) చమనం నిషేధతి కింతు
జలపానం తథావిధస్య నేతి వదతి. తథా చ గౌతమః—సూ.
'నాఞ్జలినా పిబేన్న తిష్ఠన్' ఇతి. యద్యప్యాచమనప్రకరణే జలపాన
నిషేధోఽనుపపన్నస్తథాఽప్యాసీనస్త్రిరాచామేదిత్యాసనవి
ధానాదర్థాత్ స్థానాదేర్నిషేధేఽపి శబ్దతస్తత్సిద్ధ్యర్థం వా పున
రారమ్భః. అత్ర కేచిత్ —అనేన నిషేధేన క్వచిజ్జలేఽపి నాభి
దఘ్నే ఊరుదఘ్నే వా తిష్ఠతః ప్రహ్వస్య వాఽఽచమనం భవతి.
తన్నిషేధస్యోద్ధృతోదకాచమనవిషయత్వాన్నిషేధాత్. తథా
చ గౌతమః—'న తిష్ఠన్నుదకేనోద్ధృతేనాఽఽచామేత్' ఇతి.
తస్మాదనుద్ధృతోదకే తిష్ఠతః ప్రహ్వస్య వాఽఽచమనసిద్ధ్యర్థం
తిష్ఠన్నితి నిషేధ ఇత్యాహుః. తచ్చిన్త్యమ్. తిష్ఠన్నాచామే

మేదితి సామాన్యనిషేధస్య విశేషపర్యవసానాయోగాత్, 'న గ్నస్య వా నాప్సు సతః ప్రయమణం విద్యతే' ఇతి సూత్రకారేణ జలే విద్యమానస్య నాఽఽచమనమస్తీతి ప్రాగేవోక్తత్వాచ్చ, న చ గౌతమవచనస్య కా గతిరితి వాచ్యమ్. తస్యోద్ధృతోదకకరణకతిష్ఠత్కర్తృకాచమనప్రతిషేధకత్వేఽప్యనుద్ధృతోదకే విద్యమానస్యతదస్తిత్వాప్రతిపాదకత్వాత్, సూత్రాన్తరబాధాయాం తథా పర్యవసానాయోగాచ్చ.

ఆచమనవిధిః.

అ(త)థాఽఽచమనవిధిరుచ్యతే—సూ. 'ఆసీనస్త్రిరాచామేద్ధృదయంగమాభిరద్భిః'. ద్వితీయార్థే తృతీయా, ఆసీనశ్శుచౌ దేశే నాసనే దక్షిణం బాహుమూర్వన్తరే కృత్వా ప్రాఙ్ముఖ ఉదఙ్ముఖో వా హృదయంగమా అపః కరతలస్థానుయావతీషు మాషో నిమజ్జతి తావతీః ఫేనబుద్బుదరహితాస్త్రివారమాచామేత్పిబేత్. బ్రాహ్మణో నాభిగాః క్షత్రియః కణ్ఠగా వైశ్యస్తాలుగా ఇతి వివేకః. త్రిరోష్ఠౌ పరిమృజేత్; త్రివారమఙ్గుష్ఠమూలేనోష్ఠౌ పరిమృజ్యాద్ద్విరిత్యేకేమన్యన్తే, తుల్యో వికల్పః. సకృదుపస్పృశేన్మధ్యమాభిస్తిసృభిరఙ్గులీభిరోష్ఠావేకవారమభిమృజ్యాద్ద్విరిత్యేకే తుల్యోవికల్పః. దక్షిణేన పాణినా దక్షిణహస్తేన సవ్యం పాణిం ప్రోక్ష్య తథా పాదౌ శిరశ్చేన్ద్రియాణ్యుపస్పృశేత్ అఙ్గులీభిః. సర్వేషామిన్ద్రియాణాముపస్పర్శనప్రసఙ్గేన తద్యోగ్యేన్ద్రియాణి పరిగణయతి—చక్షుషీ ఇతి. ఇన్ద్రియాణీతి వచనం స్వరూపపరమ్. తత్రాఙ్గుష్ఠానామికాభ్యాం చక్షుషీ యుగపత్పృథగ్వా సంస్పృశేత్, అఙ్గుష్ఠప్రదేశినీభ్యాం నాసికే, అఙ్గుష్ఠోపకనిష్ఠికాభ్యాం శ్రోత్రే,

శ్రోత్రయోర్యుగపత్స్పర్శాసంభవేన పృథగితి నిశ్చితం సమ్యక్,
అథాప్యుపస్పృశేద్ధస్తౌ ప్రక్షాళయేత్, ఇదంహి స్మార్తాచమనం
సంధ్యాదౌ కర్తవ్యం, ప్రాయత్యసంపాదకత్వాత్, సూత్రకా
రేణ ముఖ్యతయా విహితత్వాచ్చ స్మృత్యన్తరేఽపి—శ్లో. 'సం
ధ్యాయాం కర్మకాలే చ స్మృతేరాచమనం భవేత్, బ్రహ్మ
యజ్ఞేతు వై కుర్యాచ్ఛ్రుతేరాచమనం ద్విజః (బుధః). గోక
ర్ణాకృతి (ర్ణీకృత) హస్తేన మాషమాత్రం (మగ్నం) పిబేజ్జలం,
తన్న్యూనమధికం వాపి (పీతం) సురాపానసమం భవేత్. అఙ్గు
ష్ఠాగ్రం సమాకుఞ్చ్య మధ్యమా మధ్యపర్వణి, గోకర్ణం తద్ధి
విజ్ఞేయం సర్వత్రాచమనేష్వపి. సంహతాఙ్గులిహస్తేన గృహీ
త్వా చామ్బువీక్షితమ్, ముక్తాఙ్గుష్ఠకనిష్ఠాభ్యాం త్రిః పిబేద్బ్రా
హ్మతీర్థతః.' అత్రాయం విశేషః—స్వయమేవ వామహస్తావర్జి
తేన పయసాఽఽచమనం కర్తుం న శక్యతే, సూత్రకారానభి
మతత్వాత్. తథాహి—సూ. 'యం వా ప్రయతమాచామయే'
దితి. అత్రాయమర్థః—ప్రయతో యం వాఽన్యమపి ఆచా
మయేత్సోఽపి ప్రయతో భవతి, సర్వథా స్వయం వామహస్తా
వర్జితాభిరద్భిరాచమనం న కుర్యాత్. ఏతేన శాస్త్రాన్తరోక్త
కమణ్డలుధారణమప్యాచార్యస్య నాభిమతమితి గమ్యతే. అలా
బుపాత్రేణ నారికేళపాత్రేణ వా స్వయమాచమనమాచరన్తి
తన్నాభిమతమాచార్యస్యేతి తాత్పర్యమ్. అన్యః ప్రయతోఽస్తి
చేత్తేనైవాచమనజలం పరిగృహ్య స్వయమాచామేత్. న
స్వయం పాత్రాన్తరేణ వామహస్తావర్జితేన జలేన తత్కుర్యాత్.
యదా స్వీయః ప్రయతో నాస్తి తదా నదీతీరం గత్వా స్వయ
మేవాచామేత్. అత ఏవ భూమిగతా స్వప్స్వాచమ్య ప్రయ

తో భవతీత్యత్రాఽఽచమ్యేతి స్వకర్తృకక్త్వాప్రత్యయనిర్దేశః. అన్యథా తదానీమప్యాచమనీయత్వే (య్యే)తినిర్దేశాపత్తేః. ఇదమాశ్వలాయనానామపి సమానమ్, కథమితి చేదుచ్యతే తస్యాచమనస్య, శ్లో. 'సన్ధ్యాయాం కర్మకాలే చ స్మృతేరాచమనం భవేత్, బ్రహ్మయజ్ఞే తు వై కుర్యాచ్ఛ్రౌతేరాచమనం బుధః' ఇత్యవిశేషేణ నిర్దిష్టత్వాత్. నను సన్ధ్యాయామపి శ్రౌతాచమనమస్తు కో దోష ఇతి చేన్న,—శ్లో. 'బ్రహ్మయజ్ఞే తు వై కుర్యాచ్ఛ్రౌతేరాచమనం ద్విజః' ఇతి వచనవిశేషేణ తస్య శ్రౌతకర్మాఙ్గత్వాత్. కించ—సూ. 'ప్రాగుదగాహవనీయాదవస్థాయ ప్రాఙ్ముఖో యజ్ఞోపవీత్యాచమ్య' ఇతి ఆశ్వలాయనశ్రౌతసూత్రే ఆచమ్యేతి విధానం శ్రౌతాచమనప్రాప్త్యర్థమితి వృత్తికారేణ వ్యాఖ్యాతమ్. ఏవం చ తస్య స్మార్తకర్మణ్యపి ప్రవేశే సూత్రతాత్పర్యవిదాం సూత్ర (వృత్తి) కారాణాం వ్యాకోపః స్యాత్. అనుష్ఠానే తు విశేషోఽస్తి. తథాహి—త్రిః పిబేద్దక్షిణకరేణ వామకరే జలం నిక్షిప్య హస్తావభ్యుక్ష్య ముఖం ద్వివారం ప్రమృజ్యాథ పాదావభ్యుక్ష్య చతసృభిరఙ్గులీభిరోష్ఠౌ సమ్మృజ్యాఙ్గుష్ఠతర్జనీభ్యాం నాసికారన్ధ్రద్వయం సంస్పృశ్యాఙ్గుష్ఠమధ్యమాభ్యాం చక్షుషీ సంస్పృశ్యాఙ్గుష్ఠానామికాభ్యాం శ్రోత్రే సంస్పృశ్యాఙ్గుష్ఠకనిష్ఠికాభ్యాం నాభిం సంస్పృశ్య హస్తతలే హృదయం సంస్పృశ్య సర్వాభిరఙ్గులిభిః శిరో బాహూ చ పరిస్పృశేత్. తదుక్తం బోధాయనేన—సూ. 'ప్రథమపానేన ఋగ్వేదం ప్రీణాతి, ద్వితీయపానేన యజుర్వేదం ప్రీణాతి, తృతీయపానేన సామవేదం ప్రీణాత్యథ సవ్యకరేణ జలముత్సృజే (పస్పృశే)త్తేన పితౄన్ప్రీణాత్యథ హస్తావభ్యుక్ష్య

తేనేతిహాసపురాణాదీని ప్రీణాతి ముఖం ద్విః పరిమృజేత్ప్రథమ
మార్జనేన అథర్వణవేదం ప్రీణాతి, ద్వితీయమార్జనేనాఙ్గాని.
ప్రీణాత్యథ పాదావభ్యుక్ష్య తేన విష్ణుమగ్నిం ప్రీణాత్యథ
చతసృభిరఙ్గులిభి రోష్ఠౌ సంస్పృశేత్తేన సరస్వతీం ప్రీణాత్యథా
ఙ్గుష్ఠతర్జనీభ్యాం నాసాద్వారేసంస్పృశేత్తేన వాయుం ప్రీణా
త్యథాఙ్గుష్ఠమధ్యమాభ్యాం చక్షుషీ సంస్పృశేత్తేన చన్ద్రాదిత్యౌ
ప్రీణాత్యథాఙ్గుష్ఠానామికాభ్యాం శ్రోత్రే సంస్పృశేత్తేనాఽఽ
కాశం ప్రీణాత్యథాఙ్గుష్ఠకనిష్ఠికాభ్యాం నాభిం సంస్పృశేత్తేన
పృథివీం ప్రీణాత్యథహస్తతలేన హృదయం సంస్పృశేత్తేన చ
పఞ్చప్రాణాన్ప్రీణాతి, సర్వాభిరఙ్గులిభిః శిరో బాహూ చ సం
స్పృశేత్తేనాశ్వినౌ దేవతే ప్రీణాతి, తేన పరబ్రహ్మస్థానం పర
బ్రహ్మ ప్రీణాతి' ఇతి. ఇదంహ్యాచమనం సన్ధ్యాదౌ కర్తవ్యం.
అథ సన్ధ్యోపాసనకాల ఇతి తేనైవోక్తత్వాత్. అత్ర కేచిద్భ
ణన్తి—ఋగ్వేదాయనమః, యజుర్వేదాయనమః, సామవేదా
యనమః, ఇత్యాదిప్రకారేణ చతుర్వ్యస్తైర్మన్త్రైః పరికల్పితైర
నుష్ఠానం కర్తవ్యమితి. తేతావత్ప్రష్టవ్యాః, తత్కల్పనాయాం
బోధాయనసూత్రం ప్రమాణముతాహోస్విద్వచనాన్తరం? న ద్వి
తీయః, తథావిధవచనాన్తరాశ్రవణాత్. నాఽఽద్యః, బోధా
యనవచనస్య తథాత్వేతికర్తవ్యతాప్రతిపాదకత్వేన తత్ర
సామర్థ్యాభావాత్. అన్యథా—శ్లో. 'త్రిః ప్రాశ్నీయాద్యద
మ్బుస్తు ప్రీతాస్తేనాస్య దేవతాః, బ్రహ్మవిష్ణుశ్చ రుద్రశ్చ భవన్తి
హి న సంశయః. గఙ్గా చ యమునాచైవ ప్రీయతే హస్తమార్జ
నాత్, పాదాభ్యాం ప్రీయతే విష్ణుర్బ్రహ్మా శిరసి కీర్తితః. నాస
త్యావత్ర ప్రీయేతే స్పృష్టే నాసాపుటే ఉభే, స్పృష్టే లోచ

నయో స్తృప్తౌ ప్రీయేతేత్యనలానిలౌ. స్కన్ధయోః స్పర్శనా
దేవ ప్రీయన్తే సర్వదేవతాః, నాభిసంస్పర్శనాన్నాగాః ప్రీయన్తే
చాస్య నిత్యశః, సంస్పృష్టే హృదయే చాస్య ప్రీయతే చన్ద్ర
దేవతా, మూర్ధసంస్పర్శనాదస్య ప్రీతస్తు పురుషో భవేత్'.
ఇత్యత్రాపి బ్రహ్మణే నమ ఇతి ప్రథమపానం స్యాద్విష్ణవే నమ
ఇతి ద్వితీయపానం స్యాద్రుద్రాయ నమ ఇతి తృతీయపానం
స్యాదేవం సర్వం యోజ్యం నచేష్టాపత్తిః; అసంప్రతిపత్తేః. న హి
కుత్రాపి దేశే శిష్టా ఏవమాచరన్తి, న చ తద్వచనస్య ప్రీణనే
తాత్పర్యాన్న తత్ర సామర్థ్యమితి వాచ్యమ్. తథా ప్రకృతేఽపి
శీతలాదృష్టిర్దీయతామ్, అవిశేషాత్. న చ బోధాయనోక్తం
కథమాశ్వలాయనానాం గ్రాహ్యమితి వాచ్యం. తస్య ఆశ్వలా
యనాచార్యవత్తచ్ఛాఖాభిమానిత్వాత్. తదుక్తం స్మృత్య
న్తరే—శ్లో. 'బోధాయనో జయన్తశ్చ ఆశ్వలాయనశౌనకౌ,
వృత్తిసూత్రకృతావేభిరుక్తం తత్ప్రవచ్మ్యహమ్' ఇతి. ఆశ్వ
లాయనశ్చ వచనస్మృతికర్తా, వృత్తికృత్సూత్రకృద్గృహ్యకర్తేతి
వివేక సంప్రదాయః ఇతి ఆశ్వలాయన గృహ్యపరిశిష్టకారేణ
ప్రకారాన్తరేణ నిర్ణీతమ్, తథాహి—ఉదకం దక్షిణేన పాణి
నాఽఽదాయ కనిష్ఠాఙ్గుష్ఠౌ విశ్లిష్టౌ వితత్య తిస్రోఽన్తరాఙ్గులీః సం
హతోర్ధ్వాః కృత్వా బ్రాహ్మేణ తీర్థేన హృదయప్రాపి త్రిః
పీత్వా పాణీ ప్రక్షాల్య సంస్పృష్టామ్భసా చాఙ్గుష్ఠమూలే
నాఽఽకుఞ్చితోష్ఠమాస్యం ద్విః పరిమృజ్య సకృచ్చసంహతమ
ధ్యమాఙ్గులీభిః పాణిం ప్రక్షాల్య సవ్యం పాణిం పాదౌ శిర
శ్చాభ్యుక్ష్య స్పృష్టామ్భసా సంహతమధ్యమాఙ్గులిత్రయాగ్రే
ణాఽఽస్యముపస్పృశ్య సాఙ్గుష్ఠయా ప్రదేశిన్యా ఘ్రాణబిల

ద్వయమనామికయా చక్షుః శ్రోత్రే కనిష్ఠికయా నాభిం చ తలేన హృదయం సర్వాభి రఙ్గులీభిః శిర స్తదగ్రైరంసౌ చోపస్పృశేదిత్యేతదాచమనమేవం ద్విరాచమ్యేతి. తత్ర కల్పద్వయోఽవిగీతశిష్టాచారాదాచారో వేదితవ్యః, న చాఽప స్తంబీయానాం స్మార్తాచమనస్యారణ్యకోక్త శ్రౌతాచమనాపేక్షయాన విశేషోఽస్తీతి వాచ్యమ్, శ్రుత్యుక్తత్వేన సూత్రోక్తత్వేన చ భేదాత్. కేచిత్తు శ్రౌతే త్రిరాచామేదిత్యాదయో మన్త్రాస్తాన్పఠఞ్ఛ్రౌతాచమనం కుర్యాత్. స్మార్తే తు తూష్ణీమితి భేదమాహుః. ఇదమత్రాకూతమ్— శ్రౌతే ద్విః పరిమృజ్య సకృదుపస్పృశేదితి ద్వివారం పరిమార్జనమేకవారముపస్పర్శనం చ విహితమ్, స్మార్తే తు త్రిరోష్ఠౌ పరిమృజేద్ద్విరిత్యేకే సకృదుపస్పృశేద్ద్విరిత్యేక ఇతి తుల్యవికల్పితానుష్ఠానే న విశేష ఇతి సర్వం సుస్థమ్.

ఇతి శ్రీమద్రాఘవదైవజ్ఞవంశ్య శ్రీకృష్ణపణ్డితవిరచితే
నిర్ణయకల్పవల్ల్యాఖ్యే తైత్తిరీయసంధ్యాభాష్యే
ద్వితీయోగుచ్ఛః.

అథ తృతీయ గుచ్ఛః

ప్రాణాయామలక్షణమ్.

అథ ప్రాణాయామ లక్షణముచ్యతే. అర్థం వా సిసాధయిషురితి. ప్రాణాయామకర్తవ్యతాప్రతిపాదకమాపస్తమ్బసూత్రమ్. అత్ర వృత్తికారః—అర్థం ప్రయోజనం తచ్చ దృష్టమదృష్టం వా సిసాధయిషుః సాధయితుమిచ్ఛుః సన్నాతమితోరాశరీరగ్లానేః ప్రాణమాయచ్ఛేత్త్రివారం ప్రాణాయామం కుర్యాదితి. తస్మాత్సన్ధ్యావన్దనస్యాదృష్టార్థకత్వేన తదాదౌ ప్రాణాయామ ఆవశ్యక ఇతి సిద్ధమ్. స్మృత్యన్తరే మనుః—శ్లో. 'సవ్యాహృతిం సప్రణవాం గాయత్రీం శిరసా సహ, త్రిః పఠేదాయతప్రాణః ప్రాణాయామః స ఉచ్యతే.' స్మృత్యన్తరే యాజ్ఞవల్క్యః—శ్లో. 'గాయత్రీం శిరసా సార్థం జపేద్వ్యాహృతిపూర్వికామ్, ప్రతిప్రణవసంయుక్తాం త్రిరయం ప్రాణసంయమః.' యోగయాజ్ఞవల్క్యః—భూర్భువస్స్వర్మహర్జనస్తపస్సత్యం తథైవ చ, సప్తచోంకారసంయుక్తాస్తథా తత్సవితుః పదమ్'. తథోంకారసంయుక్త మిత్యర్థః.—శ్లో. 'ఓమాపో జ్యోతిరిత్యేతచ్ఛిరః పశ్చాత్ప్రయోజయేత్, త్రిరావర్తనయోగాత్తు ప్రాణాయామః స శబ్దితః'. ప్రాణాయామస్య సకలకలుషనివృత్తిః ఫల మిత్యాహ మనుః—శ్లో. 'దశప్రణవసంయుక్తాః ప్రాణాయామాస్తు షోడశ, అపి భ్రూణహనం మాసాత్పునన్త్యహరహః కృతాః' ఇతి.

విజ్ఞానేశ్వరే—శ్లో. 'ప్రాణాయామశతం కార్యం సర్వపా
పాపనుత్తయే, ఉపపాతకజాతానామనాదిష్టస్య చైవ హి'.
పూరకకుమ్భకరేచకాత్మకాన్ప్రాణాయామాన్సంధ్యాత్రయేఽ
ప్యాదాత్రిస్కుర్యాదితి, స్మృతిరత్నాకరే—శ్లో. ప్రాణాయామ
త్రయం కృత్వా సన్ధ్యోపాసనమాచరేత్, స్నానే దానే జపే హో
మే అశక్తావేకమేవ వా' అపరార్కే—శ్లో. 'ప్రాణాయామత్రి
యం కృత్వా సన్ధ్యాసు చ తిసృష్వపి' లోకోపకారే—శ్లో. 'సన్ధ్యా
దావర్ఘ్యదానే చ ప్రాణాయామైకమాచరేత్, అన్యత్రైవ
తు కర్తవ్యాః ప్రాణాయామా త్రయస్త్రయః' సన్ధ్యాదావేకా
నేకయోర్వికల్పః. ఏవంచ ప్రాణాయామస్త్రివిధః, తదుక్తమ్—
శ్లో. 'పూరకః కుమ్భకో రేచ్యః ప్రాణాయామస్త్రిలక్షణః, నాసి
కాకృష్ట ఉచ్ఛ్వాసో ధ్మాతః పూరక ఉచ్యతే. కుమ్భకో నిశ్చ
లశ్వాసో రే (రి) చ్యమానస్తు రేచకః' త్రయాణామనుసన్ధాన
ప్రకారమాహ—శ్లో. 'వామనాసాపుటేనైవ పూరయేత్పూ
రకః స్మృతః, కుమ్భకో నిశ్చలశ్వాస స్తావత్కాలం సమన్త్రకమ్.
దక్షనాసాపుటేనైవ రేచయేద్రేచకః స్మృతః' ఇతి. గ్రన్థా
న్తరే—శ్లో. 'వామేన పూరయేద్వాయుం పూరణాత్పూరకః
స్మృతః. వాయుం నిగృహ్య మనసా జపేన్మన్త్రమనన్యధీః,
కుమ్భకస్సతు విజ్ఞేయః ప్రాణాయామస్య లక్షణమ్'. స్మృత్యర్థ
సారే వ్యాసః—శ్లో. 'దక్షిణే రేచకం కుర్యాద్వామేనాపూర్య
చోదకమ్, కుమ్భకేన జపం కుర్యాత్ప్రాణాయామః స ఉచ్య
తే. పఞ్చాఙ్గులీభిర్నాసాగ్రపీడనం ప్రణవాభిధా, ముద్రేయం
సర్వపాపఘ్నీ వానప్రస్థగృహస్థయోః. కనిష్ఠానామికాఙ్గుష్ఠైర్నా

నాగ్రిస్య ప్రపీడనమ్, ఓంకారముదాహ్రా ప్రోక్తాయతేర్బ్ర బ్రహ్మచారిణః.' ఇతి. స్మృత్యన్తరేఽపి—'సన్నిమీలితదృఙ్మౌనీ ప్రాణాయామం సమాచరే' దితి. ఏవం ప్రాణాయామః కర్తవ్య ఇతి స్థితే తద్వినియుక్తో మన్త్రస్తావద్వ్యాఖ్యాయతే—

— ప్రాణాయామమన్త్రవ్యాఖ్యానమ్. —

ఓం భూః, ఓం భువః, ఓగ్ం సువః, ఓం మహః, ఓం జనః, ఓం తపః, ఓగ్ం సత్యమ్, ఓం తత్సవితు ర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి, ధియో యోనః ప్రచోదయాత్, ఓమాపో జ్యోతీ రసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువ స్సువరోమ్.

ఓం భూరితి. అనేన మన్త్రేణ నాసాగ్రన్యస్తలోచనస్తదభిధేయం బ్రహ్మ హృది ధ్యాయన్నుపర్యుక్తమార్గేణ ప్రాణాయామత్రయం కర్తవ్యమితి వేదితవ్యమ్. అత్ర ప్రథమతః ప్రణవపదం భూలోకాద్యభిమానిన్యో దేవతా ఓంకారార్థ బ్రహ్మైక్యేన ప్రస్తూయన్త ఇతి తాత్పర్యేణ నిర్దిష్టమ్. వస్తుతస్తుఓమితి పదస్యాంగీకృతివాచకత్వ మఙ్గీకృత్య భూలోకాద్యభిమానిన్యో దేవతా మయా కృతమాహ్నికమనుజానన్త్వి త్యాశయేన భక్తిశ్రద్ధాపూర్వకం తద్దేవతాభ్యో స్వకృతకర్మనివేదనసిద్ధ్యర్థం తత్పదమాదా వర్ణితమ్. నిగమస్తు—ఓమితి బ్రాహ్మణః ప్రవక్ష్యన్నాహ బ్రహ్మోపాప్నవానీతి. ఓంకారః స్వర్గద్వారం తస్మాద్బ్రహ్మాఽధ్యేష్యమాణ ఏతదాది ప్రతిపద్యతే. 'ఓంకారశ్చాథశబ్దశ్చ ద్వావేతౌ బ్రహ్మణః పురా, కణ్ఠం భిత్వా వినిర్యాతౌ తస్మాన్మాఙ్గలికావుభౌ' ఇతి శ్రుతిస్మృతిస్మృతిషు ప్రణవపదస్య శ్లాఘ్యయా నిర్దిష్టత్వాదత్రాప్యాదౌ తన్నిర్దేశః. అత్రాయమత్రార్థః—అవతి సంసారసాగరాదితి ఓమ్; యో హి పురుష

ధారేయా నిత్యనైమిత్తికకర్మభిః ఫలానభిసన్ధికృతైః పరమే
శ్వరంనిత్యమారాధయన్తి, తేభ్యః స్వాత్మతత్త్వం ప్రతిపాద్య తా
న్దుస్తరసంసారసాగరాత్తారయతీతి తాత్పర్యార్థః. తారయతి
తస్మాదుచ్యతే 'తార'ఇతి శ్రుతేః. సమస్తారాయ, చేత్యత్ర తథా
వ్యాఖ్యాతత్వాచ్చ. అత ఏవ ప్రణవపర్యాయేషు తారపదప్ర
యోగం పశ్యామః. 'యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యః' ఇతి
శ్రుత్యా తదనుగ్రహస్యైవ తత్సాక్షాత్కారహేతుత్వమితి
తదనుకమ్పితఏవ శోకం తరతి నేతర ఇతి తాత్పర్యం. అత్ర సంసా
రనివృత్తిరవిద్యానివృత్తిః సా చ జ్ఞానసాధ్యా; తేన పరమపురు
షార్థః 'తమేవం విదిత్వాతిమృత్యుమేతి' 'నాన్యః పన్థా విద్య
తేఽయనా' యేతి శ్రుతేః. అత్రాయం రూపనిష్పత్తిప్రకా
రః—'అవ రక్షణే' ఇతి ధాతోరవతేష్టిలోపశ్చేత్యుణాదిసూ
త్రేణ మన్ప్రత్యయో విహితః. తస్య 'జ్వరత్వరే'త్యాదినోఠ్.
తతో గుణః, తతః ప్లుతోచ్చారణమితి ప్రక్రియయా ఓమ్, ఇతి
నిష్పన్నమ్. 'అకార ఉకారో మకార ఇతి తానేకధా సమభ
వత్తదేతదోమ్' ఇతి శ్రుతేః. అత్రాయం భావః, బ్రాహ్మణ
మాత్రస్య ఫలవదర్థావబోధపర్యవసాయి సకలవేదాధ్యయనం
విహితమ్. స్వాకర్మ బ్రాహ్మణస్యాధ్యయనమితి ధర్మశాస్త్రాత్.
తత్రదైవాన్మానుషాత్పురుషాయుషోఽల్పకాలత్వాచ్చ న తత్ర
తద్భాగ్యం సంభవతీత్యతః సర్వసాధారణ్యేన సకలవేదాధ్యయ
నఫలసిద్ధ్యర్థం సకలవేదసారభూతః ప్రణవః ప్రథమతః పఠితః.
యుక్తం చైతత్ 'ఓఙ్కారః సర్వవేదానాం సారభూతః ప్రకీర్తి
తః' ఇతి వచనాత్. అస్య వేదసారత్వం బృహచ్చబ్రాహ్మ
ణే—'ప్రజాపతిరకామయత' ఇత్యస్మిన్ఖణ్డే ప్రతిపాదితమ్. 'ప్రణవస్స

ర్వవేదానాం'ఇతి గీతావచనాచ్చ, 'ఓమితీదగ్ంసర్వ' మితి శ్రు
త్యాచ సర్వవేదమయత్వశ్రవణాచ్చ, 'ఋచో అక్షరే పరమే
వ్యోమ'న్నితిశ్రుత్యా చ సర్వవేదసారభూతత్వాత్సర్వమయత్వ
శ్రవణాత్తస్యాఽదా ఉపదేశః. నను తస్య వర్ణాత్మకత్వేన కథం
సర్వమయత్వ?మితిచేదుచ్యతే—తస్యసర్వమయత్వం సర్వాత్మక
బ్రహ్మాభివ్యక్తియోగ్యస్థానకత్వాత్. తదుక్తమాచార్యైః—
'నేదీయో బ్రహ్మణః స్థానం సాలగ్రామో హరేర్యథా' ఇతి,
ప్రకరణాదోంకారస్య పరామర్శః, తదక్షరం నేదీయోఽన్తిక
తమం స్థానం నిత్యానపాయి తదభివ్యక్తియోగ్యమిత్యర్థః.'అన్తి
కబాఢయోర్నేదసాధా'వితి పాణినిస్మరణాత్. అత ఏవ 'ఓమి
త్యేకాక్షరం బ్రహ్మ' 'గిరామస్మ్యేకమక్షరమ్'ఇత్యాదిషు తస్య
బ్రహ్మత్వమేవోక్తమ్, తదభివ్యక్తియోగ్యస్యాఖణ్డానన్దచిదేకర
సస్య నిష్ప్రపఞ్చస్య పరమేశ్వరస్య స్వరూపపరీక్షకం నిబిడతరం
పర్యాలోచయద్భిరపి యోగిభిః స్పష్టతరం గ్రహీతుమశక్యత్వా
త్తస్మిన్నేవాక్షరే బ్రహ్మత్వవ్యపదేశః. స్థూలారున్ధతీన్యాయేన
తస్య బ్రహ్మత్వవ్యపదేశ ఇతి శ్రుతేస్తాత్పర్యం వర్ణనీయమ్.
అన్యథా యోగపాతఞ్జలసూత్రే—'తస్యవాచకః ప్రణవః'ఇతి
ప్రణవస్య తద్వాచకత్వాభిధానం ముధా స్యాత్. ఓంకార
స్యైవ బ్రహ్మత్వాత్. తస్మాదుక్త ఏవ పన్థాః స్వీకర్తవ్యః.
కించ తురీయాశ్రమస్వీకారవేలాయాం—'వేదా నిమం లోక
మముం చ పరిత్యజ్య'ఇత్యాదినా సకలవేదపరిత్యాగో బోధ్యతే.
తథాఽపి ప్రణవస్యాపరిగ్రహ ఏవేతి సకలవేదసారభూతత్వమవ
గమ్యతే; 'యతీనాం ప్రణవో మన్త్రః' ఇతి వచనాత్. యతి
ధర్మప్రకరణే మనునాఽప్యుక్తమ్—'అత్మజ్ఞానే శమే చ స్యా

ద్వేదాభ్యాసే చ యత్నవాన్' ఇతి. అత్ర వేదాభ్యాసః ప్రణ
వాభ్యాస ఇతి విజ్ఞానేశ్వరేణోక్తమ్. కించ 'ఆత్మలాభాన్న
పరం విద్యతే. 'న్యాయార్జితధనస్తత్త్వజ్ఞాననిష్ఠోఽతిథిప్రియః,
ఇత్యాది స్వాత్మతత్త్వలాభః పరమశ్రేయానితి శ్రూయతే,
తత్ర ప్రణవం, జపతస్తదర్థం భావయతశ్చిత్తైకాగ్ర్యద్వారా
తల్లాభః సిధ్యతీతి లోకానుజిఘృక్షయా ప్రథమతస్తన్నిర్దేశః
కృతః. అతస్తజ్జపస్తదర్థానుసన్ధానపురస్సరం కర్తవ్య ఇత్యుక్తం
భవతి. తదుక్తం యోగపాతఞ్జలసూత్రే—'తజ్జపస్తదర్థభావ
నమ్' ఇతి. అత్ర భాష్యమేవం లిఖ్యతే—ప్రణవస్య జపః ప్రణ
వాభిధేయస్య చేశ్వరస్య భావనం తస్మాదస్య జప్తుః ప్రణవార్థం
చ భావయతశ్చిత్తమేకాగ్రం సంపద్యతే. తథా చోక్తమ్—
'స్వాధ్యాయాద్యోగమాసీత యోగాత్స్వాధ్యాయమావసే
త్, స్వాధ్యాయయోగసంపత్త్యా పరమాత్మా ప్రకాశతే'
ఇతి. ప్రణవస్యాపి స్వాధ్యాయత్వేన తజ్జపాచ్చిత్తైకాగ్ర్యలక్ష
ణో యోగః సంభవతి. 'యోగశ్చిత్తవృత్తినిరోధః' ఇతి పాత
ఞ్జలే యోగలక్షణముక్తమ్. యద్వా సకలకర్మకలాపే చిత్తై
కాగ్ర్యమావశ్యకమితి సన్ధ్యాకర్మకాలే తత్సిద్ధ్యర్థముక్తరీత్యా
తత్సంపాదకః ప్రణవః కర్తవ్య ఇతి ప్రథమతస్తన్నిర్దేశ ఇతి
గాయత్రీహృదయదర్శనాత్ ఇతి సర్వం సున్దరమ్. ప్రకృతమ
నుసరామః. భూః భూలోకః, భూరితి భూర్లోక ఇతి గాయత్రీ
హృదయే దర్శనాత్. ఓం ప్రణవాత్మకః, ప్రణవాభిధేయపరబ్రహ్మా
భిన్న ఇత్యర్థః. అథ శబ్దయోః సామానాధికరణ్యమైకార్థకత్వ
మితి వాచ్యమ్. తథా చ ప్రణవాభిధేయం బ్రహ్మైవ భూలోకాదీ
నామిత్యర్థః పర్యవసన్నః. బ్రహ్మసత్తావ్యతిరేకేణ భూలోకాది

ప్రపఞ్చస్య పృథక్సత్త్వానంగీకారాదితి భావః. నను బ్రహ్మణః సర్వాత్మకత్వే కిం మానమితి చేన్న, అథ భూమా స ఏవాధస్తాత్స ఉపరిష్టాత్స పశ్చాత్స దక్షిణతః స ఉత్తరతః స ఏవేదగ్ం సర్వమ్, సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ నేహ నానాఽస్తి కించన ఇత్యాది శ్రుతిభ్యో బ్రహ్మణః సర్వాత్మకత్వశ్రవణాత్. నను స ఏవాధస్తాదిత్యత్ర సప్తమ్యర్థేఽధస్తాదితి ప్రత్యయవిధానాదస(స్య) ర్వగత్వమేవ ప్రతీయతే, న సర్వాత్మకత్వమితి చేదుచ్యతే—(బ్రహ్మణోఽక్రియత్వ శ్రవణాత్, తథా చ) బ్రహ్మణః, సర్వాత్మకత్వం ప్రామాణికమితిభావః. వస్తుతస్తు భూరితి భూలోకాభిమానినీ దేవతా. ఓమిత్యంగీకృతౌ, 'ఓం ప్రశ్నేఽంగీకృతా'వితి కోశాత్, భూలోకాభిమానినీ దేవతా మత్కృతమాహ్నికమంగీకరోత్వితి. తత్తల్లోకాభిమాని దేవతాయై స్వకృతమాహ్నికం సమర్పయన్ప్రార్థయతీతి భావః. ప్రతిపదం ప్రణవకీర్తనమితిదార్ఢ్యార్థమితి బోధ్యమ్. తదుక్తమ్—'సప్త వ్యాహృతయః సప్త లోకా భూరాదయః క్రమాత్, ప్రత్యేకం ప్రణవాదిత్వాత్తన్మయాః ఇతి సూచ్యతే.' శ్లో. 'బ్రహ్మాదశ్చతురీయం చ ప్రణవస్యార్థ ఈరితః, తన్మయత్వేన భూరాదీన్ధ్యాత్వా సప్రణవాం జపేత్' ఇతి. గాయత్రీతు జపావసరే వ్యాఖ్యాయతే, ఓమాపో జ్యోతిరితి గాయత్రీశిరః, ఇతి రహస్యమ్. తస్యాయమర్థః—అపః జలమ్, ఓం బ్రహ్మేత్యర్థః. 'ఆపః స్త్రీ భూ' మ్నీతి కోశాత్. జ్యోతిః సౌరాది తేజ ఓం బ్రహ్మ, 'తేజస్తేజస్వినామహమ్' ఇతి గీతావచనాత్. రసః మధురాదిర్బ్రహ్మైవ. 'రసోఽహమప్సు కౌన్తేయ' ఇతి గీతావచనాత్. యచ్చ అమృతం దేవానామన్నభూతం పయస్తదపి ప్రణవప్రతిపాద్యం

బ్రహ్మైవేత్యర్థః. బ్రహ్మ సామవేదః, 'వేద స్తత్త్వం తపో బ్రహ్మేతి కోశాత్. 'వేదానాంసామవేదోఽస్మి' ఇతి గీతావచనాత్. భూర్భువస్సువరోమ్ ఇతిసప్తానాం భూలోకాదీనాముపలక్షణమ్. సర్వం పూర్వవత్. ఓంబ్రహ్మ, యద్వా బ్రహ్మశబ్దస్య పరబ్రహ్మైవార్థః, తథాచ—ఓంకారవాచ్యం బ్రహ్మపరబ్రహ్మైవేత్యర్థః. శేషం సుగమమ్. అథసాయంకాలే నద్యాదిజలాశయం గత్వా పాదౌ హస్తౌచ ప్రక్షాల్యవిధివదాచమ్య శుభ్రవస్త్రం ధృత్వా ద్విరాచమ్యప్రాఙ్ముఖ ఉదఙ్ముఖో వోర్ధ్వజ్ఞు రుపవిశ్య స్తర్జానుకరః కుశపాణి స్త్రిభిః ప్రాణాయామాన్కృత్వాఽశక్తశ్చేదేకం వా కృత్వా మమోపాత్తదురితక్షయార్థమిష్టదేవతాప్రీత్యర్థం సాయంసన్ధ్యాముపాసిష్య ఇతి సం

సఫలో మార్జనప్రకారః.

కల్ప్య ప్రశస్తముదకం బ్రహ్మముఖాఖ్యేన మన్త్రేణాభిమన్త్ర్య చ తదుదకం స్పృష్ట్వా శ్లో. ఆపో హిష్ఠాదిభిర్మన్త్రైర్దర్భైః శిరసి మార్జయేత్, బ్రహ్మముఖోఽయం మనునా సముక్తః శ్లో. 'ఓంకారపూర్వికా స్తిస్రో మహావ్యాహృతయోఽవ్యయాః, త్రిపదా చైవ గాయత్రీ విజ్ఞేయం బ్రహ్మణో ముఖమ్'. గోభిలః— 'స్పృష్ట్వా చాభిష్టుతం తోయం మూర్ధ్ని బ్రహ్మముఖేన చ, ఆపో హిష్ఠాదిభిర్మన్త్రైర్దర్భైః శిరసి మార్జయేత్' ఇతి. మూర్ధ్ని గాయత్రీశిరసా, ఓమాప ఇత్యాదినేత్యర్థః. మార్జనం నామ శిరసి ప్రోక్షణమ్, 'శిరసి ప్రోక్షయేన్మన్త్రైః కుశైః సోదకబిన్దుభిః' ఇతి వచనాత్. అభిష్టుతమభిమన్త్రిత మిత్యర్థః అత్ర మార్జనప్రకార ఉక్తః స్మృత్యన్తరే—'ఆపో హి ష్ఠేతి తిసృభి ర్దర్భైర్మార్జనమాచరేత్, పదేపదే క్షిపేన్మూర్ధ్ని

ప్రతిప్రణవసంయుతమ్. తిసృభిస్తృచస్థైర్నవభిః పదైరిత్యర్థః. పదేపద ఇతి లిఙ్గాత్. ప్రతిపదం ప్రణవసంయుతమిత్యర్థః. మార్జనస్యఫలమాహ వ్యాసః—శ్లో. 'రజస్తమోమోహజాతాఞ్జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తిజాన్, వాఙ్మనఃకాయజాన్దోషాన్నవైతాన్నవభిర్దహేత్' శౌనకః—శ్లో. 'ఆత్మానం ప్రణవేనైవ పరిషిచ్య జలైస్సహ, కుర్యాత్ప్రణవైః పాదైర్మార్జనం తు కుశోదకైః. యస్య క్షయాయేతి జలం సకుశం ప్రదక్షిపే దధః' శాతాతపః— 'ఋగన్తేవాఽథ పాదాన్తే మార్జనం నుసమా (తు సమా) హితః, అర్ధర్చాన్తే తథాకుర్యాచ్ఛిష్టానాం మతమీదృశమ్' ఇతి. తచ్చ మార్జనమవిచ్ఛిన్నధారయా కార్యమ్. తదుక్తం పరాశరమాధవీయే—'ధారాచ్యుతేన తోయేన సన్ధ్యోపాస్తిర్విగర్హితా, పితరో న ప్రశంసన్తి న ప్రశంసన్తి దేవతాః'. కథం తర్హి కర్తవ్య మిత్యాశఙ్క్య తత్రైవోక్తమ్— 'నద్యాం తీర్థే తటాకే వా భాజనే మృన్మయే ఽపివా, ఔదుమ్బరే వా సౌవర్ణే రాజతే దారుసంభవే. ధృత్వా తు వామహస్తే న (హ) సన్ధ్యోపాస్తింసమాచరేత్' ఇతి. ధృత్వేతి మృన్మయభాజనాదిభిః సర్వైః సంబధ్యతే. సర్వత్రోదకమితి శేషః నను వామపాణౌ నిధాయ మార్జనం కార్యమితి వర్ణితంతత్తు 'వామహస్తే జలం ధృత్వా యే తు సన్ధ్యాముపాసతే, సాసన్ధ్యా వృషలీ జ్ఞేయా అసురాస్తైస్తు తర్పితాః' ఇతిశాస్త్రాన్తరవిరుద్ధం భవతీతి చేన్న, తద్వచనస్య పాత్రాన్తరసంభవవిషయత్వాత్. తదుక్తం పరాశరమాధవీయే—'మృణ్మయాదిపాత్రాన్తరసద్భావే వామహస్తో నిషిద్ధః, మృన్మయా

ద్యభావే ‘కృత్వాతు వామహస్తేవా’ ఇతి విధానాత్. తేన వ కోఽపివిరోధః. మన్త్రాన్తరే (మన్త్రాగమే) విశేషః కీర్తితః— ‘స్పృష్ట్వాహస్తేన వామేన తటే నద్యాదికేషు చ, పాణినా దక్షిణేనైవ మార్జయేత్సకుశేనతు. పాత్రస్థితోదకేనైవ వామహస్తోదకేనవా, గృహీత్వామార్జనం కుర్యాదన్యథానాఽచరేత్సదా’ ఇతి. ఏవం మార్జనం కర్తవ్యమితి స్థితే తద్వినియుక్తమన్త్రార్థో విచార్యతే.

మార్జన మన్త్రార్థః.

మూ. మంత్రః. ఆపో హిష్ఠా మయోభువస్తా న ఊర్జే దధాతన. మహేరణాయ చక్షసే (తై. ఆ. ౧౦. ౧).

ఆపోహిష్ఠేతి. హేఆపః, హిశబ్ద ఏవకారార్థః, తథాచ యూయమేవేత్యర్థః పర్యవసన్నః, మయోభువః=సుఖసంపాదయిత్ర్యః, స్థ=భవథ, దీర్ఘశ్ఛాన్దసః. తాసాం స్నానాదిహేతుత్వేన సుఖోత్పాదకత్వం జగత్ప్రసిద్ధమితి భావః. యద్వా హేఆపః, యూయమితి శేషః. స్థేతిలిఙ్గబలాత్. మయోభువః=సుఖభూమయః, స్థ హి=భవథ ఖలు, దర్శనస్పర్శనస్నానాద్యనేకక్రియాభిః సకలభూతజాతస్య పరమానన్దకరా ఇతి భావః, మయఇతిసుఖవాచి, ‘యద్వై శివం తన్మయః’ ఇతిశ్రుతేః. ‘ఆపోహిష్ఠ మయోభువః సుఖభువః’ ఇతి నిరుక్తే దర్శనాచ్చ. కిం చ తాః ఏవం సుఖభూమయో యూయం, నః=అస్మాన్ ‘బహువచనస్య వస్నసౌ’ ఇతి పాణినిస్మరణాన్నసాదేశః. ఊర్జే=అన్నాయ, దధాతన=స్థాపయత, ఊర్జేఽన్నాయేతి నిరుక్తివచనాత్. అస్మదీయ (కృష్యాదికం) శాల్యాదికం సమ్యగ్ధారానిపాతైర్వర్ధయిత్వా బహ్వన్నమస్మభ్యం సంపాద్య తత్ర ప్రీతియుక్తా నస్మా

స్థాపయతేతి తాత్పర్యమ్. నన్వపామన్నసాధనత్వేన మాన
మస్తి ఇతి చేన్న, ‘ఆపో వా అన్నమ్’ ఇతి శ్రుతేరేవ తథా
త్వాత్. తత్రాభేదేన నిర్దేశస్తు ‘ఏతావదరే ఖల్వమృతత్వమ్’
ఇతివదౌపచారిక ఇతి నిగర్వః. యద్వా—ఊర్జ ఇతి ద్వితీయయా
పరిణమ్యతే. ఏకారశ్ఛాన్దసః. ఊర్జ ఇతి ఊర్క్శబ్దః ద్వితీయైకవ
చనస్త్యేకారో వ్యత్యయ (త్వ) నిబన్ధన ఇత్యన్యే, తథాచాయ
మ(క్షరా) ర్థః—ఊర్జ=మన్నం, దధాతన=ధత్త, దధాతేర్లో
ట్, పరస్మైపదే మధ్యమపురుషబహువచనస్య తనాదేశశ్ఛా
న్దసః. ‘తప్తనప్తనథనాశ్చ’ ఇతిపాణినిస్మరణాత్. అత్ర కశ్చిజ్జ
ల్పతిఊర్క్శబ్దస్య నాన్నవాచిత్వం కిం తం ప్రాణబలయోర్వ
ర్ధకః కశ్చిద్రస విశేష స్తస్యార్థః. అన్యథా ఇషే త్వోర్జే త్వేత్య
త్రిపౌనరుక్త్యంస్యాత్. తత్ర ఇడన్నమూర్గ్రస ఇతి భాష్యకా
రైర్వర్ణితత్వాత్ కిమితిన్యాయమత్యన్తశిక్షితమ్? తథాసతి దో
షః శివతమోరసస్తస్య భాజయతేత్యగ్రేతనవాక్యార్థే విశేషః
స్యాత్. ఇషే త్వేత్యత్ర తు ఇట్శబ్దోర్క్శబ్దయోః ఓదనార్థ
కల్పనేన పౌనరుక్త్యం స్యాదితి భీత్యోర్క్శబ్దస్యాన్నపరత్వం
న యుజ్యతే, వాక్యాన్తరేణవిశేషప్రసఙ్గాత్, న చాయం
రసః కశ్చిదగ్రేతనవాక్యప్రతిపాద్యో రసోఽపి కశ్చిదిత్యుభ
యోర్భేదస్వీకారాన్న మన్త్రేషు జామితాఽస్తీతి భాష్యకార
వచనాద్వా న పౌనరుక్త్యమితి వాచ్యమ్. తత్కల్పనాయా ము
పపత్త్యభావాత్, ఊర్జేఽన్నాయేతి నిరుక్తివచనవ్యాకోపాచ్చ,
న చైవమిషే త్వేత్యత్రాపి వచనవిరోధం పశ్యన్తస్తథా కథం
వ్యాచఖ్యు స్తద్వ్యాఖ్యాతార ఇతి శఙ్కనీయమ్, ప్రకరణప
ర్యాలోచనయా నిరుక్తవచనస్యాఽఽపో హి ష్ఠేతిమన్త్రమను

ఉద్దిశ్య ప్రవృత్తత్వాత్. తత్రోర్ధ్వబద్ధస్య రసార్థకత్వేఽపి న కాచి
ద్ధానిః, ప్రకృతే తు తథాత్వకల్పనే నిరుక్తస్య నిరవకాశతయా
సర్వథా బాధ ఏవ భవతా సంపాదితః స్యాదితి న తస్య రసార్థ
కత్వం, పరం త్వస్మదుక్త ఏవ పన్థాః సుగమనీయః, నను నా
న్నయాచనం యుక్తం తస్య కేవలైహికత్వాత్తథాత్వే మహా
జనపరిగ్రహో న స్యాత్. తదుక్తం శ్లో. 'హైతుకాన్బకవృత్తీంశ్చ
వాఙ్మాత్రేణాపి నార్చయేత్' ఇతి చేత్; శరీరమాత్ర (నికర్ష)
పోషణపరతయా తదఙ్గీకారే దోషః స్యాన్నచైవం ప్రకృతే
అన్నయాచనస్య తత్త్వజ్ఞానోపాయయోగిత్వాదిత్యాహ—
మహే రణాయేతి మహే=మహతే,రణాయ=రమణీయాయ'చ
క్షసే=తజ్జన్యజ్ఞానేలక్షణా. తథా చ జ్ఞానాయేత్యర్థః, బహ్వాన్నే
సంపాదితే తేన సర్వేన్ద్రియగ్రామసంతుష్టిర్భవతి తతాస్వస్థే
సకలబుద్ధయః ఫలవత్యో భవన్తీతి ప్రథమతస్తద్యాచనమితి
తాత్పర్యార్థః. వస్తుతస్తు—నను యాచితమన్నం కిమర్థమిత్యా
శఙ్క్య సకలసత్కర్మోపయోగీన్ద్రియ స్వాస్థ్యసిద్ధ్యర్థమిత్యా
హ—మహే రణాయేతి. పదనిగమవ్యాఖ్యానే, చక్షసే=ఇన్ద్రి
యాయ,ఛాన్దస మేతత్, ఊర్జే దధాతనేతి పూర్వేణ సమ్బన్ధః.
ఇన్ద్రియాణాం మహత్త్వరమణీయత్వసిద్ధ్యర్థమన్నం యాచిత
మ్,అన్నేన హీన్ద్రియాణి మహాన్తి బలవన్తి సత్కర్మానుష్ఠాన
క్షమాణి భవన్తీతి యావత్. రమణీయశక్తీని చ భవంతి "అ
న్నాద్భూతాని జాయన్తే. జాతాన్యన్నేన వర్ధన్తే' ఇతి శ్రుతేః,
ఇన్ద్రియాణామపి భూతత్వాదిత్యర్థః. తథా చ సకలేంద్రియదా
ర్ఢ్యే సతి సకలసత్కర్మానుష్ఠానం సులభమ్, ఇన్ద్రియక్షోభే తద
సంభవాత్, అత ఏవార్థీ సమర్థో విద్వానిత్యత్రి యాగాధికా

రిణః సకలేన్ద్రియపటుత్వసిద్ధ్యర్థం సామర్థ్యముపాదద్యా దార్ఢ్యమన్నాధీనమితి తదర్థమన్నం యాచిత్వేతి ... కిం చేదానీం సరసమేవాన్న మిన్ద్రియపుష్టికరమితి తం రసం యాచతే—

మూ. మం. యో వశ్శివతమో రసస్తస్య భాజయతేహ నః,
ఉశతీరివమాతరః.

యో వ ఇతి, వః యుష్మాకం శివతమః అతి శరః, రస్యతే ఆస్వాద్యతే ఇతి రసః సారవిశేషః, సమస్తరసతేః స్వాదనార్థత్వా ద్రస్యన్త ఇతి రస ఇతి రసనిర్వచనాత్, ఇహ జన్మనికర్మణివా నః అస్మాన్ తస్య తం రసం ద్వితీయార్థే షష్ఠీ జ్ఞేయా, భాజయత ప్రాపయత, కథమితిచేత్, మాతరః స్వపుత్రాన్స్వస్తన్యరసదానేన యథా వర్ధయన్తి తద్వదిత్యాహ— ఉశతీరితి. ఉశతీః, కామయమానాః ప్రీతియుక్తా ఇతి యావత్. ప్రథమార్థే ద్వితీయావచనం ఛాన్దసమ్. మాతరః స్వపుత్రానితి శేషః, స్వస్తన్యరసమితేత్యర్థః, యథా మాతరో వత్సలా భూత్వా స్వవత్సాన్ స్తన్యం పాయయన్తి తద్వద్యూయమస్మాన్యష్మదీయరసంభాజయతేతి భావః, ఇదానీం జలనిష్ఠం రసం పూర్వం యాచితమత్యా(పి ఆ)దరతయా భఙ్గ్యన్తరేణ పునరపి యాచతే—

మూ. మం. తస్మా అరంగమామవో యస్య క్షయాయ జిన్వథ,
ఆపోజనయథా చ నః.

(తై. ఆ. ౧౦. ౧.)

తస్మాఇతి. యస్య=రసస్య, క్షయాయ=నివాసాయ, నివా

కేనేత్యర్థః, తృతీయార్థే చతుర్థీవచనం ఛాన్దసమ్. జిన్వథ=యూయం ప్రీతా భవథ; యాదృశం రసవిశేషమవలమ్బ్య యూయం పరమానందనిమగ్నా భవథేత్యర్థః, వయం చ తస్మై=తాదృశరససిద్ధ్యర్థం, వః=యుష్మాన్, అరం=భృశం, గమామ=గచ్ఛేమ, ప్రాప్నుమ ఇత్యర్థః. హే ఆపో యుష్మాసు యో రసోఽస్తి తం రసమస్మభ్యం దదత ఇత్యబ్దేవతాః ప్రార్థ్యన్త ఇతి తాత్పర్యార్థః. అనేన మన్త్రేణ సదర్భం జలమధో నిక్షిపేత్, తదుక్తమ్-'యస్య క్షయాయేతి జలం సకుశం ప్రక్షిపేదధః' ఇతి, కిం చ 'ఏష వా అనృణో యః పుత్రీ' ఇతి శ్రుత్యా ప్రజానన్తతేరానృణ్యహేతుత్వేన ఆవశ్యకత్వప్రతిపాదనాత్తత్సిద్ధ్యర్థమబ్దేవతాః ప్రార్థ్యన్తే—హే ఆపః=హే జలాధిష్ఠానదేవతాః, నః=అస్మాన్, జనయథ=ప్రజోత్పాదకాన్కురుత, తం రసమస్మభ్యం దత్వాఽస్మాకం పుత్రసంపత్తిం సంపాదయత, వయం చ తేనైవ రసేన జాతాః స్మః, తథావిధరసస్య సకలప్రాణిజన్మహేతుత్వాత్. నచాత్ర ప్రమాణాభావః, 'ఆపో వా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వాభూతాన్యాపః ప్రాణా వా ఆప' ఇతిశ్రుత్యా సకలభూతానామమ్మయత్వశ్రవణాదితి తాత్పర్యం. ఉక్తోఽర్థః శ్లోకరూపేణ కథ్యతే. శ్లో. ఆపస్సుఖతరా నిత్యం యూయం తా దత్త నోఽశనమ్, రమ్యభూరిదృశేఽస్మాక మన్నం తేన హి వర్ధతే. యో రసో వ శ్శివతమస్తం ప్రాపయత చేహ నః, స్తన్యం వత్సాన్పాయయన్తి మాతరో వత్సలా యథా. తస్మై తత్సిద్ధయే యుష్మానలం గచ్ఛేమ సాదరమ్, యూయం యద్వా స్వతః ప్రీతా ఆపో జనయథ స్ఫుటమ్. అత్ర నవసు పాదేషు మార్జనం కార్యం తథా శిష్టాచారాదితి తాత్పర్యమ్. నను

మార్జనేన బాహ్యశరీరశుద్ధిసంభవేఽపి నాఽఽన్తరశుద్ధిః సంభ
వతి, అన్యత్రవినియుక్తస్య మన్త్రస్య వచన మన్తరాఽన్యత్ర
వినియోగాయోగాత్, న హిమార్జనస్యాఽఽన్తరశుద్ధావపి
హేతుత్వసంపాదకం కించిద స్తి,న చమానసదోషో నాస్తీతి
వాచ్యమ్, కాయికాదివత్పరహింసాదిచింతనరూపస్య తస్యాపిప్ర
సిద్ధత్వాత్, నచ తథాఽపికానో హానిః? మానసపాపానివృ
త్తావధికారప్రచ్యుతిప్రసఙ్గాత్,నిత్యపరిశుద్ధస్యైవ తదపేక్షిత
త్వాత్, కిం చాభోజ్యపేయాదిదుష్టవస్తుసంసర్గకరణనిబన్ధన
ముదరాదికృతం పాతకమస్తి తస్య కేన నివృత్తం పాతకమస్తి,
స్యాత్తస్మాదనేకేషామాన్తరపాతకానాం సత్త్వేనకథముత్తరే
కర్మణి నిశ్శఙ్కమధికారః స్యాదిత్యాశఙ్క్య సర్వకల్మషనివర్త
కం జలపానమాచరణీయమితి తే నాన్తర్బహిశ్చనిష్కలఙ్క
శుద్ధిర్భవతీతి తద్వినియుక్తం మన్త్రం తావదాహ—

సాయంమన్త్రాచమనమన్త్రార్థః.

మూ. మం. అగ్నిశ్చమామన్యుశ్చమన్యుపతయశ్చమన్యుకృతే
భ్యః, పాపేభ్యో రక్షన్తామ్, యదహ్నా పాపమకార్షమ్, మనసా
వాచా హస్తాభ్యామ్, పద్భ్యాముదరేణ శిశ్నా, అహస్తదవ
లుమ్పతు, యత్కించ దురితం మయి, ఇదమహం మామ
మృతయోనౌ, సత్యే జ్యోతిషి జుహోమి స్వాహా.

(తై. అ. ౧౦. ౩౧.)

అగ్నిశ్చేతి. అనేన మన్త్రేణ సాయం జలపానం కర్తవ్యం,
సూర్యశ్చేతి మన్త్రేణ ప్రాతః, ఆపః పునన్త్వితి మన్త్రేణ దిన
మధ్య ఇతి వివేకః. సర్వత్ర తదన్తే ఆచమనం కార్యమ్, తదు
క్తం మాధవీయే భరద్వాజేన—శ్లో. 'సాయమగ్నిశ్చమేత్యు

త్వా ప్రాతః సూర్యశ్చేత్యేవ పిబేత్, ఆపః పునన్తు మధ్యా
హ్నే తత ఆచమనం చరేత్' ఇతి. మన్త్రస్యాయమక్షరా
ర్థః.—యోఽయమ్ అగ్నిః అస్తి యో మన్యుః=క్రోధః,
యే చ మన్యుపతయః = క్రోధస్వామినః, రాగద్వేషాదయ
ఇత్యన్యే, తే సర్వేఽపి దేవా మన్యుకృతేభ్యః, మన్యునా=
కోపేన, కృతేభ్యః=నిష్పాదితేభ్యః, పాపేభ్యః=దురితేభ్యః,
మా=మాం, 'త్వామౌ ద్వేకవచనే' ఇతి పాణినిస్మరణాత్; రక్ష
న్తాం=ప్రార్థనాయాం లోట్. తే సర్వే దేవాస్తత్పాపవినాశ
నేన మాం పాలయన్త్వితి తదేకశరణః కర్మకర్తా సర్వాన్దేవాన్వ
శీకరోతీతి భావః. కిం చ అహ్నా దినేనాతీతేన దినభాగేనేత్య
ర్థః. 'ఘుస్రో దినాహనీ' ఇతి కోశాత్, యత్పాపం=దురితం,
అకార్షం = కృతవానస్మి, ప్రాతఃకాలాదారభ్యైతావత్కాల
పర్యన్తం మధ్యవర్తిని కాలే యద్దురితమకార్షమితి భావః.
అహ్నేతి తృతీయావచనం సప్తమ్యా పరిణమ్యత ఇతి తాత్ప
ర్యం. కిం తత్ర సాధనం కేన తస్య నివృత్తిరిత్యత ఆహ—మన
సేతి, మనసా=అన్తఃకరణేన, వాచా=భాషణేన, హస్తాభ్యాం=
కరాభ్యాం, పద్భ్యాం=చరణాభ్యాం, పాదాదయః పృథక్ఛబ్దా
ఇత్యేక ఇతి వృద్ధినిర్దేశాత్. 'పదఙ్ఘ్రిశ్చరణోఽస్త్రియా' మితి
కోశాచ్చ. కపాదా పాదశబ్దస్య పదాదేశ ఇతి కేచిత్. ఉద
రేణ=జఠరేణ. శిశ్నా=శిశ్నేన, 'స్త్రీచిహ్నం చ పుమాఙ్గ
శిశ్నే' ఇతి కోశాత్. తత్ర క్విపమిచ్ఛన్తి కేచిత్; ఛాన్దసమి
త్యన్యే, యత్పాపమకార్షమితి సమ్బన్ధః. తత్=ఏవం భూతం,
పాపం, అహా రవలుమ్పతు. నను సాయంసన్ధ్యావన్దనకాలేతపన
పరిస్పన్దాత్మకస్యాహ్నః సమతీతత్వేనావిద్యమానత్వాత్త

మహా న్తదవలుమ్పత్వితి ప్రార్థ్యతే (స)ఇతి చేన్న, అహ్నా న్తదా నీ మనసో౽పి ప్రాగనుభూతస్య సమ్భవా దహశ్శబ్దేన తదభి మానిన్యా దేవతాయా స్తాదృశ్యానుమర్థ్యసమ్పన్నా యా వివక్షి తత్వాదహ్నా తత్సమ్భవః, అతఏవాహారవలుమ్పతు, తదభిమానీ దే వో నాశయత్విత్వితి పూర్వవ్యాఖ్యాతారః. అత్ర పరపీడాద్యను చి న్తనం మానసమప్రియానృతముఖరభాషణాదికం వాచికం తృణచ్ఛేదనలోష్టవిమర్దనాదికం పాణికృతం గోబ్రాహ్మణస్పర్శ నాదికం పాదకృతమభోజ్య భోజనాదికముదరకృతమగమ్యాగమ నాదికం శిశ్నకృతమితి వివేకః. కిం బహునా పరిగణనేనేతి స ర్వం సకృ దేవ సంగృహ్ణాతి—యత్కించేతి. యత్ చాన్యత్పా పం. మయి నిష్పన్నం కించేతి వాక్యా న్తరోపన్యాసే, ఇదం పాప జాతం సర్వం తత్కర్తారం మాం చాహంకారాఖ్యం క ర్తృ త్వాద్యాశ్రయగ్రన్థివిశేషం లిఙ్గశరీరరూప మిత్యన్యే. అమృత యోనౌ=మరణరహితజగత్కారణే, సత్యే=బాధారహి తేజ్యో తిషి=స్వయంప్రకాశే, ఽహం జుహోమి=ప్రక్షిపామి, అహమ నేన హోమేన తత్సర్వంభస్మీ కరోమీత్యర్థః. తదర్థమభిమ న్త్రి తం, స్వాహా=మదీయవదనా న్తరాగ్నౌ దేదీప్యమానే సుష్ఠు హుతమస్తు, "సుష్ఠ్వాహ వా సై్వవ వా గాహ వా స్వాహుతం హవిర్జుహోతి' చేతి నిరు క్తిదర్శనాత్. ద్వితీయపక్షే వాగ్దేవ తైవ, మాహ పదతీత్యర్థః.

ప్రాతర్మం త్రాచమనమంత్రార్థః.

అథ ప్రాతరపాం ప్రాశనే వినియు క్తం మ న్త్రమాహ.— మూ. మం. సూర్యశ్చ మా మన్యుశ్చ మన్యుపతయశ్చ మన్యు కృతేభ్యః; పాపేభ్యో రక్షన్తామ్, యద్రాత్రియా పాపమ కా

ర్షమ్. మనసా వాచా హస్తాభ్యామ్, పద్భ్యాముదరేణ శిశ్నా, రాత్రి స్తదవలుమ్పతు, యత్కించ దురితం మయి, ఇదమహం మామమృతయోనౌ, సూర్యే జ్యోతిషి జుహోమి స్వాహా.

(తై. ఆ. ౧౦. ౩౨.)

సూర్యశ్చేతి మన్త్రో గతార్థః, విశేషస్తు సూర్యః=భానుః, యద్రాత్ర్యా యత్ పాపమకార్షం రాత్రి స్తదవలుమ్పతు ఇతి, రాత్రిః=రాత్ర్యభిమానినీ దేవతా, తత్పాపమవలుమ్పతు=పరిహరతు, యత్కించ దురితం మయి=అన్యచ్చ యత్కించిదబుద్ధ్యాకృతం పాపరూపం, మయి=మచ్చిత్తే, వర్తతే తత్పాపశమనార్థం ఇదమహం మామమృతయోనౌ సూర్యేజ్యోతిషి జుహోమి స్వాహా, సూర్యే=సూర్యాత్మకే, జ్యోతిషి జుహోమి స్వాహేత్యుక్త్వా జలం పిబేత్. అత్ర పితామహవచనమ్— 'సూర్యశ్చేత్యనువాకేన హ్యాపః పీత్వా సమాహితః, ప్రాతఃకాలే విశుద్ధాత్మా కర్మణ్యో భవతి ద్విజః'. అత్ర మన్త్రార్థః పురాతనైః శ్లోకరూపేణ కథితః న లిఖ్యతే—సూర్యోమన్యుశ్చ మా మన్యుపతయో మన్యుజాదఘాత్, ముఞ్చన్తుహస్తపచ్ఛిశ్నదునో వాగుదరైరపి. రాత్ర్యామకార్షం పాపం యద్రాత్రిరే వావలుమ్పతు, అబుద్ధికృతమప్యేనో యత్కించిద్దురితం మయి, తచ్చాన్తస్థమహం సూర్యే జుహోమి జ్యోతిషి స్వయం, ప్రక్షిప్యామృతయోనౌ మాం ముచ్యేయం మృత్యుబన్ధనాత్.

అథ మధ్యాహ్నే జలపానవినియుక్తం మన్త్రమాహ.—

—— మధ్యాహ్నమన్త్రాచమనమన్త్రార్థః. ——

మూ. మం. ఆపః పునన్తు పృథివీం పృథివీపూతా పునాతు మామ్,

పునన్తు బ్రహ్మణస్పతిర్బ్రహ్మ పూతా పునాతు మామ్,
యదుచ్ఛిష్టమభోజ్యం యద్వా దుశ్చరితంమమ,సర్వం
పునన్తు మామాపోఽసతాం చ ప్రతిగ్రహగ్గ్‌స్వాహా.

(తై. ఆ. ౧౦. ౩౦.)

ఆపః పునన్త్వితి. యా ఆపఃసన్తి తాః పృథివీం పునన్తు=ప్రక్షాళనేన శోధయన్తు, అపాం సకలదేవతాస్వరూపతయా పరమపవిత్రవస్తుత్వాత్పవిత్రీకరణం యుక్తమ్, 'ఆపో వై సర్వా దేవతాః' ఇతి శ్రుతేః. 'ఆపః స్వభావతో మేధ్యాః' ఇతి స్మృతేశ్చ.సా చ పృథివీ తాభిరద్భిరాభి రితి శేషః. పూతా=పవిత్రీకృతా, శుద్ధానతీత్యర్థః.మాం=అనుష్ఠాతారం,పునాతు=శోధయతు, ఉత్తరకర్మణ్యధికారిణం కరోత్విత్యర్థః. ప్రథమతో 'సవర్ష ధారాస్వాచామే'దితి నిషేధా ద్వర్ష ధారాను ప్రాయత్యకరణాన్యాచమనా దేః కర్తుమశక్యత్వాద్భూమిగతత్వసిద్ధ్యర్థమాపః పునన్తు పృథివీమితి ప్రార్థితమ్. తతో భూమిగతాస్వప్స్వాచమస్య ప్రయతో భవతీతి విధాయకవచనా ద్భూమిగతానామపాం ప్రాశనకరణాత్పృథివీ పూతా పునాతు మామితి ప్రార్థ్యత ఇతి సారమ్. బ్రహ్మణో వేదస్య పతిః సకలవేద ప్రతిపాద్యః పరమాత్మేత్యర్థః. 'వేదైశ్చ సర్వై రహమేవ వేద్యః' ఇతి స్మృతేః. షష్ఠ్యాః పతిపుత్ర ఇత్యాదినా పత్యాదాపరే షష్ఠీ విసర్గస్య ఛన్దసి బహుళమితి సత్వమ్,. పరమేశ్వరః పునన్తు పునాతు బహుత్వకథనం ఛన్దసి. యద్వా బ్రహ్మణో వేదస్య పతి రుపదేష్టా తమాచార్యమిత్యర్థః. 'సుపాం సులుక్' ఇతి సుపః సు రిత్యయమాదేశః. తం మామకమాచార్యమాపః పునన్తు తస్య ఫల మాహ—బ్రహ్మేతి. బ్రహ్మ వేదస్వరూపం

తత్త్వం తేనాఽచార్యేణోపదిష్టమితి శేషః. పూతా స్వయం
పూతం సత్, 'సుపాంసులు'గిత్యాదినా సుపో డాదేశః, మాం=అ
ధ్యేతారం పునాతు, ఆచార్యస్యాఽపి ప్రాయత్యం సంపాదయన్తు,
తాదృశాచార్యోపదిష్టవేదాన్తర్భూతసంధ్యావందనమన్త్రైః స్వ
స్య ప్రాయత్యం సంపాదయన్త్వితి భావః. ఇదానీం సుకృతపాతక
జాతం పరిగణయంస్తన్నివృత్తయే పాతూ దేవాపః ప్రార్థయ
తే—యదితి. ఉచ్ఛిష్టమ్=అవశిష్టమన్న(న్య)భుక్తావశిష్టరూపము
చ్ఛిష్టం యత్ అస్తి, యత్ అభోజ్యం=భోక్తుమయోగ్యం కేశ
కీటమూషికాపురీషతదఙ్గావపన్నమన్నం యదస్తి, తదేతద్ద్వి
విధం, సముచ్చయద్యోతకచకారాభావశ్ఛాన్దసః. మయా కదా
చిద్భుక్తమ్, కీటాద్యవపన్నమన్నమభోజ్యమిత్యేతత్సామయా
చారికేషు దృశ్యతే—'యస్మింశ్చాన్నే కేశః స్యాదన్యద్వా
మేధ్యమమేధ్యైరవసృష్టం కీటో వాఽమేధ్యసేవీ మూషకలా
ఙ్గం వా' ఇతి. మూషకలా మూషికాపురీష. ముఙ్గం మూషకలా
ఙ్గముపసమస్తమపి మూషకపదమప్యేతత ఇతి వృత్తికారః. అథ
వోచ్ఛిష్టం=పిత్రాదిభుక్తావశిష్టం, పితుర్జ్యేష్ఠస్య చ భ్రాతురు
చ్ఛిష్టం భోక్తవ్యం ఇతి సూత్రవిహితమపి తయోర్ధర్మానుష్ఠాన
విపర్యయేఽభోజ్యం భోక్తుమనర్హమ్ 'ధర్మవిప్రతిపత్తావభోజ్య
మ్' ఇత్యాపస్తమ్బస్మరణాత్. తత్ర వృత్తికారః—యది తయో
ర్ధర్మాద్విప్రతిపత్తిరపాయో భవతి తతో న భోజ్యమ్. యద్వా-
భుఞ్జానస్య బ్రహ్మచారిణో ధర్మవిప్రతిషేధో భవతి మధుమాం
సాదిమిశ్రితత్వేన తతో న భోజ్యమితి తాదృశమపి క్వచిత్ప్ర
మాదాదినా మయా భుక్తమస్తి యద్వోచ్ఛిష్టం సర్వజనభుక్తో
చ్ఛిష్టం యదస్తి తదభోజ్యం భోజనానర్హం 'ఉపేతః స్త్రీణామ

నుపేతస్యచోచ్ఛిష్టం వర్జయేత్' ఇతి నిషేధాత్ తథావిధమపి కదాచిద్భుక్తం మయా ప్రమాదాత్. కించ మమ కర్తుర్విజ్ఞాన మయకోశస్య సిద్ధాన్తే తస్యైవ కర్తృత్వాశ్రయత్వాభిధానా దిత్యర్థః. (మానాద్వేత్యస్యార్థః), తథా చ దుశ్చరితం అపి యత్ అస్తి అపేయాపానాస్వాద్యాస్వాదనాగమ్యాగమనల క్షణం మత్కృతం యదస్తీత్యర్థః. దుష్టం చరితమితివిగ్రహాసా మర్థ్యాద్దుశ్చరితపదస్యైతావానర్థో లభ్యతే తత్సర్వం పరిహృ త్యేతి శేషః. తతో 'మామాపః పునన్తు' ఇతి తథా అసతాం శూద్రాదీనాం దుష్కర్మిణాం వా సంబంధినం ప్రతిగ్రహం చ పునన్తు.'అప్రతిగ్రాహ్యంప్రతిగృహ్య' ఇత్యాశ్వలాయనసూత్రే దుష్టప్రతిగ్రహకరణానన్తరం ప్రాయశ్చిత్తం కార్యమిత్యుక్త త్వాత్. తదర్థమభిమంత్రితముదకంస్వాహా=మదీయేవక్త్రాగ్నౌ సుహుతమస్తు, తేనసర్వంపాప్మానంభస్మీ కరోమీత్యర్థః. అత్ర గ్రన్థాన్తరే మన్త్రార్థః శ్లోకరూపేణ పురాతనైః దర్శితః. స లిఖ్య తే—శ్లో. "ఆపః పునన్తు పృథివీం పూతా తాభిః పునాతు మాం,పునన్తు బ్రహ్మణస్పతిర్వేదవేద్యః పునాతు మాం(త్వితి). పూతమిత్యత్ర(తాఇ) పూతేతి బ్రహ్మ పూతా పునాతుమాం, యదుచ్ఛిష్టమభోజ్యం చ యద్వా దుశ్చరితం మమ. సర్వస్మా దంహసోఽస్మాన్మామసతాం చ ప్రతిగ్రహాత్,పునన్త్వాప ఇతి ధ్యాత్వా స్వాహేత్యుక్త్వా జలం పిబేత్" ఇతి.

మార్జనమంత్రార్థః.

యజుర్మార్జనమన్త్రాన్నాహ.—

మూ. మం. దధిక్రావ్ణ్ణో అకారిషం జిష్ణోరశ్వస్య వాజినః.

సురభి నో ముఖాకరత్ప్రణ ఆయూగ్ంషి తారిషత్ ——

(తై. సం. ౧-౫. ౧౧.)

దధిక్రావ్ణ్ణ ఇత్యాది. దధీని=హవీంషి, కాష్ఠాదీని వా, క్రామతి=గచ్ఛతీతి, దధిక్రావా, హవిర్భుగగ్ని పురుష ఇతి యావత్. తస్య'దధిక్రావ్ణ్ణోః, దధిక్రావ్న్ అస్ ఇతి స్థితే స్వరపూర్వవ్యఞ్జనస్య ద్విత్వే ప్రాప్తే 'లవకారపూర్వాత్స్పర్శాచ్చపౌష్కరసాదేః' ఇతి వకారపూర్వస్య స్పర్శస్య నకారస్య ద్విత్వం విహితం ప్రాతిశాఖ్యే. తదనన్తరమేతేషామేకీకరణే దధిక్రాణ్ణ ఇతి స్థితమ్. భాషాయాం తు దధిక్రావ్ణఽ ఇతి వ్యాకరణపారీణా భణన్తి. జిష్ణోః=జయశీలస్య, వ్యాపకస్య, అశూర్వ్యాప్తౌ, అశ్వరూపస్య వా,అగ్నిర్దేవేభ్యోఽనిలాయతః, అశ్వోరూపం కృత్వేతి శ్రుతేః, వాజోఽన్నమస్యాస్తీతి వాజీ తస్య వాజినః 'అన్నం వై వాజః' ఇతి శ్రుతేః. సర్వేషాం దేవానాం మధ్యే తస్యైవాన్నాదత్వాత్. అన్నసంపన్నస్యేత్యర్థః. 'అగ్నిర్వా అకామయత, అన్నాదో దేవానాగ్ం స్యామితి, స ఏతమగ్నయే కృత్తికాభ్యః పురోడాశమష్టాకపాలం నిరవపత్, తతో వై సోఽన్నాదో దేవానామభవత్. అగ్నిర్వై దేవానామన్నాదః' ఇతి శ్రుతేః. వేగవతో వాయుసఖత్వా దతిశీఘ్రగామిన ఇత్యర్థః. ఈదృశస్యాగ్నేరహం అకారిషం=తస్య సంబన్ధం స్తోత్రం కుర్యాం,తస్యకింకరోభూయాసమిత్యర్థః. అకారిషమిత్యత్ర రేఫస్యోపరీకారశ్ఛాన్దసః, స చాగ్నిః, నః అస్మాకం ముఖా=ముఖాని, డాప్రత్యయః, చత్వారిశృంగేత్యత్ర తథా దర్శనాత్, సురభీ=సురభీణి, ప్రత్యయలోపశ్ఛాన్దసః, అస్మత్సుకృతసమాసాదితసారభ్యాణి కరత్=కరోతు, ఛాన్దసమేతత్, పరిశుద్ధాని కుర్యాది

త్యర్థః. కించాస్మాకమాయూంషి ప్రశస్తార్థే, తథాచాఽయూం
షి చ తారిషత్ వర్ధయతు, ప్రేత్యుపసర్గస్య ధాతునా వా
సంబన్ధః. తథాచ ప్రతారిషదితి సిధ్యతి, ప్రకర్షేణ సంవర్ధయ
త్వితి విశేషః. నిరుపద్రవం వేదోదితమాయుష్యమస్మభ్యం ద
త్వాఽనుగృహ్ణాత్వితి భావః. లిజర్థే లేట్. ఇతివిధ్యాదౌ లేటి
'తస్యసిబ్బహులంలేటి' ఇతి షి సిప్ (తస్యఛన్దసిబహుళం లేడితిలే
టస్సుట్) 'లేటోఽడాటౌ' ఇతివికల్పేనాడాగమః. అత్రమన్త్రా
ర్థే పురాతనబద్ధాః శ్లోకా లిఖ్యంతే—శ్లో. దధిక్రావా రవిర్వ్యా
హ్నార్ధధి క్రామతి యజ్జగత్, జయవ్యాప్తి జవైర్యోగాజ్జిష్ణో
రశ్వస్య వాజినః. అకారిషం స్తుతిం కుర్యాం తస్యసంబంధినీం
తథా, సురభీణి సుశుద్ధాని ముఖాని స కరోతు నః. ప్రతారిష
త్ప్రదద్యాచ్చ పూర్ణాన్యాయూంషి నః ప్రభుః. అత్రదధిక్రా
వణ్శబ్దస్య సూర్యపరత్వే తు మన్త్రార్థ స్త్వేవం వ్యాఖ్యేయః.
దధిక్రావ్ణో=లోకయాత్రానిర్వాహకస్య సూర్యస్య, జిష్ణోః=ర
శ్వస్య=వ్యాపకస్య, వాజినః=వేగవతః, శేషంపూర్వవత్. మ
న్త్రాన్తే మార్జనం కార్యం. తథాశిష్టాచారాత్—శ్లో. 'అష్టా
క్షరం నవపదంపదాదౌ బ్రహ్మహా భవేత్, పదాన్తే ప్రక్షిపే
త్తోయ మశ్వమేధఫలంభవే' దితి వచనాత్, మన్త్రాన్తేఽకర్మా
దీం త్సన్ని పాతయే దితి న్యాయాచ్చ, ఆపోహిష్ఠేతిగతమ్.మా
ర్జనే మన్త్రాన్తరమాహ—

మూ. మ. హిరణ్యవర్ణాః శుచయః పావకా యాసు జాతః కశ్యపో
యాస్విన్ద్రః, అగ్నింయా గర్భం దధిరే విరూపా స్తాన
ఆపః శగ్గ్ స్యోనా భవన్తు.

(తై. సం. ౫-౬-౧.)

హిరణ్యవర్ణా ఇతి హిరణ్యవర్ణాః=సువర్ణశోభయా, స్వచ్ఛ వర్ణా ఇతి యావత్. దివేతి శేషః. తథాచ బ్రాహ్మణం—'యద్దివా భవత్యపో రాత్రిం ప్రవిశతి తస్మాత్తామ్రా ఆపో దివాదదృశ్రే(శ్య) ఇతి. శుచయః=శుద్ధాః; పావకాః=పావయిత్ర్యః, స్నానాదినా సకలజగత్పావనే సమర్థాః ఇతి యావత్. ఏతా దృశా యాస్స్వపన్తి కించ యాసు, అప్సు కశ్యపః=ప్రజాపతిః, యద్వా పశ్యతీతి పశ్యకః=సూర్యః, స హి సర్వలోకసాక్షీ 'కర్మసాక్షీ జగచ్చక్షు' రిత్యభిధానాత్, ఆద్యన్తవర్ణవిపర్యాసశ్ఛాన్దసః. 'కశ్యపః పశ్యకో భవతి యత్సర్వం పరిపశ్యతీతి సౌక్ష్మ్యాత్' ఇతిశ్రుతేః. స (న) చాప్సు జాత ఇతి పౌరాణికః (కాః) 'యో౽ముష్య తపత ఆయతనం వేద, ఆయతనవాన్భవతి, ఆపో వా౽ముష్య తపత ఆయతనమ్, ఇత్యత్ర సూర్యస్యాబ్వికారత్వం ఇన్ద్రః. సురేశ్వరః, స చాప్సు జాతః, విరూపా=నానారూపా, యాః=ఆపః, అగ్నిం=బడబాగ్నిం, గర్భం=గర్భస్థజంతుం, దధిరే=కుక్షిస్థజంతుత్వేన స్థాపితవత్య ఇత్యర్థః, 'తృతీయమప్సు నృమణాః, అజస్రమిన్ధాన ఏనం జరతే స్వాధీః' ఇతి శ్రుతేః, తాః=ఏవంభూతాః, ఆపః, నః=అస్మాకం, శం=సుఖహేతవః, స్యోనాః=అవైషయికసుఖజనకాశ్చ భవన్తు అథవా శం దుఃఖం శమయిత్వేతి శేషః. స్యోనాః=సుఖకారిణ్యః, భవన్తు. మార్జనే వినియుక్తం మన్త్రాన్తరం. తావదాహ—

మూ. మం. యాసాగ్ం రాజా వరుణో యాతి మధ్యే సత్యానృతే అవపశ్యఞ్జనానాం, మధుశ్చుతః శుచయో యాః పావకాస్తా న ఆప శ్శగ్గ్ స్యోనా భవన్తు.

(తై. సం. ౫-౬-౧)

యాసాగ్ంరాజేతి, వరుణః రాజా = యాదసాం పతి ర్దండధరఇత్యర్థః. 'జనానాం సత్యానృతే=పుణ్యపాపే, అవప శ్యన్=వివేచయన్,యాసాం అపాం మధ్యే వసతీతి శేషః. యాతి=గచ్ఛత్యయం పుణ్యకృదయం పాపకృదితి పుణ్యపాపానురూప మనుగ్రహానిగ్రహరూపవ్యాపారచికీర్షయా తత్ర వసతీత్యర్థః. అపిచ మధుశ్చుతః=మధుసన్దిగ్ధో మధుస్రావిణ్య ఇతి యావత్. శుచయః, పావకా యాః తిష్ఠన్తితా ఆపః, శిష్టం గతం, యద్యపి హిరణ్యవర్ణాః శుచయః పావకా ఇత్యత్ర శుచిపావకపదే ఏవ పునరపి గృహీతే ఇతి పౌనరుక్త్యం. తథా(ఽవ్యాపా) ప్యాదరాత్పునర్వచనం, మన్త్రవిషయే పౌనరుక్త్యమపి నాస్తి, తదుక్తం భగవతా భాష్యకారేణ ఈశావాస్యభాష్యే—న మన్త్రేషు జామితాఽస్తీతి పూర్వమన్త్రోక్త ఏవార్థః పున రుచ్యత ఇతి. కించ.—

మూ. మం. యాసాం దేవా దివి కృణ్వన్తి భక్షం యా అన్తరిక్షే బహుధా భవన్తి, యాః పృథివీం పయసోన్దన్తి శుక్రాస్తాన ఆప శ్శగ్ంస్యోనా భవన్తు.

(తై. సం. ౫-౬-౧.)

యాసాం దేవాఇతి. యాసాం అపాం భక్షం = భక్షణం,భక్షమాహ్రియమాణమితి శ్రౌతే దర్శనాత్. దేవాదివి ద్యులోకేమన్దాకిన్యామితి శేషః కృణ్వన్తి=కుర్వన్తి, పూరణగుణేత్యాదినానుహితార్థే షష్ఠీ. ద్యులోకే యాఆపో దేవానాం భక్షమమృతరూపత్వాదిత్యర్థః.యాః చ అన్తరిక్షే, బహుధా=బహుప్రకారా, భవన్తి=సన్తి, భూసత్తాయాం—' సర్వానుదా

రాస్సలిలాన్తరిక్షే ప్రతిష్ఠితాః' ఇతి శ్రుతేః. యాః అపః పృథివీం, పయసా=దృష్ట్వా, ఉన్దన్తి=సకలలోకానుగ్రహార్థం పృథివీం వర్షధారాత్మనాసిఞ్చన్తీనిభావః, శుక్రాః=శుభ్రాః, అపః ఇతి, గత మన్యత్.

మూ.మం. శివేన మా చక్షుషా పశ్యతాఽపః శివయా తనువోప
స్పృశత త్వచం మే, సర్వాగ్ం అగ్నీగ్ం అప్సుషదో హువే వో మయి వర్చో బలమోజో నిధత్త.

(తై. సం. ౫. ౬. ౧)

శివేనేతి. హే అపః, శివేన=సుఖస్వరూపేణ, శివం=భద్రం కల్యాణమితి కోశాత్, చక్షుషా=కటాక్షేన, మా=మాం, పశ్యత=మయి నిరన్తరం భూయసీం కరుణాదృష్టిం సంపాదయతేత్యర్థః. శివయా తనునా=కల్యాణమూర్త్యా, మే త్వచముపస్పృశత=మదీయాంత్వచముపస్పర్శనేన పరిపూతాం కురుతేత్యర్థః, ఇదానీమధికారీ స్వకృత్యమాభాషతే—సర్వానగ్నీనితి, హే ఆపో వః=యుష్మాకమప్సు సీదన్తి తిష్ఠన్తీతి అప్సుషదః = జలస్థాన్బాడబాదీన్, సర్వా=నగ్నీన్, హువే=ఆహ్వయామి, కిమర్థమిత్యత ఆహ—మయీతి, మయి, వర్చః=దీప్తిః, బలం=శక్తిః, ఓజః=ఉత్సాహః, ఏతత్సర్వంమయి నిధత్త=స్థాపయత, మాం వర్చస్వినం బలవన్తమోజస్వినం కురుతేత్యర్థః' అగ్నీనప్సుషద ఇతి స్థితే అనితి పరోగ్రహాఖ్యయా జ్యామహోవృష్ణ్యహిరణ్యవర్ణ్ణియేష్వీకారోకారపూర్వో రేఫమాకారపూర్వశ్చ యకారమితి ప్రాతిశాఖ్యసూత్రం. అత్ర త్రిభాష్యకారః—ఏతేషు ఈకారపూర్వ ఊకారపూర్వోవాఽనితి పరో నకారః రేఫభావమాప

ద్యతే, అకారపూర్వశ్చే ద్యకారమాపద్యతే, హిరణ్యవర్ణీయే షు సర్వానగ్నీనితి స్థితే అకారపూర్వత్వాన్నకారః యకార మాపద్యతే, ఈకారపూర్వత్వాన్నకారో రేఫభావమాపద్యతే, లుప్యతేత్వవర్ణపూర్వాయవకారావితియకారోలుప్యతే. సకా రస్యరేఫోష్మయకారాభావాల్లుప్తే చ యల్లోపాచ్చ పూర్వస్య రోఽనునాసిక ఇతి అకారస్య ఈకారస్య చ సానునాసికత్వ మితి వ్యా చక్రే ఇతి సర్వం సుస్థం. ఏవం మార్జనం విధాయ తతః పాపపురుషవినిర్గమనాయ దక్షిణకరే జలం నిధాయ నాసికాగ్రం ప్రాపయ్యవామభాగే మేదిన్యాం నిక్షిప్య తజ్జలం నావలోక యేత్. తదుక్తంవాసిష్ఠే—శ్లో. 'గృహీత్వా పాణినా వారి స్వశాఖోక్తామృచం జపేత్, ఉద్ధృత్య దక్షిణే హస్తే జలం గోకర్ణవత్కృతే. నిధాయ నాసికాగ్రే తు పాపపురుషం (పూర్షం) చ సంస్మరేత్, బిభృయా న్నాసికాయాంతు నిరు ద్ధప్రాణమారుతః. వామే నిక్షిప్య మేదిన్యాం తజ్జలం నావ లోకయేత్. ఇతి

అఘమర్షణమంత్రార్థః.

తత్ర వినియుక్తం మంత్ర మాహ.—

మూ. మం. ద్రుపదాదివ ముఞ్చతు, ద్రుపదాదివేన్ముము చానః, స్విన్నఃస్నాత్వీమలాదివ, పూతం పవిత్రేణేవాఽఽ జ్యమ్, ఆపః శున్ధన్తు మైనసః.

(తై. బ్రా. ౨-౬-౬.)

ద్రుపదా దితి. మాం ఏనసో ముఞ్చతు కర్మసాక్షీ సూర్యఇతి శేషః, తత్ర నిదర్శనం—ద్రుపదాదివ=అపరాధినాం పాదేకీలితం కాష్ఠం ద్రుపదం; చోరాదీ న్నిరోద్ధుం గ్రామ

ము శ్చ్య దారుమయం పాదకీలితం విధాయ గ్రామస్వామినః స్థాప
య స్తీతి ప్రసిద్ధం తస్మాదివే త్యర్థః. యథా కృపాలుః స్వామీ త
ద్బంధనా దపరాధినం మోచయతి తద్వదితి భావః. కించ—అప,
ఏనసః=పాపాత్, మా=మాం, శుద్ధన్తు=శోధయన్తు, అస్మిన్నర్థే
త్రయోదృష్టాన్తాః కథ్యన్తే—ద్రుపదాత్=పాదకీలితకాష్ఠాత్,
ఇన్ముముచానః=ముక్తఇవ, స్విన్నః=స్వేదవాన్, స్నాత్వీ 'స్నా
త్వ్యస్నుత్వ్యాపరయశ్చ స్నాత్వ్యాదయశ్చ' ఇతి నిపాతనాత్సా
ధుః. మలాత్=సర్వశరీరవ్యాపివజ్రా,న్ముక్తఇవపునా త్యనేనాఽ
జ్యాదికమితి పవిత్రం, 'పువస్సంజ్ఞాయాం' ఇతి కరణఇత్రప్రత్యయః.
తేన పవిత్రేణ, సమసాగ్రదర్భరూపేణ, సమౌ సాగ్రౌ దర్భౌ
ప్రాదేశమాత్రౌ పవిత్రే కృత్వా (కురుతః) ఇతి శ్రౌతే దర్శనా
త్ 'పవిత్రం వై దర్భాః' ఇతి శ్రుతేః. తేన పూతం=శోధిత 'మా
జ్యస్థాల్యా మాజ్యం నిరూప్యోత్పూయ' 'భ్యోదగగ్రాభ్యాం పవిత్రా
భ్యాం పునరాహారం త్రిరుత్పూ' యేతి శాస్త్రవిధినాసంస్కృతం,
ఆజ్యం=సర్పిః ఇవ, ఏతత్సర్వం తత్తద్దోషాద్వినిర్ముక్తం సద్యథా
పరిశుద్ధం భవతి, తథా మామాపః సర్వస్మాదేనసః శోధయ
న్త్వితి తాత్పర్యార్థః. అత్ర కారికాకారః—శ్లో. (యా) 'అ
ద్భ్యో జాతౌ కశ్యపేన్ద్రావగ్నిం వైద్యుతబాడబమ్, గర్భం
యా దధిరే నానారూపాస్థితివశేన తాః, శం దుఃఖం శమయి
త్వానః స్యోనా స్సన్తు సుఖప్రదాః, యాసాం మధ్యే దణ్డధరః
పుణ్యాపాపే వివేచయన్. వరుణో యాతి మధురస్యన్దన్యః పూ
ర్వవత్పరమ్, యాసా మమృతరూపాణాం భక్షణం కుర్వతేఽ
మరాః. వృష్ట్యాత్మనా యా (చ) బహుధా ఖేచ యా (నేచ
రాః) పృథివీమపి. పయసా తద్గతాకారైః సిఞ్చన్తీతి త్రిలోకగాః.

శుక్రా విశుద్ధా స్తా ఆపః శంనుదాః సన్తు శర్మదాః,ఆపః కల్యా
ణదృష్ట్యా మాం పూతః స్యా ఇతి పఠ్యత. తనువా సౌమ్యయా
మూర్త్యా స్పృశత త్వచం(తాంగంచ) మామికా(క)మ్. ఆప్యా
యా మ్యప్సు వసతో వహ్నీన్నో బాడబాదికాన్. ఆపో యూ
యం యశో వర్చో బల మోజో నిధత్తనై, ఏతత్సర్వం సన్ధ్యా
త్రయేఽపి సమానమ్, జలప్రాశనమన్త్రాస్తు విశేషతో వర్ణి
తాః,పూర్వ మాపోహి ష్ఠేతి నవభిర్మార్జనం పశ్చాదపి తథైవ,
ఇతరేషు మార్జనమన్త్రేషు సర్వముక్త్వా తతః కర్తవ్యం తదేవ
శిష్టాచారాత్, ప్రాత స్సన్ధ్యాముపాసిష్య ఇతి ప్రాతః, మాధ్యా
హ్నికసన్ధ్యా ముపాసిష్య ఇతి మాధ్యాహ్నే,సాయంసన్ధ్యావిష
యే తు సమ్యగధస్తాత్సంకల్పే నిర్ణీతః, అత్ర విద్యారణ్యస్వా
మిభి రుదాహృతం మాధవీయే—‘అథాతః సన్ధ్యోపా స్తి (సన్ధ్యావ
న్దన) విధిం వ్యాఖ్యాస్యామ స్తీర్థం గత్వా ప్రయతోఽభిషిక్తః
ప్రక్షాల్య పాణిపాదమాచమ్యాగ్నిశ్చ మా మన్యుశ్చేతి సాయ
మపః పిబే త్సూర్యశ్చేతి ప్రాతః సావిత్ర్యా సురభిమత్యాఽ
బ్లిఙ్గాభి ర్హిరణ్యవర్ణీయాభిః పావమానీభిర్వ్యాహృతిభిరన్యైశ్చ
పవిత్రైరాత్మానం ప్రోక్ష్య ప్రయతో భవతి,’ ఇతి. అథార్ఘ్య
ప్రదానం కర్తవ్యమ్, తద్వినియుక్త మన్త్రేష్వనుపద మేవవ్యా
ఖ్యాస్యతే.

మధ్యాహ్నసన్ధ్యార్ఘ్యప్రదానమంత్రాః.

మాధ్యాహ్నికసన్ధ్యాయామర్ఘ్యప్రదానవినియుక్తం మ
న్త్రమాహ—

మూ. మం. హగ్ంస శ్శుచిషద్వసుర న్తరిక్షసద్ధోతా వేదిషదతి
థిర్దురోణసత్, నృషద్వరసదృతసద్వ్యోమసదబ్జా గోజాఋ

తజా అద్రిజా ఋతం బృహత్.

(తై. ఆ. ౧౦-౪)

భా. హంస ఇతి. హన్త్యాహవనీయాదిదేశేషు వ్యాపకతయా గచ్ఛతీతి హంసః=పరమాత్మా, 'హంసో నామ సదాశివః' ఇతి వచనాత్. స తు కీదృశ ఇత్యపేక్షాయా మాహ— శుచిషదితి, శుచౌ దేశే=ఽవిముక్తాదిపుణ్యక్షేత్రజాతే సీదతీతి శుచిషత్; 'క్షేత్రాణాం పతయే నమః' ఇత్యాదౌ తథా దర్శనాత్. వసన్త్యస్మిన్నితి వసుః, వాసయతీతి వా వసుః, 'వాసనాద్వాసుదేవస్య వాసితం తే జగత్త్రయమ్' ఇతి దర్శనాత్, అన్తరిక్షే సీదతీతి అన్తరిక్షసత్; 'యోఽన్తరిక్షే తిష్ఠతి' ఇతి శ్రుతేః, 'హోతా=అగ్నిరూపేణ దేవానామాహ్వయితా, 'ఋషిర్హోతా నిషసాద' ఇతి శ్రుతేః.యద్వా హోతాః= దేవానామాహ్వాతా వహ్నిస్తద్రూప ఇత్యర్థః. 'అగ్నిం దూతం వృణీమహే' ఇతి శ్రుత్యా వహ్నేర్దేవహోతృత్వావగమాత్; వేద్యాం భూలోకాదౌ వ్యాపకత్వేన సీదతీతి వేదిషత్; 'సా వా ఇయం సర్వైవ వేదిః' ఇతి శ్రుతేః. వేద్యాం పరిష్కృతభూమ్యాం సీదతి తిష్ఠతీతి వేదిషత్; 'వేదిః పరిష్కృతా భూమిః' ఇతి కోశాత్. 'వేదిరాహుః పరోఽన్తః పృథివ్యాః' ఇతి శ్రుత్యా వేదికాయాః సర్వోత్కృష్టత్వావగమాత్; తత్ర పరమాత్మావిర్భావో యుక్త ఇతి భావః. అతిథిః అతిథిసదృశః, తల్లక్షణంతు స్వధర్మయుక్తం కుటుమ్బిన మభ్యాగచ్ఛతి ధర్మపురస్కారో నాన్యప్రయోజనః సోఽతిథిర్భవతి, ఇతి. ధర్మపురస్కారః క్రత్వాద్యనుష్ఠానం పురస్కృత్య తత్సిద్ధ్యర్థం యాచ్ఞాపర ఇత్యర్థః. కేచిదభ్యాగత ఇతి వదన్తోఽభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః

రితి వచనముదాహరన్తి, తన్న; అభ్యాగతస్యాన్నమాత్రార్థి త్వాత్, అతిథేస్తువర్ణితలక్షణలక్షితత్వేన తద్విలక్షణత్వాత్, తస్మాదతిథిశబ్దస్య నాన్నమాత్రార్థ్యభ్యాగతో౽ర్థః, కింతు వర్ణిత ఏవార్థః, నన్వభ్యాగతపదమపి తథావిధార్థవాచకం నాన్నమాత్రార్థవాచకమితి చేత్, ఓం; సంజ్ఞాభేదే౽పి న తు సంజ్ఞిభేద ఇతి సారమ్. దురోణేషు గృహేషు సీదతి గచ్ఛతీతి దురోణసత్; 'అజస్రో దీదిహి నో దురోణ' ఇతి దురోణశబ్దస్య స్థానపరత్వ దర్శనాత్, బ్రహ్మణ్డాఖ్యగృహపతిరిత్యర్థః. నృషు వైశ్వానరరూపేణ సీదతీతి నృషత్, 'అహం వైశ్వానరో భూత్వా ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః' ఇతి స్మృతేః. వరే=శ్రేష్ఠే తీర్థాదౌ సీదతీతి వరసత్. 'నమస్తీర్థాయ చ' ఇతి శ్రుతేః, యద్యపి శుచిషదిత్యనేనైవాయమర్థః సిద్ధ, స్తథా౽ప్యాదరాత్పునర్వచనమ్, మన్త్రేషు జామితా నాస్తీతి (పాగుక్తమితి) భావః. ఋతే=యజ్ఞే నిష్పాదకత్వేన సీదతీతి ఋతసత్, వ్యోమని సూర్యాత్మనా సీదతీతి వ్యోమసత్, అప్సు జలేషు జాయత ఇతి అబ్జాః 'యో౽ప్సు తిష్ఠన్' ఇతి శ్రుతేః, 'జనసనఖనక్రమగమో విట్' ఇతి విట్. 'విడ్వనో రనునాసికస్యా౽౽త్' ఇతి నకారస్యాదాదేశః. గోష్వన్తర్యామిత్వేన ప్రాదుర్భూతో గోజాః 'పశుపతయే చ' ఇతి శ్రుతేః. ఋతే యజ్ఞే భోక్తృత్వేన జాత ఋతజాః, 'భోక్తారం యజ్ఞకర్మణః' ఇతి స్మృతేః. అద్రిషు పర్వతేషు జాతః స్థిత ఇతి అద్రిజాః, 'యః సర్వేషు భూతేషు తిష్ఠన్' ఇతి శ్రుతేః. ఈదృశః పరమాత్మా బృహత్=అధికమ్, ఋతమ్ ఉపాసనాత్మకం యజ్ఞం నిష్పాదయత్వితి శేషః. అథ సజలేన పాణినా త్రిః ప్రదక్షిణమనువ్రజనం కర్తవ్యమ్, 'యత్పా

దక్షిణం ప్రక్రా(క్ర) మన్తి తేన పాప్మానమవధూన్వన్తి' ఇతి
శ్రుతేః, 'అసావాదిత్యమన్త్రేణ సోదకేనైవ పాణినా; ప్రదక్షిణ
మనువ్రజ్య వాచయేత్సన్ధ్యయో ర్ద్వయోః' ఇతి స్మృతేశ్చ
సంధ్యయో రిత్యుపలక్షణమ్. సంధ్యానామ పీతి జ్ఞేయమ్, అత
ఏవైతత్సంధ్యాత్రయేఽపి సమానం భవతి. తథైవశిష్టాచారాత్.

సన్ధ్యాప్రదక్షిణప్రకారః.

తత్ర వినియుక్తం మన్త్రమాహ—

మూ. మం. అసావాదిత్యో బ్రహ్మ.

(తై. ఆ. ౨. ౨.)

అసావితి. అసావితి పాణినా నిర్దేశః, ఆదిత్యః పరమాత్మా, ఉభయో రైక్యానుసంధానం సంధ్యావన్దనస్య ప్రధానభూతం ఫలం భవతి "అసావాదిత్యో బ్రహ్మే"తి బ్రహ్మైవ సన్బ్రహ్మాప్యేతి య ఏవం వేద' ఇతి శ్రుతేః. అత్రేదం రహస్యం ప్రకాశ్యతే—కాలత్రయేఽప్యర్ఘ్యప్రదానం కర్తవ్యం, తత్రసాయంప్రాతఃకాలయో రర్ఘ్యత్రయం ప్రకృతమ్, మధ్యాహ్నే త్వేకమర్ఘ్యం విహితమ్, ఇదం చ యథా కాలమేవ కర్తుంశక్యమ్, కాలే త్వతిక్రాన్తే ప్రాయశ్చిత్తతయా ప్రాణాయామోఽర్ఘ్య ప్రక్షేపణం చ కర్తవ్యమ్. ఉభయో స్సముచ్చయో న తు వికల్ప ఇత్యుక్తమధస్తాత్. తత్రాయంప్రయోగః—విధివదాచమ్య యథాశక్తి ప్రాణానాయమ్య మమ సాయంసన్ధ్యాకాలాతిక్రమణదోషపరిహారార్థమ్, ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్యపూర్వకమర్ఘ్యప్రదానం కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య నూతనోదకేన సశిరస్కయా సవ్యాహృతికయా గాయత్ర్యా ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్య మేకం

దద్యాత్, ఏవం ప్రాతః, న చైవం ప్రాయశ్చిత్తకరణే ప్రమా
ణాభావః, 'నియమాతిక్రమణే చాన్యస్మిన్' ఇతి సూత్రకారవ
చనాత్, ప్రాణాయామః ప్రాయశ్చిత్తతయా కర్తవ్యః, 'అచా
న్తో విధివత్ప్రాణానాయమ్య చతురర్ఘ్యకం, కాలాతీతవిశుద్ధ్యర్థం
దత్త్వా సన్ధ్యాంసమాచరేదితి స్మృతేః.తతశ్చతురర్ఘ్యం దేయ
మితి విశేషః, యథాకాల మనుష్ఠానే త్వేకైకః ప్రాణాయామః
కర్తవ్యః సన్ధ్యాదావర్ఘ్యః, 'సన్ధ్యాదావర్ఘ్యదానే చ ప్రాణా
యామమేక మాచరేత్' ఇతి వచనాత్. షట్కర్మచన్ద్రికాయా
మప్యుక్తమ్—శ్లో.'ఏవం సమ్మార్జనం కృత్వా బహిశ్శుద్ధ్యర్థకార
కమ్,తతోఽభ్యన్తరశుద్ధ్యర్థం ప్రాణాయామం సమాచరేత్,'
ఇతి. అత్రాయం సిద్ధాన్తః—యథా కాలాతిపత్తౌ సన్ధ్యావన్ద
నం క్రియతే తథా ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్యమేకం దాతవ్యం. తదనన్త
రంసాయం ప్రాతః త్రీణ్యర్ఘ్యాణి దాతవ్యాని. తత్ర ప్రాయశ్చి
త్తార్ఘ్యదానాత్పూర్వ మేకః ప్రాణాయామః కర్తవ్యః. నను ప్ర
ధానార్ఘ్యదానేఽపి కర్తవ్య ఇతి చేన్న, ఏకం ప్రాణాయామ
మేవాఽఽదాయ ప్రధానార్ఘ్యదానస్యాపి ప్రాణాయామపూ
ర్వకత్వసిద్ధేః, యథా పవమానప్రసర్పణేఽధ్వర్యుముఖాః ప్రస
ఞ్జేర ఇత్యత్రైకేనైవాధ్వర్యుణా సర్వప్రస్తోత్రాణామోఽధ్వర్యు
ముఖా భవన్తి. యథాఽఽశ్వలాయనసూత్రే బ్రహ్మయజ్ఞ
ప్రకరణే ఓంపూర్వా వ్యాహృతయ ఇత్యేకప్రణవమాదాయ
సర్వాసాం వ్యాహృతీనాం నారాయణీయా త్ప్రణవపూర్వ
కత్వం; యథోభయోరపి దర్శపూర్ణమాసయోరేకా మన్వా
రమ్భణీయా మాదాయ తదారమ్భపూర్వకత్వం తద్వత్ప్రకృ
తేఽపీతి నకోఽపి దోషః. న చోభయత్రాపి ప్రాణాయామా

నుష్ఠానమస్తు బాధకాభావాదితి వాచ్యమ్, తథాత్వే, వచనా
భావాత్, తత్కల్పనాయా ముపపత్తివిరోధాచ్చ, తథాహి
ప్రథమాచమనం కృత్వా ప్రాణానాయమ్య ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్య
దానం కరిష్య ఇతి సంకల్ప్య తత ఉత్థాయార్ఘ్యందత్వా పున
రుపవిశ్యాఽఽచమ్య పునః ప్రాణానాయమ్య పునరుత్థాయ
ప్రధానార్ఘ్యాణి దేయానీతి వాచ్యమ్, నహ్యత్రావిగీతశిష్టా
చారో దృశ్యతే, తస్మాదుపపత్తివిరుద్ధోఽయం పక్ష ఇత్యస్మ
దుక్తమేవ సమ్యక్, తత్రాయం ప్రయోగః—వర్ణితరీత్యాఽఽ
చమ్య యథాశక్తి ప్రాణానాయమ్య దేశకాలానను కీర్త్య
మమ సన్ధ్యాకాలాతిక్రమణదోషపరిహారార్థం ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్య
దానపురస్సరమర్ఘ్యదానం కరిష్యఇతి సంకల్ప్య జలం గృహీ
త్వోత్థాయ తర్జన్యఙ్గుష్ఠయోరసంసర్గం యథా తథా ప్రాయ
శ్చిత్తార్ఘ్యం దత్వా.

అర్ఘ్యదానప్రకారః.

సాయం ప్రాతశ్చ త్రీణి త్రీణ్యర్ఘ్యాణి దద్యాత్, అత్రస్మృతి
వచనాన్యుదాహ్రియన్తే—శ్లో. 'ప్రాఙ్ముఖః సతతంవిప్రః సన్ధ్యో
పాసన (న్ధ్యావన్దన) మాచరేత్, అర్ఘ్యప్రక్షేపణం కుర్యాదా
దిత్యాభిముఖో ద్విజః.' ఇతి. 'ప్రాతః ప్రహ్వః క్షిపేదప్సు మ
ధ్యాహ్నే ఋజుసంస్థితః, అర్ఘ్యప్రక్షేపణం కుర్యాత్సాయం
తూపవిశన్నపి. పాణిభ్యాం జలమాదాయ గాయత్ర్యాచాభి
మన్త్రితమ్, గోశృఙ్గమాత్రముద్ధృత్య జలమధ్యే జలంక్షిపేత్,
జలే త్వర్ఘ్యం ప్రదాతవ్యం జలాభావే తు తత్థ్సలే, సంప్రో
క్ష్య వారిణా సమ్యక్పశ్చాదర్ఘ్యం యథావిధి.' అత్రాపి ప్రదా
తవ్యమిత్యన్వయః. ఇదం చ వచనం ప్రాతర్మాధ్యాహ్నికసం

ధ్యాకాలార్ఘ్యదానవిషయమ్. తదుక్తమ్.—శ్లో. 'ఉపవిశ్యతు సాయాహ్నే జలే ఽర్ఘ్యం న విక్షిపేత్, నిక్షిపేద్యది మూఢాత్మా రౌరవం నరకం వ్రజేత్. ఇతి. సాయ ముపవిశ్య వారిణా సంప్రోక్ష్య భూమావర్ఘ్యదానం కార్యం న జల ఇత్యర్థః. ఆశ్వలాయనశాఖిభి రపి సాయముపవిశ్యైవార్ఘ్యదానం కార్యమ్, తదుక్తం బహ్వృచస్మృతిసంగ్రహకారేణ—సాయం తిష్ఠతో ఽర్ఘ్యవిధానం శాఖాన్తరవిషయం, ఆశ్వలాయనస్తు సాయముపవిశ్యైవార్ఘ్యప్రక్షేపణం కుర్యాత్, ప్రక్షేపణానన్తరముత్థాయాద్భిరాత్మానం పరిషిచ్య ప్రదక్షిణీకృత్యోపవిశ్య ఆచామేత్ ఇతి. మధ్యాహ్నే తు యథాకాలమేకమర్ఘ్యం దేయం కాలాతిపత్తౌ తు ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్యం దత్వా తతః ప్రధానార్ఘ్యం దేయ మితి వివేకః. 'మధ్యాహ్నే చాఞ్జలిక్షేపం సకృదేవ సమాచరేత్' ఇతి వచనాత్. న చ మధ్యాహ్నే ప్రాయశ్చిత్తార్ఘ్యానుష్ఠానే వచనాభావః శఙ్కనీయః, 'చతుర్థమర్ఘ్యం తు గాయత్ర్యా శిరోవ్యాహృతిసంయుతమ్, కాలాతీతవిశుద్ధ్యర్థం త్రిసన్ధ్యంసు(తు)సమాచరేత్' ఇతి వచనేన సన్ధ్యాత్రయేఽపి తదనుష్ఠానవిధానాత్. అత్రాయం విశేషః—మధ్యాహ్నే బ్రహ్మయజ్ఞాత్పూర్వ మాపస్తంబీయానాం సన్ధ్యానుష్ఠానం కార్యమ్, యథా ప్రాతరుపాసనాద్యనుష్ఠానానన్తరం బ్రహ్మయజ్ఞః ప్రాప్నోతి తథా మాధ్యాహ్నికసన్ధ్యామకృత్వైవ న కర్తవ్యః, తథైవ శిష్టాచారాత్, స్మృతికారై రంగీకారాచ్చ, ఆశ్వలాయనశాఖినాం తు సన్ధ్యావన్దనాత్ప్రాగేవ బ్రహ్మయజ్ఞః కర్తవ్యః. తతో మధ్యాహ్నసన్ధ్యేతి నిగర్వః. తదుక్తం బహ్వృచస్మృతిసంగ్రహకారేణ. శ్లో. 'మధ్యాహ్నే స్నానవేళాయాం స్నానవస్త్రం

న పీడయేత్, పీడయేద్యది మూఢాత్మా తత్స్నానం నిష్ఫలం భవేత్. తీరే నిక్షిప్య తద్వస్త్రం బ్రహ్మయజ్ఞమథాచరేత్, తతో మాధ్యాహ్నికీం సన్ధ్యాం కుర్యాది త్యాశ్వలాయనః' ఇతి. శౌనకః—'మధ్యాహ్నే చ పునః స్నాత్వా బ్రహ్మయజ్ఞం సమాచరేత్, తతో మాధ్యాహ్నికీం సన్ధ్యాం కృత్వాతు గృహమావిశేత్.' ఇతి తత్ర మధ్యాహ్నో ముఖ్యకాలః, 'మధ్యమా స్నానకర్మణి' ఇతి వచనాత్, మధ్యమా మాధ్యాహ్నికీ సన్ధ్యా స్నానకర్మణి మధ్యాహ్న కాల ఇత్యర్థః. తత్ర గౌణకాలః 'సన్ధ్యా మాధ్యాహ్నికీష్యతే' ఇతి. తథా, శ్లో. 'మధ్యాహ్నే తూత్తమా ప్రోక్తా సఙ్గమే మధ్యమా స్మృతా, అపరాహ్ణేఽధమా ప్రోక్తా మధ్యసన్ధ్యా త్రిధా మ' తేతి. తర్జన్యఙ్గుష్ఠయోగేన నార్ఘ్యదానం కార్యమిత్యుక్తం స్మృత్యన్తరే—'తర్జన్యఙ్గుష్ఠయోగేన రాక్షసీ ముద్రితా భవేత్, యో దదాతి తయా చార్ఘ్యం తత్తోయం రుధిరం భవేత్' ఇతి, ఏవ మర్ఘ్యప్రదానం కృత్వా ప్రదక్షిణ మనుప్రజ్యాఽఽచామేత్, తథా చ శ్రూయతే—'యత్ప్రదక్షిణం ప్రక్రమన్తి తేన పాప్మాన మవధూన్వన్తీతి. 'మన్దేహానాం వినాశాయ నిక్షిపేత్తు జలాఞ్జలీన్. ప్రాయశ్చిత్తార్థమాచమ్య ముచ్యతే దైత్య (బ్రహ్మ) హత్యయా' ఇతి చ.

సన్ధ్యాఙ్గతర్పణమ్.

అథ సన్ధ్యాఙ్గతర్పణం కర్తవ్యం; శిష్టాచారాత్. తదుక్తమాహ్నికే—'క్రమాత్సన్ధ్యాం చ గాయత్రీం బ్రాహ్మీం చ నిమృజీం తథా, తర్పయామీతి వక్తవ్యం చతస్రో దేవతాః క్రమాత్' (ప్రతి.) తత్రాయం ప్రయోగః—ఆచమ్య ప్రాణానాయమ్య మమ దురితక్షయార్థం పరమేశ్వరప్రీత్యర్థం సాయం

సన్ధ్యాఙ్గత్వేన తర్పణం కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య సన్ధ్యాం తర్ప
యామి, సరస్వతీం తర్పయామి. వైష్ణవీం తర్పయామి, నిమ్రు
జీం తర్పయామీతి సాయం చతస్రో దేవతా స్తర్పయేత్,
ఏవం ప్రాతః సంకల్పం కృత్వా సన్ధ్యాం తర్పయామి, గాయత్రీం
తర్పయామి, బ్రాహ్మీం తర్పయామి, నిమ్రుజీం తర్పయామీతి
ప్రాత స్తర్పయేత్. ఏవం మధ్యాహ్నే సంకల్పం కృత్వా
సన్ధ్యాం తర్పయామి, సావిత్రీం తర్పయామి, రౌద్రీం తర్ప
యామి, నిమ్రుజీం తర్పయామీతి తర్పయేత్. అత్రాయం
విశేషః—సన్ధ్యాత్రయేఽప్యర్ఘ్యదానానంతరం కేచిదస్త్రోపసం
హారణం కుర్వంతి, తత్తా(న్త్ర)న్త్రికసన్ధ్యావిషయం న తు వైదిక
సన్ధ్యావిషయమ్; ప్రత్యక్షవేదే వేదమూలమన్వాదిమహాస్మృ
తిషు చాస్త్రోపసంహారణస్యానుక్తత్వాత్. తస్మాదస్త్రోపసంహా
రాదికం న కర్తవ్యమితి సర్వం రమణీయమ్.

ఆశౌచే సన్ధ్యావిధిః.

అత్రేదం తత్త్వంవిచార్యతే, ఆశౌచే సంధ్యావన్దనం
కర్తవ్యముతాకర్తవ్యం వేతి— ఆశౌచాదౌ సన్ధ్యావన్దనమర్ఘ్యా
న్త మిత్యుక్తమధస్తాత్. స్మృత్యన్తరేపి శేషః కథితః— 'సం
ధ్యామిష్టిం చ హోమం చ యావజ్జీవం సమాచరేత్. న త్య
జే త్సూతకే వాఽపి త్యజన్గచ్ఛత్యధోగతిమ్.' ఏతద్వచనం
మానసికసంధ్యావందనాభిప్రాయమ్, తదుక్తం పులస్త్యేన—
'సూతకే మృతకే చైవ సంధ్యాకర్మ న సంత్యజేత్, మనసో
చ్చారయే న్మంత్రా న్ప్రాణాయామ మృతే ద్విజః' ఇతి. యత్త్వా
శౌచస్య కర్మాధికారపరిపంథిత్వా దాశౌచకాలే నాను
ష్ఠానం సంభవతీతి తదపి న, తాత్కాలిక్యాః శుద్ధేః సమ్భ

వాత్, తథాహ పరాశరః—శ్లో. 'ఉపాసనే తు విప్రాణామఙ్గశుద్ధిశ్చ జాయతే'. ఇతి, గోబిలః—శ్లో. 'అగ్నిహోత్రాదిహోమార్థం శుద్ధిస్తాత్కాలికీ స్మృతా' ఇతి. నన్వేవమప్యాశౌచాదౌ సన్ధ్యాకర్మ కర్తుం న శక్యతే. ఆశౌచస్య కర్మాధికారపరిపన్థిత్వేన తదయోగ్యకాలత్వాత్. అత ఏవ విష్ణుపురాణేఽపి-శ్లో. 'సర్వకాల ముపస్థానం సన్ధ్యయోః పార్థివేష్యతే అన్యత్ర సూతకాశౌచవిభ్రమాతురభీతితః' ఇతి. కించ సూతకాదౌ సత్యపి సామర్థ్యే సంధ్యాకర్మ న కార్యమిత్యాహ మరీచిః—శ్లో. 'సూతకే కర్మణాం త్యాగ స్సంధ్యాదీనాం విధీయతే' ఇతి. అత్ర బ్రూమః—పూర్వోదాహృతవుల స్త్వవచనబలేన తాసాం వాచా మాచమనాద్యభివాదనాంతకర్మరూప సంధ్యాకలాపస్య సవిశేషానుష్ఠాననిషేధే తాత్పర్యకల్పనాత్. అత ఏవ పరాశరమాధవీయే—'ప్రాణాయామం వినా మానసికమన్యత్కార్యమ్' ఇత్యుక్తమ్.

వ్యాధితస్య సన్ధ్యావిధిః.

నను వ్యాధితస్య కథమనుష్ఠానప్రకారః, ఉ. జ్వరితస్య యావదనుష్ఠానాభావే ఽప్యదోషాత్, స్వస్థస్యైవ తన్నియమాత్, తథాఽఽహ యాజ్ఞవల్క్యః—'అనార్తశ్చేత్సృజేదన్త్యాం స విప్రః శూద్రసమ్మితః, ప్రాయశ్చిత్తీ భవేచ్చైవ లోకే భవతి నిన్దితః' ఇతి. అత్రిరపి—'నోపతిష్ఠన్తి వై సన్ధ్యాం స్వస్థావస్థాశ్చ యే ద్విజాః, హింసన్తి చ సదా తే వై భగవన్తం దివాకరమ్' ఇతి. న న్వార్తస్య కా గతిః, కుశలైవ, పిత్రా భార్యా వాప్యనుష్ఠానం కారయితవ్యమ్, న తు సర్వాత్మనా లోపః, నిత్యకర్మత్వాత్, తదుక్తం స్మృత్యన్తరే—

శ్లో. 'ఉన్మత్తదోషయుక్తస్య వ్యాధితస్యచ నిత్యశః, పితా భ్రాతా తథాన్యోవా సన్ధ్యావన్దనమాచరేత్.' అత్రాయమాశయః—జ్వరాదినా యత్కించిత్పీడితత్వే శుద్ధమమ్బరం ధృత్వా వాగ్యతః సమాసీనః స్వేష్టదేవతాం ధ్యాత్వా విభూతిలేపనం కృత్వా తప్తవారిణా త్రిరాచమ్య యథాశక్తి సన్ధ్యావన్దనం (కర్మ) కుర్యాత్. రుగ్ణస్య తప్తోదకాచమనం న నిషిద్ధమిత్యాపస్తమ్బమునిరాహ—'తప్తాభిశ్చ కారణాత్' ఇతి. కారణం=జ్వరాదికమితి వృత్తికారః. అత్యార్తశ్చేత్పితరం భ్రాతరమన్యం వా శిష్యాదికం సమాహూయ నాహమనుష్ఠాతుం శక్నోమిత్వమేవ తదాచరేతి నిర్దిశేత్, యజమానస్యోపాత్తదురితక్షయార్థమితి సంకల్పః. ఏతేనోన్మత్తో వ్యాఖ్యాతః.

ఇతి శ్రీమద్రాఘవదైవజ్ఞవంశ్య శ్రీకృష్ణపణ్డితవిరచితే
నిర్ణయకల్పవల్ల్యాఖ్యే తైత్తిరీయసంధ్యాభాష్యే
తృతీయో గుచ్ఛః.

అథ చతుర్థో గుచ్ఛః.

గాయత్రీహృదయమన్త్రార్థః.

అథ గాయత్రీజపాత్పూర్వమోమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మేతి గాయత్రీహృదయం పఠనీయమ్, తథాఽఽహ శౌనకః—'ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మేత్యేతద్ధృదయముచ్యతే, గాయత్ర్యాస్తత్పఠిత్వాదౌ జపకర్మ సమాచరేత్.' ఇతి. తదిదానీం వ్యాఖ్యాయతే—

మూ. మం. ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ, అగ్నిర్దేవతా బ్రహ్మ ఇత్యార్షమ్, గాయత్రం ఛన్దం పరమాత్మం సరూపమ్, సాయుజ్యం వినియోగమ్.

(తై. ఆ. ౧౦-౩౩.)

ఓమిత్యేకాక్షర మితి. ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ పరమాత్మేతి వాచ్యవాచకయోరభేదః. ఏతత్సర్వం వ్యాహృతివ్యాఖ్యానావసరే సమ్యఙ్నిరూపితమధస్తాత్, ఓమితి రూపనిష్పత్తిప్రకారోఽపి దర్శితః, విశేషస్తు భగవత్పాదీయమతానుసారేణ ప్రపఞ్చ్యతే. ప్రపఞ్చసారే మన్త్రసృష్టిప్రకరణే నిర్దిష్టమ్—'యోఽయం పరమహంసాఖ్యో మన్త్రః సోఽహామితీరితః, సహార్ల్లోపేఽస్య పూర్వత్వే సన్ధావోమితి జాయతే. అకారశ్చ తథోకారో మకారశ్చ త్రివర్ణకాః' ఇతి. యోఽహంసోఽహమితి పరమహంసాఖ్యో మన్త్రః, తస్య సకారహకారయోర్లోపే పూర్వసన్ధౌ చ కృతే ఓమితి రూపం జాయత ఇతి వాక్యార్థః. బ్రహ్మధ్యాయన్నేవోమిత్యేకాక్షరమితిజపేత్, తదాహుస్తత్రైవ శంకరభగవత్పాదీయాః—శ్లో. 'ఓమిత్యేకాక్షరంబ్రహ్మ ధ్యాయన్నేవ జపన్ద్విజః, అవాప్తసర్వకామోఽసావాత్మత్వాయ కల్పతే' ఇతి. ప్రకృతమనుసరామః, తస్య ఋష్యాదికం దర్శయతి—అగ్నిర్దేవతేతి. తస్యేతి శేషః, 'అగ్నిః' అఙ్గతిసకలవేదాన్తప్రతిపాద్యత్వం గచ్ఛతీతివ్యుత్పత్త్యాగ్నిశబ్దస్య పరమాత్మపరత్వమ్, అగిరగీతిదణ్డకధాతుః, 'అఙ్గేర్నలోపశ్చ' ఇత్యుణాదికసూత్రేణ నిప్రత్యయో నలోపశ్చ 'యో దేవానాం నామధా' ఇతి శ్రుతేః. తస్య ప్రణవస్యాగ్నిః పరమాత్మా దేవతా, అధిదేవతేత్యర్థః. బ్రహ్మ పరబ్రహ్మ ఆర్షమ్, ఋషిః,

గాయత్రం ఛన్దం=గాయత్రీఛన్దః, పరమాత్మం సరూపం=పర
మాత్మా స్వరూపం, తదభివ్యక్తియోగ్యస్థానత్వాదితి భావః,
సాయుజ్యం వినియోగః=మోక్షే వినియోగః. ఇతిః ప్రకారార్థే,
తథా చైవంప్రకారేణ ప్రణవస్వరూపం జానీయాదిత్యర్థః. తదు
క్తం శంకరభగవత్పాదైః—'ప్రణవే బ్రహ్మాఋషిః ప్రోక్తశ్ఛన్దో
గాయత్రముచ్యతే, పరమాత్మా దేవతాఽయం మోక్షార్థా
వినియుజ్యతే' ఇతి. అతఏవాగ్నిపదస్య పరమాత్మపరత్వం వ్యా
ఖ్యాతమ్.

గాయత్రీప్రార్థనామంత్రార్థః.

అథ సకలదేవమాతరం(వరాం)గాయత్రీం ప్రార్థయతే:—

మూ. మం. ఆయాతు వరదా దేవీ అక్షరం బ్రహ్మ సంమితమ్,
గాయత్రీం ఛన్దసాం మాతేదం బ్రహ్మ జుషస్వ మే, య
దహ్నాత్కురుతే పాపం తదహ్నాత్ప్రతిముచ్యతే, యద్రా
త్రియాత్కురుతే పాపం తద్రాత్రియాత్ప్రతిముచ్యతే, సర్వ
వర్ణే మహాదేవి సన్ధ్యావిద్యే సరస్వతి.

(తై. ఆ. ౧౦-౩౪.)

ఆయాత్వితి. వరదా = ఉపాసకానామభీష్టఫలప్రదాన
శీలా దేవీగాయత్రీ=నిత్యానన్దసంపన్నా, మాతృకాత్మికేత్య
న్యే, ఆయాతు=అస్మదనుగ్రహార్థమస్మత్సకాశమాయాత్విత్య
ర్థః. అథ తాం స్తౌతి—అక్షరమితి, అక్షరం=క్షరణరహితం,
నిత్యం, సమ్మితం=సమ్యగ్వేదాన్తప్రమాణేన నిశ్చితం, బ్రహ్మ
పరమాత్మా త్వమేవేతి శేషః. అస్తు తతః కింతత్రాహ—గా
యత్రీమితి. ఛన్దసాంమాతా=సర్వేషాం వేదానాం జననీ, సకల

వేదనిర్గళితసారభూతఇత్యర్థః. తదుక్తమాపస్తమ్బసూత్రే—
సూ. 'సర్వేభ్యో వై వేదేభ్యః సావిత్ర్యనూచ్యత ఇతి హి బ్రా
హ్మణమ్' ఇతి. తథాఽఽహ మనురపి—శ్లో. 'త్రిభ్య ఏవ తు
వేదేభ్యః పాదం పాదమదూదుహత్, తదిత్యృచోఽస్యాః
సావిత్ర్యాః పరమేష్ఠీ ప్రజాపతిః' ఇతి. గాయత్రీం గాయత్రీ
ఛన్దోభిమానినీ దేవతేత్యర్థః. ప్రథమార్థే ద్వితీయాపారత్రిః
శ్ఛాన్దసః, ఇదం మత్కృతం స్తోత్రరూపం బ్రహ్మ తపః 'వేద
స్తత్వం తపో బ్రహ్మ' ఇతి వచనాత్, జుషస్వ=అనుగృహాణ
త్వమితి శేషః. జుషస్వేతి లిఙ్గాత్, గాయత్రి త్వమాగత్య మా
మనుగృహ్య ముదాచరితం స్తోత్రం జుషస్వేతి స్వస్కృతం భగ
వత్యై సమర్పయతీతి భావః. అథవా వరదా దేవ్యక్షరం=వినాశ
రహితం సంమితం=సమ్యగ్వేదాన్తప్రమాణేన నిశ్చితం, బ్రహ్మ=
జగత్కారణం, పరతత్త్వముపదేష్టుమితి శేషః, ఆయాతు=ఆగ
చ్ఛతు, అస్మాకం బ్రహ్మతత్త్వం బోధయితుమాగచ్ఛత్విత్యర్థః,
ఏతదేవ స్పష్టయతి—గాయత్రీమితి. ఛన్దసాం మాతా గాయ
త్రీ=గాయత్రీపదాభిధేయా పరదేవతా, మే=మమ, ఇదం=బ్రహ్మ
వేదాన్తప్రతిపాద్యం తత్త్వం, జుషస్వ=జోషయతూపదిశత్వి
త్యర్థః. జుషస్వేతి ఛాన్దసం రూపమ్, తస్య ఫలమాహ—యద
హ్నాదితి. అహ్నాత్, అహ్నా యత్పాపం కురుతే కరోతి తత్
పాపం అహ్నాత్, అహ్నా ప్రతిముచ్యతే ఉపాసకపురుషద్వారే
ణేతి శేషః. ఏతేన యద్రాత్రియాత్ ఇతి వ్యాఖ్యాతమ్,
అథ గాయత్ర్యాః సర్వాత్మకత్వం దర్శయన్నేవ సవిశేషం ప్రా
ర్థయతే— సర్వవర్ణ ఇతి. సర్వవర్ణే మహాదేవి ఇతి గాయత్ర్యాః
సమ్బోధనమ్.

గాయత్ర్యావాహనమంత్రార్థః.

మూ. మం. ఓజోఽసి సహోఽసి బలమసి భ్రాజోఽసి దేవానాం ధామనామాఽసి విశ్వమసి విశ్వాయుః సర్వమసి సర్వాయు రభిభూరోం గాయత్రీ మావాహయామి సావిత్రీమావాహయామి సరస్వతీమావాహయామి ఛన్దర్షీనావాహయామి శ్రియమావాహయామి గాయత్రియాగాయత్రీ ఛన్దో విశ్వామిత్ర ఋషిః స్సవితా దేవతాఽగ్నిర్ముఖంబ్రహ్మ శిరో విష్ణుర్హృదయగ్ రుద్రః శ్శిఖా పృథివీ యోనిః ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానా సప్రాణా శ్వేతవర్ణా సాంఖ్యాయనసగోత్రా గాయత్రీ చతుర్విగంశత్యక్షరా త్రిపదా షట్కుక్షిః పఞ్చశీర్షోపనయనే వినియోగః.

(తై. ఆ. ౧౦. ౩౫.)

ఏతాదృగ్విధే హే దేవి త్వం ఓజోఽసి = ఇన్ద్రియాణాం శక్తిరసి, సహోఽసి=శత్రూణా మభిభవనశక్తిరసి, బలమసి=శరీరసామర్థ్యరూపాఽసి, భ్రాజోఽసి=దీప్తిరూపాఽసి, దేవానాం అగ్నీన్ద్రాదీనాం, ధామ= తేజో యదస్తి తన్నామా అసి=తద్దేవతా నామైవేత్యర్థః. అథవా దేవానాం ధామ= నివాసభూమిః అసి=భవసి, నామ ఇతి ప్రసిద్ధా, సర్వదేవతాశ్రయభూమి ర్భవసీ త్యర్థః,విశ్వం=సర్వజగద్రూపం,త్వమేవ అసి, విశ్వాయుః=సంపూర్ణాయుస్స్వరూపాఽసి,ఏవం సర్వమపి సర్వాయుః ఇత్యుక్తానువాదః, యద్వా విశ్వం=సమస్తం స్థావరజాతం, అసి=భవసి, విశ్వాయుః=స్థావరజాతస్యాఽఽయురపి, త్వమేవ భవసి, అత్రాఽఽయుశ్శబ్దేన సత్తాకాలో వివక్షితః, న తు ముఖనాసికాన్తర్వర్తిప్రాణాఖ్యవాయుసంచారః, తస్య చేతన

ధర్మత్వాదితి ధ్యేయమ్. సర్వం=నిఖిలజఙ్గమజాతం త్వం అసి=సర్వస్య జఙ్గమజాతస్యాయుః అసి ప్రాణధారణమసి, అభిభూః=నిఖిలస్య పాపస్య తిరస్కారహేతుః, ఓం=ప్రణవప్రతిపాద్యపరమాత్మరూపాఽసి, ఏతత్సర్వం సర్వాత్మకపరమేశ్వరప్రతిపాదకత్వాద్గాయత్ర్యాః సంభవతీతి భావః. తాదృశీం గాయత్రీం మదీయే మనసి ఆవాహయామి; ఉపాసితుమితి శేషః. ఏవం సావిత్ర్యాదిరూపేణ గాయత్ర్యా ఆవాహనం.

గాయత్ర్యాదినామత్రయనిర్వచనమ్.

అత్రైకస్యా ఏవ సన్ధ్యాదేవతాయాః కాలభేదేన నామభేదాంగీకారాద్గాయత్ర్యాదిభేదానాఽఽవాహనముక్తం పరాశరమాధవీయే—'గాయత్రీ నామ పూర్వాహ్ణే సావిత్రీ మధ్యమే దినే, సరస్వతీ చ సాయాహ్నే సైవ సన్ధ్యా త్రిధా మతా' ఇతి.నామత్రయస్య నిర్వచనం కృతం గ్రన్థాన్తరే—'గాయత్రీ ప్రోచ్యతే తస్మాద్గాయన్తం త్రాయతే యతః, సవితృద్యోతనాత్సైవ సావిత్రీ పరికీర్తితా. జగతః ప్రసవిత్రీ వా వాగ్రూపత్వాత్సరస్వతీ.' ఛన్దాంసి=గాయత్ర్యాదీన్యృషీన్విశ్వామిత్రాదీన్ ఆవాహయామి, శ్రియన్త్యేతామితి శ్రీర్లక్ష్మీస్తామ్ ఆవాహయామి. అథ గాయత్ర్యాశ్ఛన్దఋషిదేవతాదిస్వరూపం దర్శయతి—గాయత్ర్యా ఇతి. 'గాయత్ర్యా గాయత్రీ ఛన్దః, శిష్టం స్పష్టమ్, గాయత్రీస్వరూపమాహ—ప్రాణాపానేతి. పఞ్చప్రాణాత్మికేతి కదమ్బకార్థకః. ప్రాణోఽపానః ఇత్యమరవచనాత్స్వరూపం వేదితవ్యమ్. సప్రాణా=దేవదత్తకూర్మధనంజయనాగకృకరాః పఞ్చోపప్రాణాస్తైర్యుక్తా.తస్యాః కీదృశావర్ణా ఇత్యపేక్షాయామాహ—శ్వేతవర్ణేతి. ఇదముపలక్షణమ్. గా

యత్యాదిభేదేన రక్తవర్ణా కృష్ణవర్ణా చేత్యపి ద్రష్టవ్యమ్. త
దుక్తమ్—'గాయత్రీ తు భవే ద్రక్తా సావిత్రీ శుక్లవర్ణికా, సర
స్వతీ తథా కృష్ణా ఉపాస్యా వర్ణభేదతః.' ఇతి. సా కింగోత్రే
త్యత ఆహ—సాంఖ్యాయనేతి, సాంఖ్యాయనో నామ కశ్చిదృ
షి స్తేన సమానం గోత్రం యస్యాః సా 'సాంఖ్యాయనసగోత్రా'
గాయత్రీపదం వ్యాఖ్యాతమ్. చతురధికా వింశతి స్తావత్పరిమి
తా న్యక్షరాని వర్ణా యస్యాః సా చతుర్వింశత్యక్షరా, 'సం
ఖ్యయా అల్పీయస్యాః' ఇతి చతుశ్శబ్దస్య పూర్వనిపాతః.
త్రీణి పదాని యస్యాః సా త్రిపదా, జీబభావే యత్నః కార్యః.
ఋగ్యజుస్సామ వేదరూపపాదత్రయయు క్తేత్యర్థః. షట్ కుక్ష
యో యస్యాః సా షట్కుక్షిః. ప్రాచ్యాదిదిక్చతుష్టయా మూ
ర్ధ్వాధరే ద్వే ఆహాత్య షట్కుక్షిర్భవతీత్యర్థః.పఞ్చ శీర్షాణి య
స్యాః సా పఞ్చశీర్షా, వ్యాకరణం ప్రథమం శిరః, శిక్షా ద్వితీ
యమ్, కల్ప స్తృతీయమ్ నిరుక్తం చతుర్థమ్, జ్యోతిషామయ
నం పఞ్చమమ్. ఏతత్సర్వం గాయత్రీహృదయే ప్రతిపాదితమితి
ధ్యేయమ్, సా కుత్ర వినియుజ్యత ఇత్యత ఆహ—ఉపనయన
ఇతి.ఉపనయనం నామ ఆచార్యకర్తృకో మాణవకనిష్ఠః శ్రౌతః
సంస్కారవిశేషః అస్మిన్వినియోగ ఇత్యర్థః. అత్రేదమాకూ
తమ్—తథావిధసంస్కారస్య గాయత్ర్యుపదేశసాధ్యత్వాత్సా
తత్ర వినియుజ్యతే, మన్త్రార్థస్తు గాయత్రీజపప్రసఙ్గే సమ్యగగ్రే
వక్ష్యతే. అత్ర కేచిదుపనయనశబ్దం నిరాహుః—ఉప=సమీ
పే, నయనముపనయనమితి, అపరే తు 'గర్భాష్టమే వర్షే
వసన్తే బ్రాహ్మణ ఆత్మాన ముపమానయ' స్వేతి బ్రూయాత్,
ఇతి బోధాయనవచన ముదాహరన్త ఉపనేతారం ప్రత్యుపనే

యస్య మాముపనయ స్వేతి ప్రయోజనవ్యాపార ఉపనయన
మి త్యుపనయనపదం వ్యాచక్రుః.

— గాయత్రీజపవిధిః —

అథ గాయత్రీజపః కర్తవ్యః, కథమితి చేదత్ర శఙ్ఖః—
'కుశబృస్యాం సమాసీనః కుశోత్తరాయాం వా కుశపవిత్రపాణిః
పశ్చిమాభిముఖః సూర్యాభిముఖో వాఽక్షమాలామాదాయ
దేవతాం ధ్యాయ న్గాయత్రీజపం కుర్యాత్' ఇతి. జపాత్పూర్వ
మాచమనం కార్యమ్, తదాహ మనుః—"ఆచమ్య ప్రయతో ని
త్యముభేసంధ్యేసమాహితః, శుచౌ దేశేజపఞ్జప్యముపాసీతయథా
విధి'ఇతి. తచ్చాఽఽచమనం శ్రౌతం స్మార్తం వా కార్యమిత్యుక్త
మధస్తాత్. శఙ్ఖవచనే గాయత్రీజపమిత్యత్ర ప్రణవవ్యాహృతియు
తాం గాయత్రీం జపేత్, ఉపనయనకాలే తథోపదిష్టత్వాదితి.
నన్వేవం చేత్పచ్ఛోఽర్ధర్చశ ఇత్యాదికమపి జపకాలే భవేత్.
ఉపనయనకాలే తథోపదిష్టత్వాదితి చేన్న. అగ్రే తన్నిరసిష్య
తే,—శ్లో. 'ప్రణవవ్యాహృతియుతాం గాయత్రీం వై జపేత్త
తః' ఇతి వ్యాసవచనాచ్చ ప్రణవవ్యాహృతియుతాం గాయ
త్రీం జపేదితి గమ్యతే. యత్తు శ్లో. 'ఓంకారం పూర్వముచ్చా
ర్య భూర్భువః స్వ స్తథైవ చ, గాయత్రీం ప్రణవం చాన్తే జప
ఏవ ముదాహృతః' ఇతి. అన్త ఇత్యన్తప్రణవప్రతిపాదకం యోగ
యాజ్ఞవల్క్యవచనం. తత్తు వానప్రస్థవిషయకం, న బ్రహ్మచారి
గృహస్థవిషయకమ్. తథాచోక్తం చన్ద్రికాయామ్—శ్లో. 'గృ
హస్థో బ్రహ్మచారీచ ప్రణవాద్యా మిమాం జపేత్, అన్తేయః
ప్రణవం కుర్యా న్నాసౌ వృద్ధిమవాప్నుయాత్' ఇతి. తత్రై
వ—'సంపుటైక (వ)షడోంకారా గాయత్రీ త్రిపదా (త్రివిధా)

ముక్తా, తస్మైకప్రణవా కార్యా గృహస్థైర్జపకర్మణి' తి. తత్ర త్రయాణాం పక్షాణాం మధ్యే గాయత్రీ ఏకప్రణవా కార్యా, న తు ప్రణవాన్తరసహితేతి తాత్పర్యమ్. గృహస్థవద్వటోరపి జపః కర్తవ్యః, తథాఽఽహ వసిష్ఠః—శ్లో. 'గృహస్థవత్తు జప్తవ్యా సదైవ బ్రహ్మచారిభిః' ఇతి.

జపే కాలవిశేషేణ నియమః.

నను కథంభూతేన గాయత్రీజపః కర్తవ్యః, ఉచ్యతే— సాయముపవిశ్య ప్రత్యఙ్ముఖో జపమాచరేత్; ప్రాతఃకాలే స్థితిన్ప్రాఙ్ముఖ ఇతి నియమః, తథాఽఽహ మనుః—శ్లో. 'పూర్వాం సన్ధ్యాం జపేత్తిష్ఠన్సావిత్రీమాఽర్కదర్శనాత్, పశ్చిమాం తు సమాసీనః సమ్యగార్క్ష విభావనాత్' ఇతి. పూర్వాం సంధ్యాం ప్రాతస్సన్ధ్యాం పశ్చిమాం సాయంసంధ్యామిత్యర్థః. అత్రేదం తత్త్వం నిరూప్యతే—తత్రాఽఽర్కదర్శనాదార్క్ష విభావనాదిత్యుభయత్రఆఙ్ వర్తతే. తస్యావధ్యర్థకత్వంవాచ్యమ్, 'ఆఙ్ మర్యాదాభివిధ్యోః' ఇతి పాణినిస్మరణాత్. తత్రమర్యాదాఽవధిరితి సూత్రార్థః. తథా చ నక్షత్రసూర్యయోర్దర్శనం గాయత్రీజపస్యైవావధిర్భవతి న తు స్థానోపవేశయోః, గాయత్రీజపస్యైవ ముఖ్యతయా వచనప్రతిపాద్యత్వాత్. తేన గౌణకాలే సన్ధ్యానుష్ఠానవేలాయామపి జపస్యావశ్యకత్వేన తత్రాపి సాయంకాల ఉపవిశ్యైవ ప్రాతస్తిష్ఠన్నేవ జపేదితి గమ్యతే. తథా గ్రన్థాన్తరే—శ్లో. ప్రాతఃకాలే(ప్రాక్కూలేషు)తథా స్థిత్వాదర్భేషు సుసమాహితః, ప్రాణాయామత్రయం కృత్వా ధ్యాయేత్సన్ధ్యామితి శ్రుతిః.' ఇతి. ఇదం ప్రాతస్సన్ధ్యాజపపరం; సన్ధ్యాం

గాయత్రీం. నన్విదమనుపపన్నమ్, శ్లో. 'తిష్ఠ౯ ప్రాతర్జపేద్దేవీం బ్రహ్మచారీసమాహితః' ఇతి విశేషవచనా ద్వటోరేవ తిష్ఠతో గాయత్రీజపః ప్రాతర్విహితః న తు గృహస్థస్య లభ్యతే, తస్మా దిదం కథం వర్ణితమ్? అత్రోచ్యతే— భావానభిజ్ఞోఽసి, తత్ర బ్రహ్మచారిపదం న వటుపరం, పరం తు బ్రహ్మధ్యానపరమ్, తదుక్తం శ్రీపాదైః— శ్లో. 'బ్రహ్మభావే మనశ్చారో బ్రహ్మ చర్యం ప్రచక్షతే' ఇతి. తేన సర్వోఽపి బ్రహ్మ ధ్యాయన్ప్రాత స్తిష్ఠన్నేవ కుర్యాదిత్యర్థః. వృషాకపిః— శ్లో. 'కన్యాదానం చ గోదాన ముత్తరాఘార మేవ చ, ప్రాతస్సన్ధ్యాజపం కుర్యాత్తిష్ఠ న్నేవ నసంశయః' ఇతి. సన్ధ్యా గాయత్రీత్యర్థః. నన్వేవమపి ప్రాతస్తిష్ఠతా జపః కర్తుం న శక్యతే,సన్ధ్యయోర్బహిర్గ్రామాదా సీనోవాగ్యతశ్చేతి సూత్రకారేణ సన్ధ్యాద్వయేఽపి సముపవేశన స్యైవ స్వీకృతత్వాదితిచేత్, మైవోచః, తత్రాఽసనపదస్య స్థానోపలక్షణత్వాంగీకారాత్. అత ఏవ వృత్తికారః సిద్ధాన్తర హస్యమాహ— అన్యే త్వాసనగ్రహణం స్థానస్యోపలక్షణమ్, వాగ్యతశ్చేతి లౌకిక్యా వాచో నివృత్తిః, న తు సావిత్రీ జప స్యేతి వర్ణయన్తీతి. న చాన్యపదప్రయోగాత్కథం సిద్ధాన్తః స్యాదితి వాచ్యమ్, ప్రాతస్తిష్ఠతైవ జపః కార్యః, సాయం తూపవిశతైవ కార్యఇతి స్పష్టం నిర్ణయతాం మన్వాదిస్మృతి కారాణా మాశ్వలాయనాదిగృహ్యకారాణాం చ పన్థానమవలో క్య వృత్తిస్థాన్యశబ్దస్య ముఖ్యకల్పపరత్వాంగీకారాత్. దృష్టం చైతాదృశపదస్య ఇడామేకే పూర్వాగ్ం సమామనన్తి, ప్రాశి త్రమేక'' ఇత్యత్ర శ్రౌతముఖ్యకల్పపరత్వం, తస్మాన్నకోఽపి దోషః, నను తిష్ఠన్నాసూర్యదర్శనాదితి వచనం శాఖాంతర

విషయం నత్వాపస్తంబవిషయమితిచేత్ క్వచిదేవం విషయా
రీతిః, యతో వృత్తిమపర్యాలోచ్య జల్పసి, వృత్తికారస్తు తస్య
వచనస్య బ్రహ్మచారివిషయత్వమాబభాషే. న తు శాఖాంతరవిష
యత్వం, తర్హి వృత్తీత్యనురోధాత్తస్య వచనస్య బ్రహ్మచారివిష
యత్వమేవాస్తు నతు గృహస్థవిషయత్వమితి చేత్ వాక్యమేత
ద్వృత్తికారేణాపాతతః కించిత్సమాధాతుం శక్యతే. తదుక్తం—
న తు స్వమతేన, న హి వృత్తికారో భగవాన్నిఖిలజనపదవర్తిశి
ష్టతథావిధజపానుష్ఠానకలాపవిశేషమవిశేషపాతిమన్వాదిస్మృతి
కలాపం చ పరిత్యజ్యాన్యథా వ్యాకర్తుమీష్టే. తస్మాదన్యైత్యత్య
యమేవ సిద్ధాంత ఇతి సంక్షేపః. ఆశ్వలాయనశాఖిభిరపి సాయ
ముపవిశ్యైవ ప్రాతః స్థిత్వైవ జపః కర్తవ్యః, తదాహ భగ
వానాశ్వలాయనః—'వ్యాగతః సాయమాసీన ఉత్తరాపరమభి
ముఖోఽస్పష్టముపవిశ్య సావిత్రీం జపేదర్ధాస్తమితమణ్డలమా
నక్షత్రదర్శనాత్ప్రాతః ప్రాఙ్ముఖస్తిష్ఠన్నాదిత్యమణ్డలదర్శనా
త్' ఇతి. ఉత్తరాపరమభిముఖో వాయవ్యాభిముఖ ఇతి వృ
త్తికారః. అత్రి కారికారత్నే—కుశాసనే సమాసీనో గాయ
త్రీజపమాచరేత్, ఆతారకోదయాత్సాయమర్ధాస్తమితభా
స్కరాత్' ఇతి. భాస్కరేఽర్ధాస్తమితేఽర్ఘ్యదానానన్తరం
కుశాసనే సముపవిశ్య వాయవ్యస్యాష్టమో యో భాగ ఉత్త
రతస్తిష్ఠతి తదభిముఖో జపేదిత్యర్థః. తదుక్తం విశ్వామిత్రసంహి
తాయామ్—శ్లో. 'వాయవ్యస్యాష్టమో భాగ ఉత్తరో యస్త
థాఽఽసనే, సమాహితో జపేద్దేవీం కుశపాణిరతన్ద్రితః' ఇతి.
ఏతేన సూత్రమపి వ్యాఖ్యాతమ్.

జపసంఖ్యావశ్యకత్వమ్.

యద్యపి గృహ్యకారమతే ఆ తారకోదయాదితి తారకోదయకాలస్యైవ జపావధిత్వం ప్రతీయతే, న తు దశాదిసంఖ్యాయాః, తథాఽపి సంఖ్యాఽఽవశ్యకీ, 'అసంఖ్యాతం తు యజ్జప్తం తత్సర్వం స్యాన్నిరర్థకమ్,' ఇతి సంఖ్యాహీనస్య వైఫల్యస్మరణాత్. ఏవం తు సంఖ్యా ఆర్థికీత్యవగమ్యతే, సంకల్పస్తు తారకోదయపర్యన్తం గాయత్రీజపం కరిష్య ఇతి. న తు దశవారమిత్యాదిప్రకారేణ. యత్తు—శ్లో. 'గృహస్థో బ్రహ్మచారీ చ (వా) శతమష్టోత్తరం జపేత్, వానప్రస్థో యతిశ్చైవ సహస్రాదధికం జపేత్' ఇతి. తత్తు గౌణకాలజపవిషయం న తు ముఖ్యకాలజపపరమితి న కశ్చిద్దోషః.

అచ్ఛిన్నపాదైవ గాయత్రీ జప్తవ్యేతి సిద్ధాన్తః.

అత్రేదం విచార్యతే—'జపకాలే తు గాయత్రీ సకృదవిచ్ఛిన్నపాదా జప్తవ్యా న తు విచ్ఛిన్నపాదా. తథాహ శౌనకః—యథానిశాన్తం గాయత్రీముచ్చరన్నేవ మాచరేత్, సన్ధ్యాసు భిన్నపాదా చేత్స జపో నిష్ఫలో భవేత్' ఇతి. అత్ర యథానిశాన్తం యథాధ్యయనమితి చన్ద్రికాకారః. నను—'అచ్ఛిన్నపాదా గాయత్రీ బ్రహ్మహత్యాం ప్రయచ్ఛతి, ఛిన్నపాదా తు గాయత్రీ బ్రహ్మహత్యాం వినాశయేత్' ఇతి. వచనాన్తరాద్విచ్ఛిన్నపాదైవ జప్తవ్యేతి చేన్న, ఇదం హి వచనం గాయత్రీకల్పాద్యాగమశాస్త్రానురోధేన తచ్ఛాస్త్రోక్తదృష్టాదృష్టఫలసిద్ధయే ప్రయోగం కుర్వతాం గాయత్రీమన్త్రోపాసకానాం విచ్ఛిన్నపాదా జప్తవ్యేతి బోధయతి, న తు వేదోక్తమార్గేణ సన్ధ్యాసు గాయత్రీం జపతాం. తథేతి వ్యవస్థాస్వీ

కారాత్, న నూపనయనకాలే వచో౽ర్థచ్ఛశ స్తతః, సర్వా
మితి రీత్యా గాయత్రీమన్త్రస్యోపదిష్టత్వా త్తద్వదేవ నిత్యం
జప్తవ్యా గాయత్రీ చేన్న, భావానభిజ్ఞో౽సి, వటోర్గ్రహణా
సమర్థత్వా త్తథోపనయనకాలే ఉపదేశః కృతః, నహీదానీమపి,
భవా న్గ్రహణసమర్థో భవతి. అతఏవ సుదర్శనాచార్యైరుక్తం-
తస్మై కుమారాయ గ్రహణార్థం తత్సవితుర్వరేణ్యమిత్యేతా
మృచమార్యో౽న్వాహేతి. అన్యథా పురస్తాత్ప్రత్యఙ్ముఖః
కుమారో దక్షిణేన పాణినా గురోర్దక్షిణపాద మన్వారభ్యేత్యా
దిక మపి తత్కాలవిహితం ప్రసక్తం స్యాత్, అవిశేషాత్, త
స్మా ద్గ్రహణార్థమేవ ఉపనయనకాలే తథోపదిష్టం న తు నియ
మార్థం; అన్యథా తత స్సర్వామితి సకలగాయత్ర్యుపదేశో న
స్యాత్. తథా చాదృష్టార్థత్వా త్సర్వా గాయత్రీ జప్తవ్యా, అత
ఏవ సుదర్శనాచార్యై రుక్తం, అత్ర సావిత్రీవాచకస్య అదృ
ష్టార్థత్వాత్, గ్రహీతు మసమర్థస్యాపి కుమారస్య స ర్వా నిగ
ద్యత ఇతి తస్మాదవిచ్ఛిన్నపాదా వాచ్యేతి సిద్ధం.

పర్వసు జపవిధిః.

తత్రి పూర్వం జపమాలికయా జపః కార్య ఇత్యుక్తం.
తదభావే౽పి నక్షతిః, తస్య పర్వభి రపి కర్తుం శక్యత్వాత్, అత్ర
సహేతుక మాహ వ్యాసః—'పర్వభి స్తు జపేద్దేవీ మన్యత్రా
నియమః స్మృతః (కృతః), గాయత్ర్యా వేదబీజత్వాద్వేదః
పర్వసు గీయతే' ఇతి. అరభ్యానామికాయాస్తు మధ్యమే పర్వణి
క్రమాత్, తర్జనీమూలపర్యన్తం జపేద్దశసు పర్వసు. మధ్య
మాఙ్గులిమూలే తు యత్పర్వద్వితయం భవేత్, తద్వై మే
రుం విజానీయా జ్జపే తన్నాతిలఙ్ఘయేత్. మధ్యమాపర్వద్వయ

మనతిక్రమ్యైవ పరావృత్య పునరప్యనామికామధ్యమపర్వారభ్య జపః కర్తవ్య ఇత్యర్థః.పర్వభిరేవ జపః కార్యో నాఙ్గులీభి రిత్యాహవ్యాసః—'పర్వభిస్తు జపః కార్యో నాఙ్గులీనాం నిపాతనైః, నిపాతనైస్తు యజ్జప్తం తత్సర్వం రాక్షసం భవేత్' ఇతి. అత్రాయం విశేషః.ఆపస్తంబశాఖినామయం ప్రయోగః—ఆచమ్య త్రివారం ప్రాణానాయమ్య మమోపాత్తదురితక్షయార్థం గాయత్రీజపం శతవారం సహస్రవార మపరిమితవారం వా కరిష్య ఇత్యాగూర్య జపేత్,అగూః=సంకల్పః,తదాహ భగవానాపస్తంబమునిః—సూ"దర్భేష్వాసీనో దర్భాన్ధారయమాణః సోదకేన పాణినా ప్రత్యఙ్ముఖః సావిత్రీం సహస్రకృత్వ ఆవర్తయేచ్ఛతకృత్వోఽపరిమితకృత్వోవా' ఇతి. ఆశ్వలాయనానాం నైనమితి ప్రాగుక్తమ్, జపలక్షణముక్తం గ్రన్థాన్తరే—'ప్రాతర్నాభిసమం కుర్యాన్మధ్యాహ్నే హృదయే తథా, సాయాహ్నే నాసికామూలే జపలక్షణమీరితమ్' ఇతి.నను జపాదౌ సంకల్పః కార్య ఇత్యుక్తం,తదసంగతం;మానాభావాత్ ఇతిచేన్న. శ్రుతిస్మృతి ప్రచోదితం కరిష్యతే యథా తథా యత్యనురాగురం వదేత్తదాఽఽదితో జలం స్పృశేత్, ఇత్యస్యైవ మానత్వాత్,అగురః సంకల్పః,సంకల్పాభావే కర్మవైఫల్యంచ స్మర్యతే—శ్లో. 'న చ శ్రాద్ధం న తద్దానం న హోమో న జపస్తథా, న ప్రాప్నోతి ఫలం తస్య సంకల్పరహితం చ యత్' (యదా) ఇతి.

ప్రదోషాదికాలే జపనియమః.

ప్రదోషాదికాలే జపనియమమాహ చన్ద్రికాకారః—శ్లో. 'శ్రాద్ధే ప్రదోషే దర్శే చ గాయత్రీ దశసంఖ్యయా, అష్టా

వింశత్యనధ్యాయే త్రయోదశ్యాం తు మానసమ్.' శ్రాద్ధే శ్రాద్ధభోజనానన్తరమ్, సన్ధ్యాకర్మకాలే దశసంఖ్యాకో జపః కార్య ఇత్యర్థః. నను తదానీం సంధ్యాధికార ఏవ నాస్తి శ్రాద్ధాదిభోజనస్య కర్మాధికారపరిపన్థిత్వాదితి చేన్న, దశవారం గాయత్ర్యాఽభిమన్త్రితం జలం పీత్వా కర్మాధికారీ భవతి. తదుక్తం లోకోపకారే—శ్లో. 'దశకృత్వః పిబే దాపో గాయత్ర్యా శ్రాద్ధకృ ద్ద్విజః, తతః సంధ్యా ముపాసీత జపేచ్చ జుహుయా దపి' ఇతి. ఇదం సాయం సంధ్యావిషయమితి ధ్యేయమ్. యత్తు జపాదౌ న్యాసముద్రాదికం కుర్వన్తి కేచిత్. తత్తు నవైదికం సన్ధ్యాకర్మాంగం, కింతు ఆగమశాస్త్రానుసారేణ గాయత్ర్యుపాసకానాం మంత్రం సంధ్యాంగం. నను వైదికసంధ్యాయామప్యస్తీతి చేన్న, తద్విధాయకేషు గృహ్యేషు మన్వాదిస్మృతిషు చానుక్తత్వాత్. యత్తు చంద్రికాకారాదిభిర్నిబన్ధనకారైః కైశ్చిన్న్యాసాదికముక్తం. తత్తు ఆవశ్యకతాసంపాదకం నభవతి, కింతు మాశానుమాశ్రాద్ధవత్కరణే అతిశయార్థో భవతి, కృతే అభ్యుదయః అకృతే న జపాదికర్మవైగుణ్యమితి లభ్యతే. గృహ్యేషు మహాస్మృతిషు చాప్రతీతేః, ప్రాయశ స్సర్వజనపదవర్తినో మహాజనాః హృదయాదిషడంగన్యాస మంగుళీన్యాస సంధ్యావందనం కుర్వంతి ఆచారానుసారేణ తన్మాత్రం కర్తవ్యమ్. తదుక్తమాపస్తంబమునిభిః.—సూ. 'సర్వజనపదేషు ఏకాంతసమాహితమార్యాణాం వృత్తగ్ం సమ్యగ్వినీతానాం వృద్ధానా మాత్మవతా మలోలుపానా మడాంభికానాం వృత్తసాదృశ్యం భజేతైవ ముభౌ లోకా వభిజయ' తీతి. ఏవం స్థితే.

గాయత్రీమన్త్రార్థః.

గాయత్రీమన్త్రో వ్యాఖ్యాయతే—ఓమితి. ఓంకారో వ్యాకృతః, వ్యాహృతయశ్చ వ్యాకృతాః, ప్రత్యగ్బ్రహ్మైక్యబోధకా శుద్ధా గాయత్రీ వ్యాఖ్యాయతే—తదితి. 'సా చ త్రిపదా గాయత్రీ' ఇతి శ్రుతేః. 'శ్లో. త్రిభ్య ఏవ తు వేదేభ్యః పాదం పాద మదూదుహ' దితి మనువచనాచ్చ. నను చతుర్థపాదః కిమితి న పఠ్యత ఇతిచేన్న, అధికారాభావాత్. తథాహి—ఉపనయనం నామ శ్రుతి విహితసంస్కారః, సా చ శ్రుతిస్త్రిపదా గాయత్రీ న తు చతుష్పదా, తథాచ యావతా మన్త్రేణోపనయనం విహితం తత్త్రైవోపనీతస్యాధికారో నాన్యత్ర. చతుర్థపాదస్యాథర్వణవేదాన్తఃపాతిత్వేన తత్ర పృథగుపనయనస్యావశ్యకత్వాత్, తదభావేనాథర్వణవేదాన్తఃపాతిని చతుర్థపాదే నాధికారోఽస్తి. తదుక్తముజ్జ్వలాయామ్—అథర్వణస్య తు వేదస్య పృథగుపనయనం కర్తవ్యమ్. తథా బ్రాహ్మణమ్—'నాన్యత్ర సంస్కృతో భృగ్వఙ్గిరసోఽధీయీత' ఇతి. తస్మాచ్చతుర్థపాదపాఠో నాస్తీతి సిద్ధమ్, మన్త్రార్థస్తూదీర్యతే—దీవ్యతి ఉదయాస్తంగమనాభ్యాం లోకయాత్రాం ప్రవర్తయన్దేశాన్తరం యాతీతి దేవః. దివుక్రీడాదా పచాద్యచ్. దీవ్యతి ప్రకాశయతీతి వా దేవః, 'అసౌ యోఽవసర్పతి నీలగ్రీవో విలోహితః' ఇతి శ్రుతేః. అసౌ ప్రత్యక్షసిద్ధః, గ్రీవ్యన్త్యుదకమితి గ్రీవాః=రశ్మయః, తమస్సంపర్కాన్నీలా ఇవ రశ్మయః యస్య సః నీలగ్రీవః, విశేషేణ లోహితః విలోహితః సన్ధ్యారాగసంపర్కాత్, ఏవంభూతో యః అవసర్పతి=అవాచీనం సర్పతి, ఉదయాస్తంగమనాభ్యాం లోకయాత్రాం ప్రవర్తయన్దేశాన్తరం యా

తీతి. రశ్మ్యాకారా ద్దీవ్యతి ప్రకాశత ఇతి వా దేవః, ద్యులోకవర్తి
త్వాద్వా దేవః, ధ్యాతృహృదయారవిన్దమధ్యే క్రీడతీతి వా
దేవః, ద్యులోకవర్తిత్వాద్వా దేవః, దేవో ద్యులోకవర్తిత్వా
ద్దేవనా ద్దీపనేన (ద్దేవనేన) వా ఇత్యభిధానాత్. తస్య 'దేవస్య'
'తత్' ఇతి షష్ఠ్యా విపరిణమ్యతే, తస్యేత్యర్థః. 'సుపాంసులుక్'
ఇతిపాణినిస్మరణాత్. సూతే సకలజననిర్వృతిహేతుం వృష్టిమి
తి 'సవితుః' 'ణ్వుల్తృచౌ' ఇతి తృచ్. 'యాభిరాదిత్యస్తపతి
రశ్మిభిస్తాభిః పర్జన్యో వర్షతి'. ఇతిశ్రుతేః. అగ్నౌ ప్రాస్త(స్తాఽఽ)
హుతి స్సమ్యగాదిత్య ముపతిష్ఠతే. ఆదిత్యా జ్జాయతే వృష్టి
ర్వృష్టేరన్నం తతః ప్రజాః'. ఇతిస్మృతేశ్చ. యద్వా సౌతి సకల
శ్రేయాంసి ధ్యాతౄణా మితి సవితా, 'ఉద్యన్తమ స్తం యాన్త
మాదిత్య మభిధ్యాయ న్కుర్వన్బ్రాహ్మణో విద్వా న్సకలం
భద్రమశ్నుతే' ఇతి శ్రుతేః. ఏవంవిధస్యాఽఽదిత్యస్య భగ
వత స్సంబన్ధి 'వరేణ్యం' పురుషార్థకామిభి ర్వరణీయం శ్రేష్ఠం
వా, తన్వాదీనాం వికల్పే నేయఙువఙ్ ఇత్యనేనేయఙాదేశః.
వరేణ్యమిత్యత్ర వర్ణచతుష్టయం పరిజ్ఞేయం నతూచ్చారణీయ
మితి వృద్ధాః ప్రవదన్తి. భర్జతి తమస్కాండం హన్తీతి 'భర్గః'
తేజః 'అఞ్చ్యఞ్జియుజిభృజిభ్యః కుశ్చ' ఇత్యౌణాదికసూత్రే
ణాసుప్రత్యయః కవర్గశ్చాన్తాదేశః, సాన్తమేతత్, భర్గః భ
ర్గసీ ఇతి రూపం జ్ఞేయమ్. శివపరస్యైవ భర్గశబ్దస్యాదన్తత్వం
పుంస్త్వంచ నార్థాన్తరపరస్యాపి తన్నియమః. 'మహాన్మేఽ
వోచో భర్గో మేఽవోచః' ఇతి సామికసూత్రే తథా దర్శనా
దితి వివేకః. అత ఏవాఽఽర్యప్రణీతశ్లోకోఽప్యస్తి— శ్లో. 'భర్గ
స్సార్వాత్మకం హరి మహసో వాచకస్స్వతః' ఇతి. 'ధీమహి'=ధ్యా

యేమహి, ప్రార్థనాయాంలిఙ్, ధ్యాయతేస్సంప్రసారణం ఛా
న్దసమ్, 'ధ్యాయేమహీతిశబ్దోక్త్యా ధీమహీత్యేతదుచ్యతే' ఇతి
పూర్వవ్యాఖ్యాతృవచనాత్. ఏతే భ్రాత్రాదిసహితా వయం
సారం తేజో ధ్యాయేమహీతి పిండితార్థః.అతో బహువచనస్య
నానుపపత్తిః, ధ్యానదారానైరన్తర్యాచ్చ (క్రియావివక్షయా)
వా బహువచనోక్తి (పపత్తి) రితి ద్రష్టవ్యమ్. తస్యదర్థం తదా
హ—ధియ ఇతి 'యః' సవితా నః అస్మాకం 'ధియః' బుద్ధివృ
త్తీః, ధియ ఇతి ద్వితీయాబహువచనమ్. ప్రచోదయాత్=
ప్రకర్షేణ ప్రేరయతి యః సవితా ధియః, ద్వితీయార్థే ప్రథమా
పారశ్ఛాన్దసః. సకలకర్మానుష్ఠానప్రవణా దుష్కర్మవిముఖాశ్చ
స్మద్బుద్ధీః కరోతి తస్య సవితుస్తేజో ధ్యాయేమహీతి సంబన్ధః.
ప్రచోదయాదితి లేట్ పారశ్ఛాన్దసః, నను సదాశివాదిదేవా
నాం సత్త్వే కథమాదిత్యస్య గాయత్రీప్రతిపాద్యత్వం ఉచ్య
తే—ఆదిత్యస్యాపి సదాశివరూపతయా ఆబాలగోపాలం ప్రసి
ద్ధత్వేన తదుపపత్తేః,—శ్రుతి. 'ఉతైనం గోపా అదృశన్నదృశ
న్నుదహార్యః, ఉతైనం విశ్వాభూతాని స దృష్టో మృడయాతి నః'
ఇతి శ్రుతేః. దేవసమూర్త్యన్తర ప్రసిద్ధః. తథాహి ఉత అపిచ
ఏనమాదిత్యరూపం దేవం గోపాః అజ్ఞానశిరోమణయః అదృశ
న్పశ్యన్తి సూర్య ఉదితః సూర్యోఽస్తమేతి గావో గ్రామంగమ
నీయా ఇతి, తథా ఉదహార్యః జలఘటాహర్త్ర్యః గోపేభ్యోప్య
తితుచ్ఛాః అదృశన్=సూర్యోఽస్తంగచ్ఛతి జలం శీఘ్రమా
నేయమితి కిమనేన విభజ్య కథనేన విశ్వా=సమస్తాన్యపి భూతా
ని,ఏనం=భగవన్తం ఆదిత్యరూపం, అదృశన్=మనోవాచామగో
చరమపి చక్షుషైవ పశ్యన్తి, మృగశకునిగ్రాహాదీనామపి నీడ

గమనాదేః తదధీనత్వాత్. ద్విజాతీనామపి అగ్నిహోత్ర సన్ధ్యా
వందనాదీనాం తదధీనత్వాత్సర్వేఽపి జానన్తి, కింత్వజ్ఞానావృత
త్వాత్తత్త్వతో న జానన్తి, స భగవాన్ జ్ఞానదీపేన దృష్టవ్యః.
నః=అస్మాన్, మృడయాతి=సుఖయతు, సచ్చిదానన్దస్వరూపోప
లబ్ధిర్యథా భవతి తథా అనుగ్రహం కరోత్వితి తద్వ్యాఖ్యా
తారః. ఏవం శ్రుతిపర్యాలోచనయా ఆదిత్యస్య శివరూపత్వా
చ్ఛివపరత్వముక్తం. వస్తుతస్తు గాయత్రీమన్త్రస్సాక్షాత్సదాశివ
పరమేవ. తథాహి—సవితుర్దేవస్య సవితృరూపదేవస్యేత్యర్థః.
రాహోశ్శిర ఇతివదౌపచారికీ షష్ఠీ. మండలాన్తరగతమితి
శేషః. 'మండలాన్తరగతం హిరణ్మయం భ్రాజమానవపుషం
శుచిస్మితం, చండదీధితిమఖండవిగ్రహం చిన్తయే మునిసహ
స్రసేవితమ్' ఇతి శ్రుతేః. వరేణ్యం=శ్రేష్ఠం, శివస్య బ్రాహ్మణ
దైవత్వాత్. 'త్వం దేవేషు బ్రాహ్మణేష్వహం మనుష్యేషు
బ్రాహ్మణో వై బ్రాహ్మణముపధావతి ఉపత్వాధావామితి త్వా
మతి జయతి భగవన్యస్తు నిజదైవం ద్విజాతికులజాతః ఉభయ
భ్రష్టో నశ్యేదభ్యుదయోపాంశుయాజీవత్య' ఇతి శివసూక్తి
మాలికాకారేణ ఉక్తత్వాచ్చ. తదితి ద్వితీయయా పరిణమతే
'సుపాం సులు'గిత్యమ్విభక్తేర్లోపః. తం=సదాశివం, ధీమహి=
ధ్యాయేమహి, సదాశివధ్యానస్య పృథగ్జనదుష్ప్రాపస్యైకేన
కర్తుమశక్యత్వాత్తదనుసంధానకుశలైః పురుషపుణ్డరీకైః సహ
కర్తుం శక్యత్వాద్బహువక్తిరితి ధ్యేయం. తత్కిమర్థమిత్యత
ఆహ—ధియ ఇతి. యో భర్గః=శివః, పూర్వపాదావస్థస్యాపి
భర్గశబ్దస్యాన్వయబలాదనుషఙ్గనం కార్యమితి వివేకః. నః=అ
స్మాన్, ధియః=అజ్ఞానాత్, [illegible]ోఽత్ర వ్యతిరేకలక్షణయాఽ

జ్ఞానపరః భవతి॰ యథా నష్టేన్దా దర్శశబ్దప్రయోగః యథా
ధీరే కాతరశబ్దప్రయోగః, ప్రచోదయాత్=ప్రకర్షేణాజ్ఞాన
పారం గమయేదితి ప్రార్థ్యత ఇత్యర్థః. అస్మిన్నర్థే శ్రుతిః—
‘ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం ప్రభుం త్రిలోచనం నీలకంఠం
ప్రశాన్తం, ధ్యాత్వా మునిర్గచ్ఛతి భూతయోనిం సమస్తసాక్షిం
తమసః పరస్తాత్’ ఇతి. తమసః అజ్ఞానాత్, తమోవిహారోఽ
జ్ఞానమర్థాన్తరమితి వివరణాచార్యైరుక్తత్వాత్. పరస్తాత్పారమి
తి శ్రుత్యర్థః. ‘సర్వవేదాన్తసిద్ధాన్తమవలమ్బ్య ప్రకాశ్యతే, గాయ
త్రీనిగమార్థోఽయం సదాచార్యప్రసాదతః.’ తదితి, దీవ్యతి సన్ద
‘తీతి దేవః, అఖండానన్దైకరస ఇత్యర్థః. తదితి షష్ఠ్యా పరిణమ్యతే,
తస్య దేవస్య సూతే నానోపాసనాఫలానీతి సవితా, నిర్విశేష
స్యాపి తత్తదాకారేణోపాసితస్య తత్తత్ఫలజనకత్వాభ్యుపగ
మాత్. యద్వా సూతే జగస్తీతి సవితా, సకలజగదుపాదాన
కారణమిత్యర్థః. సవితా ప్రసవానామీశే సవితా ప్రసవా
నామధిపతిః, ఇతి వాక్యాభ్యాం సవితృశబ్దస్యోత్పత్త్యర్థకత్వాత్,
ఇదం చ జగత్పాలయితృత్వజగత్సంహర్తృత్వయో రప్యుపల
క్షణమ్. తథా చ జగదుత్పత్తిస్థితిలయకారణత్వం లభ్యతే తత్
తస్య బ్రహ్మణః, తదితి బ్రహ్మవాచి షష్ఠ్యన్తమ్, ‘సుపాం సులు
గితి పాణినిస్మరణాత్, శ్లో. ‘ఓం తత్సదితి నిర్దేశో బ్రహ్మణ
స్త్రివిధస్స్మృతః, బ్రాహ్మణాస్తేన’ ఇతి వచనేన తచ్ఛబ్దస్య
‘బ్రహ్మవాచకత్వాత్. వరేణ్యం=పురుషార్థకామిభిరర్థ్యమా
నం శ్రేష్ఠం వా భర్గో=ఽవిద్యాదిదోషభర్జకం తేజః ‘వీర్యం
వై భర్గః’ ఇతి శ్రుతేః. వీర్యం తేజ ఇతి శ్రుత్యర్థః. ‘భర్గస్తేజో

వచనః' ఇతి వృద్ధైః పూర్వం వ్యాఖ్యాతత్వాచ్చ. అత్ర ప్రా
చీనా భర్గో వృజినభర్జనా దితి భర్గపదం నిరాహుః, బ్రహ్మణ
స్తేజోరూపత్వేఽప్యేషోఽస్య పరమ ఆనన్దః ఇతివ ద్భేదవ్యప
దేశ ఔపచారిక ఇతి ద్రష్టవ్యమ్. తథా చాద్వయానన్దలక్ష
ణం సర్వజగదుపాదానం పరిపూర్ణజ్యోతీరూపబింబస్థానీయం
బ్రహ్మ వాక్యార్థతయా పర్యవసన్నమ్, ఏతాదృగ్బ్రహ్మతద్రూ
పత్వేనేతి శేషః. 'ధీమహి=ధ్యాయేమహి, నను కోఽసౌ బ్ర
హ్మభేదో వివక్షిత ఇత్యాశఙ్క్య ప్రత్యగ్రూప ఇత్యాహ—
ధియ ఇతి. యః=ప్రత్యఙ్, నః=అస్మాకం, ధియః=బుద్ధీ,రన్తఃకరణ
వృత్తీరిత్యర్థః. ప్రచోదయాత్=ప్రేరయతి, అంతఃకరణవృత్త్యా
దికం ప్రకాశయతీతియావత్' తథా చాన్తఃకరణతద్ధర్మావ
భాసకసాక్షిత్వేన పూర్వోక్తం బ్రహ్మ ధ్యాయేమహీతి నిర్గళి
తోఽర్థః, వస్తుతస్తు పూర్వోక్తం బ్రహ్మ ధీమహి=సోఽహమితి
ప్రత్యగ్లక్షణతయా ధ్యాయేమహి, నను న బ్రహ్మ ప్రత్యగ్లక్షణం,
ప్రత్యుత తద్విలక్షణత్వమేవ కర్తృత్వాద్యనాశ్రయత్వాదిత్యా
శఙ్క్య తస్య ప్రత్యగ్విలక్షణత్వమేవాసిద్ధమిత్యాహ—ధియ
ఇతి. యః=ప్రత్యగ్బ్రహ్మ, పుంస్త్వనిర్దేశశ్ఛాన్దసః, యచ్ఛబ్దస్య
యదిత్యర్థే లిఙ్గవ్యత్యయతో భవేత్' ఇతిలోహిత (లౌహిత్య
లీల)కంఠవచనాత్. జీవాత్మనా ప్రవిశ్య ధియః=బుద్ధీరన్తః
కరణవృత్తీః, ప్రచోదయాత్=ప్రకాశయతి, తథా చ బిమ్బ
స్థానీయం బ్రహ్మైవ సాక్షిరూపమితి తల్లక్షణతయా ప్రత్యగ్లక్షణ
ధ్యానముపపన్నమితి న కశ్చిద్దోషః. తస్మాత్పక్షద్వయేఽపి ప్రత్య
గ్బ్రహ్మైక్యమేవ పర్యవస్యతీతి పూర్ణబ్రహ్మైవగాయత్రీమన్త్రార్థః.

శ్లోకరూపో గాయత్రీమన్త్రార్థః.

అథ గాయత్రీమన్త్రార్థః శ్లోకరూపేణ విద్యారణ్యస్వామిభి రుదాహృతః, తే శ్లోకా ఉదాహ్రియన్తే—శ్లో. తదిత్యవాఙ్మనోగమ్యం ధ్యేయం సవితృ (యత్సూర్య) మణ్డలే,సవితు స్సకలోత్పత్తిస్థితిసంహారకారిణః. వరేణ్యమాశ్రయణీయం యదాధారమిదం జగత్,భర్గః స్వసాక్షాత్కారేణావిద్యా తత్కార్యదాహకమ్. దేవస్య ద్యోతమానస్య హ్యానన్దాత్క్రీడతోఽపివా, ధీమహ్యహంస ఏవేతి తేనైవాభేదసిద్ధయే. ధియోన్తఃకరణవృత్తీశ్చ ప్రత్యక్ప్రవణచారిణీః, య ఇత్యలిఙ్గంధర్మం యత్సత్యజ్ఞానాదిలక్షణమ్. నోఽస్మాకం బహుధాభ్యస్తభిన్నభేదదృశాం తథా, ప్రచోదయాత్ప్రేరయతు ప్రార్థనేయం విచార్యతే. (తామ్) అత్ర లోకోపకారే జపలక్షణం నిర్ణీతమ్—తథా మధ్యాహ్నసంధ్యాయా మాసీనః ప్రాఙ్ముఖో జపేత్, 'తిష్ఠన్నపి జపేద్దేవీ మాదిత్యాభిముఖో ద్విజః, కృత్వోత్తానౌ కరౌ ప్రాతస్సాయం చాధోముఖౌ కరౌ, మధ్యే ప్రసారితకరౌ జప ఏవ ముదాహృతః. ప్రాతర్నాభిసమౌ హస్తౌ మధ్యే హృదయసమ్మితౌ' మధ్యే మధ్యాహ్నే ఇత్యర్థః. 'సాయం ముఖసమౌ కృత్వా జపేత్కాలత్రయం సుధీః.' గాయత్రీజపాదౌ కరశుద్ధి రుదాహృతా.తల్లక్షణంతు—'ప్రకోష్ఠేమణిబన్ధేచ పార్శ్వయోస్తలయోస్తథా, తత్పృష్ఠే చ తదగ్రే చ కరశుద్ధి రుదాహృతా'. ఇతి.

ఉపస్థానప్రకారః.

అథోపస్థానమన్త్రాన్ వ్యాఖ్యాస్యామః—ఆపస్తంబీయానాం తత్ర సాయమిమం మే వరుణేత్యుపస్థానమన్త్రః, మధ్యాహ్నే

ఆసత్యేనేతి, ప్రాతస్తు మిత్రస్యేతి. తత్ర వృద్ధవసిష్ఠః—శ్లో. 'ప్రా
ణాయామైస్త్రిభిః పూతో గాయత్రీజపమాచరేత్, అథోపతి
ష్ఠేదాదిత్యముదయన్తం సమాహిత' ఇతి. చన్ద్రికాయామ్—
'జపం కృత్వా విధానేన సన్ధ్యోపాసన మాచరేత్, ఉపస్థానం
స్వకైర్మన్త్రై రాదిత్యస్య తు కారయేత్.' స్వకైః శాఖాపఠితై
స్తల్లిఙ్గైర్మన్త్రైరిత్యర్థః. శ్లో. 'ఋగ్భిస్సాయం వారుణీభిరుప
స్థాయ ప్రదక్షిణమ్, కుర్వన్దిశో నమస్కుర్యాద్దిగీశాంశ్చ పృథ
క్పృథక్' ఇతి. ఆశ్వలాయనశాఖినా మయం విభాగః ప్రాతర్మై
త్రీభిః సాయం వారుణీభి రాదిత్యముపతిష్ఠేత, తదుక్తమాశ్వ
లాయనస్మృతౌ—శ్లో. 'అథోపతిష్ఠేదాదిత్యముదయన్తం సమా
హితః, మైత్రీభి ర్వారుణేనాస్తంగతం సూక్తేన బహ్వృచః' ఇతి.
యద్యపి గృహ్యే నోక్తమ్, తథా స్మృతౌ తేనైవోక్తత్వా
త్కర్తవ్యమ్. గృహ్యే ఉపస్థానానుక్తిస్తన్మూలోత్పన్నశాఖా
యా అభావాత్, గృహ్యస్యోత్పన్నశాఖామూలత్వ మాపస్త
మ్బీయే దృశ్యతే—సూ. 'తేషాముత్సన్నాః పాఠాః ప్రయో
గాదనుమీయన్తే' ఇతి. నను న ఏవాఽఽశ్వలాయనః కథం
స్మృతౌ తన్నిబబన్ధేతి చేన్న, అనుమేయవేదమూలస్మృతిషూ
పస్థానస్యోక్తత్వాదాశ్వలాయనేన స్మృతౌ నిబన్ధనం కృతమితి
న కశ్చిద్దోషః. స్మృతేరయమర్థః—'ప్రాతశ్చతసృభిర్మిత్రస్య
చర్షణీధృత' ఇత్యాదిభిరాదిత్యముపతిష్ఠేత, వారుణేన 'యచ్చిద్ధి
తే విశో యథా' ఇతి పఞ్చర్చేన సాయమితి ఘూంతేమిత్రస్య చర్షణీ
ధృత ఇతి చతస్రో మైత్ర్యో యచ్చిద్ధి తే విశో యథేతి పఞ్చ
ర్చం వారుణం ఇతి, జపాన్తే ప్రాతః సౌరైర్మన్త్రైః సూర్యము
పతిష్ఠేత సాయం వారుణేన, యదో్వభయత్రజాతవేదస ఇత్యా

శ్వలాయనశాఖినా ముపస్థానమన్త్రః ఉక్త ఇతి చేన్న, (వస్తుత స్త్వయం పక్షో౽యుక్తః,) తస్య పూర్వోక్తాశ్వలాయనస్మృతి విరోధేనా౽౽శ్వలాయనానభిమతత్వాద్గార్హ్యా (గ్ర్యా) శ్వలా యనాచారవిరోధాచ్చ, కఠశాఖాశ్వలాయనాస్తు కాలద్వయే ౽పి జాతవేదస ఇత్యుపస్థాన మాచరన్తి తద్గృహ్యాచారవిరుద్ధ మి త్యుపేక్షణీయమ్,

సాయముపస్థానమన్త్రార్థః.

సాయముపస్థానమన్త్రార్థో వ్యాఖ్యాయతే.—

మూ. మం. ఇమం మే వరుణ శ్రుధీ హవ మద్యా చ మృడయ, త్వా మవస్యు రాచకే.

(తై. సం. ౨. ౧. ౧౧.)

ఇమ మితి. పురా కశ్చిచ్ఛునశ్శేఫో నామ ఋషిః పశుత్వేన యూపే బద్ధస్సన్ తద్బన్ధవిమోచనార్థం వరుణం ప్రార్థయామాస, తత్ప్రార్థనాప్రకారశ్చానేన మన్త్రేణ ద్యోత్యతే, తథాహి—హే వరుణేమం మే=మదీయం,హవం=ఆహ్వానం, శ్రుధి=శృణు, 'శ్రుశృణుపృకృవృభ్యశ్ఛన్దసి' ఇతి హేర్ధిః. 'అన్యేషామపిదృశ్యతే' ఇతి దీర్ఘః. ప్రార్థనారూపమాహ్వానం శృణ్వితి భావః. కిం తేన శ్రవణేనేత్యాకాఙ్క్షాయామాహ—అద్యేతి. అద్య=ఇదానీం,దీర్ఘశ్ఛాన్దసః, మృడయ=బన్ధనం (పశ్చనం) పరిహృత్య మాం సుసుఖనంచ కుర్విత్యర్థః. నన్వావయోః కః సంబన్ధ ఇత్యత ఆహ—త్వామితి. త్వాం=భవన్తమ్, అహం అవస్యుః=అవనమాత్మన ఇచ్ఛుః, ఆచకే=రక్షితారం కామయే, న కేవలం కామనామాత్రం కింతుస్తుతిపురస్సరం శరణాగతో౽స్మీత్యాహ—

మూ. మం. తత్త్వా యామి బ్రహ్మణా వన్దమాన స్తదాశాస్తే యజమానో హవిర్భిః, అహేడమానో వరుణేహ బోధ్యు రుశగ్ంస మా న ఆయుః ప్రమోషీః.

(తై. సం.౨-౧-౧౧.)

తదితి. తత్ తస్మై, విభక్తిలోపశ్ఛాన్దసః. రక్షణాయేత్యర్థః, బ్రహ్మణా=స్తుత్యాత్మనా మన్త్రేణ,వన్దమానః=నమస్కారం కుర్వం,స్త్వామ్ యామి=ప్రపద్యే, యత స్త్వం భక్తజనపరిపాలకో భవస్యతోఽహం త్వామేవ రక్షితారం భజం స్తవ శరణాగతోఽస్మి, తేన మాం మృడయ, అన్యథా శరణాగతపరిత్యాగో మహాదోషాయ స్యాదితి భావః. న కేవలం మమైవైతదభిమతమ్; అపి తర్హి యష్టుర్యజమానస్యాపి తద్రక్షణమిష్యమాణమేవేత్యాహ—తదితి. యజమానః=యష్టా,హవిర్భిః=ఆజ్యాదిభి, స్తదర్థం సమర్పితైరిత్యర్థః. కరణై స్తద్రక్షణమ్ 'ఆశాస్తే=ప్రార్థయతే, తస్మాదవశ్యం సుఖయేతి భావః. వినయపూర్వకం స్వకృతం యాచనం వరుణాయ భగవతే సమర్పయతే-అహేడమాన ఇతి. హేవరుణ, త్వం అహేడమానః=అనాదరమకుర్వన్నకృధ్యన్వా, ఇహ=అస్మిన్కాలే (లోకే) బోధి=మమ యాచనం బుధ్యస్వ, మత్కృతం యాచనమనుగృహాణేత్యర్థః. ఫలితమర్థమాహ—ఉరుశగ్ంసేతి. హేఉరుశగ్ంస=ఉరుభిర్మన్త్రైః శంసనీయ, స్తస్య సంబోధనం హే ఉరుశంస, ఉరుకీర్తిం మత్వా నః=అస్మాకంయజమానాద్యపేక్షయా బహూక్తిః, అన్యథేమం మే వరుణేత్యత్రైకవచనప్రయోగాదన్యత్ర బహువచనప్రయోగా చ్ఛానన్వయప్రసఙ్గ ఇతి మన్తవ్యమ్. ఆయుః=

జీవితం, మా ప్రమోషీః=మా ప్రణాశయ, అస్మాకం వేదోక్త
మాయుష్యం దేహీత్యర్థః.

మూ. మం. యచ్చిద్ధి తే విశో యథా ప్ర దేవ వరుణ వ్రతమ్,
మినీమసి ద్యవి ద్యవి.

(తై. సం. 3-౪-౧౧.)

యచ్చిద్ధీతి ఇతి. యదితి చిద్ధీ త్యవ్యయద్వయం పాద
పూరణార్థం. హే దేవ=వరుణ, తే=తవ, ఉపాసనాత్మకం వ్ర
తంయత్ తత్ ద్యవిద్యవి=దివసే దివసే, ప్రతిదినమిత్యర్థః ప్రక
ర్షేణ మినీమసి=తర్కయామః, 'ఇదన్తోమసి' ఇతి మసిశబ్దే పరే
తదంత ఇకారః, తత్రదృష్టాన్తః—విశో యథా=సర్వాః ప్రజాః
స్వస్వవ్యాపారం యథా తర్కయంతి తద్వత్, హి=యస్మాత్, త్వ
దీయమేవ సర్వదా తర్కయామః, తస్మాత్త్వామేవ పరిచరామేతి
వాక్యశేషః, యద్వా—మినీమసి=ప్రణష్టంకుర్మః, తత్రదృష్టాన్తః-
విశోయథేతి. విశో=మనుష్యాః అజ్ఞానినః, యథా తద్వదిత్యర్థః.
మదీయవ్రతలోపనిమిత్తకాపరాధం క్షమస్వేతి వాక్యశేషః.

మూ. మం. యత్కించేదం వరుణ దైవ్యే జనేఽభిద్రోహం
మనుష్యాశ్చరామసి, అచిత్తీ యత్తవ ధర్మా యుయోపిమ
మా నస్తస్మాదేనసో దేవ రీరిషః.

(తై. సం. 3-౫-౧౧.)

యత్కించేతి. హే వరుణ దైవ్యే=దేవలోకవర్తిని, జనే
త్వయీత్యర్థః, యత్కించ=కించిత్, ఇదమభిద్రోహం=స్వల్ప
మధికం వా ద్రోహం, అనాచారరూపమిత్యర్థః, అచిత్తీ=అచి
త్త్యాఽజ్ఞానేన, మనుష్యాశ్చరామసి=కుర్మః, కించ తవ యదపి ధ
ర్మా, ధర్మ దీర్ఘశ్ఛాన్దసః. త్వదీయం కర్మ, యుయోపిమ=వినాశి

యామః, హే దేవ తస్మాదేనసః=ద్రోహాత్, నః = అస్మాన్, మారీరిషః=మా హింసీః, ధర్మలోపనిమిత్తమేనః పరిహృత్యా స్మాన్పరిపాలయేత్యర్థః, కించ—

మూ. మం. కితవాసో యద్రిరిపుర్న దీవి యద్వా ఘా సత్య ముతయన్న విద్మ,సర్వా తా విష్య శిధిరేవ దేవాథా తే స్యామ వరుణప్రియాసః,

(తై. సం. ౩. ४. ౧౧.)

కితవాసః = ధూర్తసమానాః, 'ఆజ్జసేరసుక్' ఇతి జసే రసుగాగమః. స్వార్థసాధనపరా ఋత్విజో, యత్=కర్మాఙ్గం, రిరిపుః=నాశితవన్తః, నదీవి=సమ్యగ్వ్యవహృతౌ న ప్రావర్తన్తే త్యర్థః, యద్వా—ఉతేత్యవ్యయద్వయం పక్షాన్తరవాచి. ఘేతి పాదపూరణవాచకో నిపాతః, యద్వా—ఽథవా యత్పాపం సత్యం అవశ్యం కృతమజ్ఞాత్వైవ కృతమిత్యర్థః. యదఘం సత్య మిత్యన్వయః. ఉతాపి చ యద్ధర్మస్వరూపం న విద్మ=న జానీమ ఇతియావత్. వర్ణాశ్రమచోదితస్య ధర్మస్య తత్త్వం న జానీమ ఇత్యర్థః. అస్తు తతః కిం తత్రాఽఽహ—నర్వేతి. సర్వాః= సర్వాణి,ఋత్విగ్భిర్నాశితం జ్ఞాత్వా కృతమజ్ఞానేన కృతం చేత్యే వమస్మాభిర్బహుధా కృతాన్యేనాంసి సన్తితాని సర్వాణ్యేనాంసి విష్య=(షోఽన్తకర్మణి) అస్మత్సకాశాద్విశేషేణాపనీతానికురు, వినాశయేత్యర్థః. ఏవమధికపాతకనిరాసమాశాస్య క్షుద్రపాప నిరాసమాశాస్తే—శిధిరేవేతి. శిధిరేవ శిధిలాని, ఛాన్దసమే తత్. యాన్యన్యాని క్షుద్రాణి పాపాని తాని సర్వాణి విష్యే త్యన్వయః. అథ=భవత్కృపాకటాక్షానన్తరం, హే వరుణ, తే=తవ ప్రియాసః=ప్రియాః స్యామ, ప్రియా భవేమ, అత్రేదం ప్రతి

భా॰ తి॰—అయం మన్త్రః సూర్యోపస్థానే వినియుక్తః, నను వరుణ
లిఙ్గాన్మన్త్రస్య వరుణోపస్థాన ఏవ వినియోగః ప్రతీయత ఇతి
చేత్సత్యమ్, తథాఽపి వారుణీభి రాదిత్యముపస్థాయ ప్రదక్షిణ
మితి ద్వితీయాశ్రుత్యా లిఙ్గాపేక్షయా ప్రబలయా తల్లిఙ్గస్య
బాధితత్వాదాదిత్యోపస్థాన ఏవ మన్త్రో వినియుజ్యతే న తు
వరుణోపస్థానే. ఏతచ్చ సర్వం తృతీయాధ్యాయే విచారితమ్.
తథాహి—'ఐన్ద్ర్యా గార్హపత్యముపతిష్ఠతే' ఇతి శ్రూయతే
ఇంద్రో దేవతాఽస్యామృచి సేయమైంద్రీ తయా ఇంద్రాయ కదా
చన స్తరీరసి నేంద్రశ్చ సీ త్యాదితల్లింగాదింద్రోపస్థానే మంత్ర
స్య వినియోగః ప్రతీయతే. గార్హపత్యమితి ద్వితీయయా శ్రు
త్యా తు గార్హపత్యోపస్థానే తత్ర సంశయః. ఉభయం సము
చ్చిత్య ఉపస్థేయం ఉత గార్హపత్యమేవేతి తత్రాయం నిర్ణయః.
గార్హపత్యోపస్థాన ఏవ మంత్రస్య వినియోగః లింగాపేక్షయా
శ్రుతేరేవ ప్రబలత్వాత్. ఉక్తం చ—శ్రుతిలింగవాక్యప్రకరణ
స్థానసమాఖ్యానాం సమవాయే పారదౌర్బల్యమర్థవిప్రకర్షా
దితి, తస్మాత్సముచ్చిత్య ఏకస్య వా ఉపస్థానేన మంత్రస్య విని
యోగ ఇతి సిద్ధమ్. ఏతత్సర్వం పరాశరమాధవీయే—'య
ద్యపి వరుణస్యోపస్థానం లింగబలాత్ప్రాప్తం' మిత్యాదినా
విశిష్య నిరూపితమ్. ప్రాతరుపస్థాన మన్త్రమాహ—

మూ॰ మం॰ మిత్రస్య చర్షణీధృతః శ్రవో దేవస్య సానసిమ్,
సత్యం చిత్రశ్రవస్తమమ్.

(తై॰ సం॰)

మిత్రస్యేతి. అహరభిమానీ న్యాదిత్యో మిత్రః, చర్ష
ణ్యః=ప్రజాః 'కృషిరాదేశ్చ చః' ఇత్యౌణాదికసూత్రేణా నిప్ర

త్యయఆదేశ్ఛకారశ్చ, తాసాం ధర్తా చర్షణీధృత్ తస్య దేవస్య, శ్రూయత ఇతి శ్రవః=యశః, సానసిం=సమ్యగ్భజనీయం, సత్య మ్=అవినాశి, చిత్ర మాశ్చర్యం యథా తథాఽతిశయేనశ్రూయత ఇతి చిత్రశ్రవ స్తమమ్, శ్రోతృజనమనస్సుఖకరమిత్యర్థః. ఏవంభూతం మిత్రస్య శ్రవః స్తౌమీతి శేషః. అథవా, చర్షణీ ధృతః=మనుష్యాణాం ధారయితుః, మిత్రస్య=దేవస్య మిత్రి నామక దేవస్యేత్యర్థః. శ్రవః=శ్రోతుం యోగ్యం, యశో= మహద స్తీతి శేషః. సానసిం=ఫలదానశీలం, సత్యం=సత్యవా దినం, చిత్రం శ్రవః కీర్తి ర్యస్యాసౌ చిత్రశ్రవాః అతిశయేన తాదృశం చిత్రశ్రవ స్తమం యజామహ ఇతి శేషః. మిత్రమేవ పునరపి స్తౌతి—

మూ. మం. మిత్రో జనా న్యాతయతి ప్రజాన న్మిత్రో దాధార పృథివీ ముత ద్యామ్, మిత్రః కృష్టీ రనిమిషాఽభి చష్టే స త్యాయ హవ్యమ్ ఘృతవద్విధేమ.

మిత్రో జనానితి. అయం మిత్రః ప్రజానన్, తత్తద ధికారం విద్వా న్సర్వాన్ జనా న్యాతయతి, స్వే స్వే కర్మణి నియో జయతి, కించ మిత్రః పృథివీం దాధార=ధృతవాన్, ఉత అపి చ ద్యాం దివం దధార కించ మిత్రః కృష్టీ=ర్మనుష్యాన్ అని మిషా ప్రబుద్ధః సన్, యద్వా అనిమిషా అనిమిషాన్వా దేవా నిత్యర్థః, విభక్తిలోపశ్ఛాన్దసః, అభిచష్టే=సర్వతః పశ్యతి, సర్వం ప్రకాశయతీత్యర్థః, సత్యాయ=అమోఘఫలాయ, సత్యాత్మనే వా తస్మై మిత్రాయ, హవ్యం=చరుల క్షణం, ఘృతవ=ద్ఘృత యుక్తం, విధేమ=కుర్మః—

మూ. మం. ప్ర స మిత్ర మర్తో అస్తు ప్రయస్వాన్యస్త ఆదిత్య
శిక్షతి వ్రతేన, న హన్యతే న జీయతే త్వోతో నైన మగ్ం
హో అశ్నోత్యన్తితో న దూరాత్.

ప్ర స మిత్రేతి. హే ఆదిత్య యః = యజమానః, తే= తవ సంబన్ధినా, వ్రతేన=కర్మణా, శిక్షతి=అనుష్ఠాతుం శక్తో భవితుమిచ్ఛతి, హే మిత్ర స మర్తః=మనుష్యో యజమానః, ప్రయస్వాన్=ప్రకర్షేణ(ధ) కర్మఫలయుక్తోఽస్తు, త్వోతః=త్వయా ఊతో రక్షితః, సః=యజమానో, న హన్యతే=రోగాదినానపీడ్యతే, న జీయతే=వైరిభిర్నాభిభూయతే, అపి చ త్వయా రక్షితం ఏనం=యజమానం, అంహః=పాప్మా, అన్తితః=సమీపే, నాశ్నోతి=నప్రాప్నోతి, దూరాదపి న వ్యాప్నోతి, మహదనుగ్రహశాలినం పురుషం క్షుద్రోపద్రవా న స్పృశన్తీతి భావః.

—— మధ్యాహ్నోపస్థానమన్త్రార్థః. ——

మధ్యాహ్నోపస్థానే వినియుక్తం మన్త్రమాహ—

మూ. మం. ఆ సత్యేన రజసా వర్తమానో నివేశయ న్నమృతం మర్త్యం చ, హిరణ్యయేన సవితా రథేనా దేవో యాతి భువనా విపశ్యన్.

(తై. సం. ౩-౪-౧౧).

* ఆ సత్యేనేతి. 'ఆ సత్యేనేతి మన్త్రస్య హిరణ్య ఋషిరితః, త్రిష్టుప్ ఛన్దశ్చ సవితా దేవతా పరిపఠ్యతే.' ఆ

---

* ఆసత్యేనేతి. ఆసత్యేన సత్యస్వరూపేణ 'అసావాదిత్యస్సత్య'మితి శ్రుతేః రజసా=రంజనాత్మకేన తేజోమణ్డలేన, ఆవర్తమానః=సాయంప్రాతరాదికాలయోః, అమృతం=దేవాదిరూపం, మర్త్యం=మనుష్యాదిరూపం, నివేశయన్=జీవయన్ స్వకీయేన ప్రకాశేన తత్తల్లోకేషు తాం స్తాన్ స్వస్వవ్యవహారక్షమాన్కుర్వన్నితి

సత్యేనేత్యాది. సత్యేన లోకేన=దేవలోకేన, రజసా=రజోలోకేన, మనుష్యలోకేన ఆవర్తమానః అయం సవితా సత్యలోకజనానామ్, అమృతం రజోలోకజనానాం, మర్త్యం చ నివేశయన్హిరణ్యయేన రథేనాఽఽయాతి=ఆ సమన్తాద్యాతి, కిం కుర్వన్ భువనా=భువనాని, విపశ్యన్=విశేషేణ పశ్యన్, ఈదృశం తం సవితారముపతిష్ఠ ఇతి శేషః. ఉద్వయమిత్యస్య విశ్వామిత్ర ఋషిరనుష్టుప్ ఛన్దః, పరం జ్యోతిర్దేవతా.

మూ. మం. ఉద్వయం తమస స్పరి పశ్యన్తో జ్యోతిరుత్తరమ్,
దేవం దేవత్రా సూర్య మగన్మ జ్యోతిరుత్తమమ్.

ఉద్వయమిత్యాది. వయం తమస స్పరి ప్రపఞ్చాదుపరి స్థితం జ్యోతిరుత్తరం=ఉత్కృష్టతరం జ్యోతిః, ఉత్పశ్యన్తో దేవం దేవత్రా=దేవేషుస్థితం దేవం=సూర్యం, జ్యోతిరుత్తమం ఉత్కృష్టతమం జ్యోతీరూపం సూర్యమ్, అగన్మ=ప్రాప్నవామ, ముక్తయ ఇతి శేషః.

భాగః, సవితా=సర్వస్య ప్రేరకః వృష్టిప్రదాతా వా సకలకామితప్రదో వా, హిరణ్యయేన=అభిమతరమణీయేన సువర్ణవిరచితేన, రథేన=స్యందనేన, రమతేఽస్మిన్నిత్యర్థే వ్యుత్పన్నో రథశబ్దః, దేవః = ప్రకాశమానః, భువనాని=జగంతి, పశ్యన్ ఆయాతి తాదృశం సవితారం ధ్యాయామ ఇతి. కించ వయం తమసస్పరి=అంధకారస్యోపరి, ఉత్తరం జ్యోతిః=తన్నాశకత్వేన ఉత్కృష్టం జ్యోతిః, ఉత్పశ్యంతః దేవత్రా=దేవేషు మధ్యే, సూర్యం=సూర్యత్వేన స్థితం, దేవం, ఉత్తమం=ఉత్కృష్టతమం, జ్యోతిః=తేజస్స్వరూపం, అగన్మ=ప్రాప్తాః స్మ, ముక్తయ ఇతి శేషః. ఉదుత్యమితి. ఉచ్ఛబ్దః పాదపూరణే. ఉకారః సుఖముఖోచ్చారణార్థః, త్యం=తం, జాతవేదసం=జాతానాం వేదితారం సూర్యం దేవం, కేతవః=రశ్మయః, ఉద్వహంతి అథవా ఉదిత్యం అముం దేవం సూర్యం జాత

మూ. మం. ఉదు త్యం జాతవేదసం దేవం వహన్తి కేతవః,
దృశే విశ్వాయ సూర్యమ్.

ఉదు త్యమిత్యాది. ఉచ్ఛబ్దః పాదపూరణే, ఉదుత్యమ్ అముం జాతవేదసం దేవం, వహన్తి = ఉద్గమయన్తి, కేతవః రశ్మయోదృశే విశ్వాయ=సర్వప్రాణినాం విశ్వస్మై దర్శనాయ, కం ప్రతి, సూర్యమ్ అముం జాతవేదసం = సూర్యం ప్రత్యుద్గమయన్తి రశ్మయ ఇత్యర్థః. తథైవార్థవాదే శ్రూయతే—'ఉద్యన్తం వావాఽఽదిత్యమగ్నిరనుసమారోహతి' ఇతి. చిత్రం దేవానామిత్యాదేః కుత్స ఋషిః, త్రిష్టుప్ ఛన్దః; సూర్యో దేవతా, తమేవ సూర్యం స్తౌతి—

మూ. మం. చిత్రం దేవానాముదగాదనీకం చక్షుర్మిత్రస్య వరుణస్యాగ్నేః, ఆప్రా ద్యావాపృథివీ అన్తరిక్షగ్ం సూర్య ఆత్మా జగతస్తస్థుషశ్చ.

చిత్రం దేవానామిత్యాది. దేవానాం దైత్యహననే చిత్రమనీకం = అగ్రిమం బలమ్, ఉదగాత్ = ఉదైత్, కీదృశము

వేదసం వహ్నిం ప్రతి ఉద్గమయంతి రశ్మయ ఇత్యర్థః. అథ సాయంకాలే వహ్నిం ప్రవిశతి సూర్యః ప్రాతరుదయకాలే సూర్యరశ్మయో వహ్నిః ప్రత్యుద్గమయన్తీతిభావః. అత్ర బ్రాహ్మణమ్.—'అగ్నిం వా వాఽఽదిత్యస్సాయం ప్రవిశతి తస్మాదగ్నిం దూరాన్నక్తం దదృశే ఉభే హి తేజసీ సంపద్యేతే ఉద్యంతం వా వాఽఽదిత్యమగ్నిరనుసమారోహ' తీతి కిమర్థమిత్యత ఆహ—దృశ ఇతి. విశ్వాయ=విశ్వేషాం, దృశే=దర్శనార్థం, పక్షద్వయేఽపి సమానమేకత్వప్రయోజనమితి ధ్యేయం. చిత్రం=రక్తశ్వేతాదివివిధవర్ణం,రశ్మీనామనీకం మండలమిత్యర్థః. కీదృశమిత్యపేక్షాయా మాహ—చక్షురితి. అహరభిమానినీ దేవతా మిత్రః,రాత్ర్యభిమానినీ దేవతా వరుణః,ఉభయాభిమానినీ దేవతా అగ్నిః,

నీకం? చక్షుర్మిత్రస్య వరుణస్యాగ్నేః, అహారభిమానీ దేవో మి-
త్రో రాత్ర్యభిమానీ వరుణ ఉభయోరభిమాన్యగ్ని స్తేషాం మిత్ర
స్య వరుణస్యాగ్నేశ్చక్షు రాత్మకం ప్రకాశకం తదనీకం స సూర్య
ఉదగాత్, కించ—ఆప్రా ద్యావాపృథివీ అన్తరిక్షగ్ంసూర్య
ఇతి. స సూర్యః భానుభిర్దివం చ పృథివీం చాన్తరిక్షం చ లోక
త్రయం, ఆప్రాః సమన్తాదమూః పూరితవాన్, అపి చ ఆత్మా జగ
త స్తస్థుషః, స్థిరస్యాస్య చరాచరాత్మకస్య సర్వస్య జగత ఆత్మా
భవత్యసౌ సూర్యః, మదభీష్టసిద్ధ్యర్థమేనమహాముపతిష్ఠ ఇతి
శేషః. తచ్చక్షురిత్యాద్యుపస్థానమన్త్రస్య వసిష్ఠ ఋషిరనుష్టు
ప్ఛన్దో భాస్కరో దేవతా, తద్దేవోద్యత్సూర్యసంజ్ఞకం బ్రహ్మ
స్తౌతి—

మూ. మం. తచ్చక్షుర్దేవహితం పురస్తాచ్ఛుక్ర ముచ్చరత్,
పశ్యేమ శరదశ్శతం జీవేమ శరదశ్శతం నన్దామ శరద
శ్శతం మోదామ శరదశ్శతం భవామ శరదశ్శతగ్ం
శృణవామ శరదశ్శతం ప్రబ్రవామ శరదః శ్శత మజీతాః
స్యామ శరదశ్శతం జ్యోక్చ సూర్యం దృశే.

(తై. ఆ. ౪-౪-౨)

తేషాం చక్షుః చక్షుస్థానీయా. నను కథమేతదభిగమ్యత ఇతి చేత్, తేన ప్రకా
శితా మిత్రాదయః పశ్యన్తి దృశ్యజాతం యస్మాత్తస్మాచ్చక్షుస్థానీయం నాదము
పలక్షణం. సర్వస్యాపి జగతః చక్షుస్థానీయమేవ. 'కర్మసాక్షీ జగచ్చక్షు' రితి
కోశాత్. ఈదృశం మణ్డలముదగాత్=ఉదేతి, తథా తన్మణ్డలగతసూర్యః జగ
తో=జంగమస్య, తస్థుషః=స్థావరస్యాఽఽత్మా ద్యావాపృథివీ=ద్యావాపృథివ్యౌ,
అంతరిక్షం చ, ఆప్రాః=అపూరయతి, సర్వత్ర పరిపూర్ణో భవతీత్యర్థః. మదభీష్టసి
ద్ధ్యర్థం ఏనం=సూర్యం అహముపతిష్ఠ ఇతి శేషః. దేవహితం=దేవేభ్యోహితం, చక్షు
=రూపగ్రాహకం, తత్ప్రసిద్ధం పురస్తాత్=ఉదయకాలే, శుక్రం ఉచ్చరత్=ఉద్గమన

తచ్చక్షురిత్యాది. తత్=సర్వస్య జగతశ్చక్షుర్భూతం, దేవానాంహితం దేవహితం, పురస్తాత్=పూర్వస్యాం దిశి, శుక్రం=శుద్ధస్వరూపమ్, ఉచ్చరత్=ఉద్యత్సూర్యాత్మకం బ్రహ్మ, శరదః శతం=శతం వత్సరాన్వయమాయురారోగ్యైశ్వర్యకామినః, పశ్యేమ=తిష్ఠేమ, తథా శరదః శతం జీవేమ, తథా శరదః శతం నన్దామ=పుత్రపౌత్రధనాదిభిః సమృద్ధాః స్యామ, తథా మోదామ=హృష్టాః స్యామ, భవామ=అభివృద్ధతమాః స్యామ, శృణవామ=ప్రియవచనాన్యేవ శృణవామ, ప్రబ్రవామ=ప్రకృష్టవచనవక్తారః స్యామ. పురుషాయుషవన్తోఽపి అజీతాః స్యామ, తథా జ్యోక్చ సూర్యం దృశే=చిరకాలం సూర్యాత్మకం బ్రహ్మ ద్రష్టుమాశాస్మహే,

మూ. మం. ఉదగాన్మహతోఽర్ణవా ద్విభ్రాజమానః సరిరస్య మధ్యాత్సమా వృషభో లోహితాక్షః సూర్యో విపశ్చిన్మనసా పునాతు.

(తై. ఆ. ౪. ౪౨.)

య ఉదగా దితి. యో మహతః సముద్రా దుపరి ఉదగాత్=ఉద్గచ్ఛతి, సరిరస్య=సలిలస్య, మధ్యే విభ్రాజ

శీలం, ఏవంవిధమాదిత్యమండలం పశ్యేమ శరదశ్శతం శతం శరద ఇత్యన్వయః, ఏవముత్తరత్రయోజ్యమ్, శతం సంవత్సరాన్ ఆయురారోగ్యైశ్వర్యకామినో వయముపతిష్ఠేమహీత్యర్థః, జీవేమ శరదశ్శతం వేదోక్తాయుష్యవన్తో భవామేత్యర్థః. నందామ=పుత్రపౌత్రాదిభిస్సమృద్ధాః స్యామ, తథా మోదామ=హృష్టాః స్యామ, భవామ=స్వస్థానే అభివృద్ధాః స్యామ, శృణవామ=ప్రియవచాంస్యేవ శృణువామ, ప్రబ్రవామ=ప్రకృష్టవచనవక్తారః స్యామ, అజీతాః స్యామ శరదశ్శతం శత్రుభిరితి శేషః, జ్యోక్=ఉజ్వలం, సూర్యం దృశే=ద్రష్టుం, ఆశా

మానః=దీప్యమానో,విపశ్చిత్=విద్వాన్, సూర్యో వృషభః=వర్షయితా,ధనానాం లోహితాక్షః=లోహితకిరణః, సః=సూర్యో,మా=మాం, మనసా=ఆదరేణ, పునాతు=అనుగృహ్ణాతు రక్షతు, అథ ఆశ్వలాయనానాం మధ్యాహ్నే సూర్యోపస్థానం కర్తవ్యమ్, ఉదుత్యమితి సూక్తేన తదుక్తంచంద్రికాయాం—'ఉదుత్యమితిసూక్తేన ఉపతిష్ఠేద్దివాకరం, నిత్యంమధ్యాహ్నసన్ధ్యాయాం ప్రణతిస్థానసంయుతమ్. సూర్యం పశ్యన్నుపాసీత ధారయన్ హృదయే కరౌ, వృత్తికారేణోపస్థానలక్షణముక్తమ్. ఉపస్థానం తదేవస్యాత్ప్రణతిస్థానసంయుతమితి.

ప్రాచ్యాదిదిగ్వన్దనం తదధిదేవతేన్ద్రాదివన్దనం చ.

అథ సంధ్యాత్రయేఽపి ప్రాచ్యాదిదిగ్వన్దనం తదధిదేవతేన్ద్రాదివన్దనం చ కర్తవ్యమ్, తదుక్తమ్—"కుర్వన్దిశోనమస్కార్యాద్దిగీశాంశ్చ పృథక్పృథక్" ఇతి. తత్ర మన్త్రాస్తు ఓంనమః ప్రాచ్యై దిశ ఇత్యాది భవతి, తదుక్తం కశ్యపేన—'దిగ్దేవతానమస్కారమన్త్రోఽయం సంధ్యయోర్భవేత్' ఇతి.

మూ. మం. ఓం నమః ప్రాచ్యై దిశే యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతివసన్త్యేతాభ్యశ్చ నమోనమో దక్షిణాయై

స్మహే. యస్సూర్యః మహతః అర్ణవాఽత్సముద్రాత్,ఉదగాత్,కీదృశః?సరిరస్య మధ్యాత్=మధ్యే, విభ్రాజమానః, విశేషేణ దీప్యమాన ఇత్యర్థః, ఏతాదృశో యో దివాకరోఽస్తి స మా=మాం, మనసా=ఆదరేణ, పునాతు = పవిత్రం కరోత్విత్యర్థః, కీదృశ ఇత్యాకాంక్షాయామాహ—వృషభ ఇతి. వృషభస్సర్వేషాం కామితఫలానాం వర్షితా లోహితాక్షః రక్తరశ్మిః విపశ్చిత్ విద్వాన్ సర్వజ్ఞ ఇత్యర్థః, తాదృశస్సూర్యస్సర్వదా మాం సర్వోపద్రవేభ్యః సంరక్షత్వితి భావః.

దిశే యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతివసన్త్యేతాభ్యశ్చ నమో
నమః ప్రతీచ్యై దిశే యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతివ
సన్త్యేతాభ్యశ్చ నమోనమ ఉదీచ్యై దిశే యాశ్చ దేవ
తా ఏతస్యాం ప్రతివసన్త్యేతాభ్యశ్చ నమో నమ ఊర్ధ్వా
యైదిశే యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతివసన్త్యేతాభ్యశ్చ
నమోనమోఽధరాయై దిశే యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం
ప్రతివసన్త్యేతాభ్యశ్చ నమో నమోఽవాన్తరాయై దిశే
యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాంప్రతివసన్త్యేతాభ్యశ్చ నమో
నమో గఙ్గాయమునయోర్మధ్యే యే వసన్తి తే మే ప్రస
న్నాత్మానశ్చిరం జీవితం వర్ధయన్తి నమో గఙ్గాయమున
యోర్మునిభ్యశ్చ నమో నమో గఙ్గాయమునయోర్ముని
భ్యశ్చ నమః,సన్ధ్యాయై నమః,సావిత్ర్యై నమః,గాయత్ర్యై
నమః, సరస్వత్యై నమః, సర్వాభ్యోదేవతాభ్యో నమః,
దేవేభ్యో నమః, ఋషిభ్యో నమః, మునిభ్యో నమః, గురు
భ్యో నమః, పితృభ్యో నమః.

(తై. అ. ౨. ౨.)

మన్త్రార్థస్తు—ప్రాచ్యై దిశే నమః అస్తు, 'నమః స్వస్తి'
ఇత్యాదినా చతుర్థీ, ఏతస్యాం దిశి యాశ్చ దేవతాః ఇన్ద్రా
దయః ప్రతివసన్తి=తిష్ఠన్తి, ఏతాభ్యశ్చ నమః అస్తు, నమస్కా
రాది నమస్కారాన్తమేకం యజురితి కేచిన్నైరుక్తాః,నమస్కా
రాద్యేకం యజుః, నమస్కారాన్తమేకమితి యాస్కః, అత్ర
నమశ్శబ్దః పూర్వః పూర్వేణాన్వేతి ఉత్తర ఉత్తరేణాన్వేతీతి
వివేకః, ఏవం సర్వత్ర యోజ్యమ్, సావిత్ర్యైనమఇత్యత్ర విశే
షోఽస్తి సావిత్ర్యై=సవితృదేవతాకాయై ఋచే ఇత్యుక్తే అన

త్యేనేత్యాదావపి తత్సత్వాత్ సావిత్రీశబ్దస్య యోగవృత్త్యా తత్రాపి సామర్థ్యాదితిచేన్న, సావిత్రీపదస్య తథాత్వేఽపి తత్స వితృప్రయోగనియమః. తత్రైవ ప్రయోగబాహుళ్యాదన్యథా వివరణకారమతే పంకజాదిపదానాం కేవలయౌగికత్వేఽపి ప్రయోగబాహుళ్యాత్కమల ఏవ ప్రయోగః, న తు శైవాలాదావితి. కించ ఉపనయనకాలే సావిత్రీం భో అనుబ్రూహీత్యవిశేషేణ ప్రార్థనాయాం కృతాయామపి తస్మై వటవే ఆచార్యఃతత్స వితుర్వరేణ్యమిత్యేతామేవఋచముపదిశతి, నత్వాసత్యేనేత్యాదికాం.

మూ. మం. కామోఽకార్షీన్నమో నమః. మన్యురకార్షీన్నమోనమః. పృథివ్యాపస్తేజో వాయురాకాశాత్.

(తై. ఆ. ౨౧౦-౬౨.)

కామః కామాభిమానీ దేవః, అకార్షీత్ స ఏవకరోతీతి, 'నాహం కరోమి కామః కర్తానాహం కర్తా' ఇతి శ్రుతేః, కుర్వన్నపి న లిప్యతే ఇతి స్మృతేశ్చ. మన్యుః తదభిమానీ దేవః, అన్యద్గతమ్, తస్మై కామాయ మన్యవే చ నమోఽస్త్విత్యర్థః. యా పృథివీ యా ఆపో యత్తేజో యో వాయుర్యదాకాశమ్, పఞ్చమీపాఠశ్ఛాన్దసః. తేభ్యః పఞ్చభూతేభ్యో నమోఽస్త్వి త్యన్వయః.

అథ వాసుదేవాయ నమః. సమర్పయతి—

మూ. మం. ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ.

ఓం నమ ఇతి. ఓం = ఓంకారవాచ్యాయ, భగవతే ఐశ్వర్యాదిసంపన్నాయేత్యర్థః. తదుక్తమాచార్యైః—'ఐశ్వర్యస్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశసః శ్రియః,జ్ఞానవైరాగ్యయో

శ్చైవ షణ్ణాం భగ ఇతీరణా' ఇతి. వసుదేవస్యాపత్యమితి వాసుదేవః, యద్వా వస న్త్యస్మిన్ సర్వాణి భూతాని వాసుః స చాసౌ దేవశ్చేతి విగ్రహః, తస్మై నమ ఇత్యర్థః. అథ సంధ్యారూపాం పరాం దేవతాం ప్రార్థయతే—

మూ. మం. యాగ్ం సదా సర్వభూతాని చరాణి స్థావరాణి చ, సాయం ప్రాతర్నమస్యన్తి సా మా సంధ్యా అభిరక్షతోం నమః. శివాయ విష్ణురూపాయ శివరూపాయ విష్ణవే,శివస్య హృదయం విష్ణుర్విష్ణోశ్చ హృదయగ్ం శివః. యథా శివ మయో విష్ణు రేవం విష్ణుమయ శ్శివః,యథాన్తరం న పశ్యామి తథా మే స్వస్తిరాయుషి. నమో బ్రహ్మణ్య దేవాయ గోబ్రాహ్మణహితాయ చ,జగద్ధితాయ కృష్ణాయ గోవిన్దాయ నమో నమః.

యామితి. సర్వాణి భూతాని యాం సన్ధ్యాంనమస్యన్తి సా సంధ్యా మా మామ్ అభిరక్షతు ఇత్యన్వయః. అత్రేదం తత్త్వం విచార్యతే—అత్ర సాయం ప్రాతరితి విశేషోపాదానాత్సంధ్యే ఉభేఏవ న తు తిస్రః, అత ఏవాఽఽప స్తమ్బసూత్రేఽపి సంధ్యయో ర్బహిర్గ్రామాదాసన మిత్యత్ర ద్వివచనముపాత్తమ్, ఆశ్వలాయనసూత్రేఽపి యజ్ఞోపవీతీ నిత్యోదకః సంధ్యాముపాసీతేత్యారభ్యైవం ప్రాతః ప్రాఙ్ముఖ స్తిష్ఠ న్నామణ్డలదర్శనా దిత్యేవ ముభయోరేవ సంధ్యయో రుపాదానం కృతమ్, మాధ్యాహ్నికీ సన్ధ్యా తు స్మృతివచోభ్యః సమాగతా న తు గృహ్యకారవచోభ్యః. అత్రేదమపి జ్ఞాపకం భవతి, యద్ధర్మజ్ఞః ప్రమాదాదినా కదాచి న్మాధ్యాహ్నికీం సంధ్యా మకృ

త్త్యేవ భోజనే కృతేఽపి న దోష ఇతి వర్ణయన్తి, తథాఽపి స్మృతికారైరఙ్గీకృతత్వాత్ న మాధ్యాహ్నికే పరిత్యాజ్యేతి సర్వం సున్దరమ్. శివాయేత్యారభ్యోత్తమే శిఖర ఇత్యన్తం పురాణ శ్లోకాః స్పష్టార్థాః.

మూ. మం. ఉత్తమే శిఖరే జాతే భూమ్యాం పర్వతమూర్ధని,
బ్రాహ్మణేభ్యోఽభ్యనుజ్ఞాతా గచ్ఛ దేవి యథాసుఖమ్.
స్తుతో మయా వరదా వేదమాతా ప్రచోదయన్తీ పవనే ద్విజాతా, ఆయుః పృథివ్యాం ద్రవిణం బ్రహ్మవర్చసం మహ్యం దత్త్వా ప్రజాతం బ్రహ్మలోకమ్. నమోఽస్త్వనన్తాయ సహస్రమూర్తయే సహస్రపాదాక్షిశిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే సహస్రకోటీయుగధారిణే నమః.

(తై. అ. ౧౦. ౩౭.)

ఉత్తమే శిఖర ఇతి జపాదూర్ధ్వం గాయత్రీప్రస్థాపన మన్త్రః, ఏతత్పర్యన్తమేవ సన్ధ్యాకర్మేతి రహస్యమ్. శ్లో. 'దేవీప్రస్థాపనాన్తం స్యాత్సన్ధ్యాకర్మ మునీరితమ్' ఇతి స్మృతేశ్చ. తస్యాయమర్థః — భూమ్యాం అవస్థితో యః పర్వతో మేరునామకస్తస్య మూర్ధన్యుపరిభాగే, జాతే=విద్యమానే, ఉత్తమే=శ్రేష్ఠే, శిఖరే, ఉత్కృష్టశిఖరాకారమన్దిర ఇత్యర్థః. స్థాతుమితి శేషః. బ్రాహ్మణేభ్యః=నిరన్తరముపాసకేభ్యో ద్విజోత్తమేభ్యః, అభ్యనుజ్ఞాతాసతి హే దేవి=హే భగవతి, యథాసుఖం గచ్ఛ=అస్మానుపాసకాననుగృహీత్వా యథాసుఖం యథాకామం యథాగతం గచ్ఛేత్యర్థః. శిష్టం స్పష్టమ్, అథ స్వరక్షణార్థం ద్యావాపృథివ్యౌ ప్ర

మూ. మం. ఇదం ద్యావాపృథివీ సత్యమస్తు, పితర్మాతర్యది హోపబ్రువే వామ్, భూతం దేవానా మవమే అవోభిః. విద్యామేషం వృజనం జీరదానుమ్.

(తై. బ్రా. ౨-౮-౪.)

శ్లో. ఆకాశాత్పతితంతోయం యథా గచ్ఛతి సాగరమ్. సర్వ దేవనమస్కారః కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి. సర్వవేదేషు యత్పుణ్యం సర్వతీర్థేషు యత్ఫలమ్, తత్ఫలం పురుష ఆప్నోతి స్తుత్వా దేవం జనార్దనమ్. స్తుత్వా దేవం జనార్దన ఓం నమ ఇతి. వాసనా ద్వాసుదేవస్య వాసితం తే జగత్త్రియమ్, సర్వభూతనివాసోఽసి శ్రీవాసుదేవ నమోఽస్తు తే.

ఇద మితి. హే పితః=హే ద్యులోక, హే మాతః=హే పృథివి, 'ఇయం వై మాతా, అసౌ పితా, ద్యౌః పితా పృథివీ మాతా' ఇతిశ్రుతేః. వాం=యువాం ప్రతి, ఇహ=కర్మణి, యత్=వచనం, ఉపబ్రువే=బ్రవీమి, హే ద్యావాపృథివీ=ద్యావాపృథివ్యౌ, ద్వివచనాభావశ్ఛాన్దసః. ఇదం=మదీయం వచనం, సత్యమస్తు. కిం తద్వచనమిత్యపేక్షాయామాహ—భూతమితి, అవోభిః=అస్మదీయరక్షణైః సహ, సర్వేషాం దేవానాం=సురాణామ్, ఇదముపలక్షణమ్. సర్వేషాంభూతానాంచ(మితి)జ్ఞేయమ్, అవమే=రక్షకే, యువామితిశేషః. భూతం=భవతమ్, అస్మదాదీర్దేవానాం చ సంరక్షకే భవతమితి యద్వచనమిదం సత్యమస్త్విత్యన్వయః, వయమపి భవత్ప్రసాదాత్ ఇషం=అన్నం, వృజనం=తాపవర్జితం, జీరదానుం=జీవనస్య దాతారం, విద్యామ=లభేమ, విద్యాలాభే స్వయం తాపవర్జితం భోక్తుస్తాపనిబర్హకం చ జీవనోపా

యం చ యదన్నం తదన్నం లభేమహీత్యర్థః. ఇదం తతః పర మాకాశాదిత్యాదిశ్లోకాః స్పష్టార్థాః. ఇదానీం సంధ్యాకర్మసా ద్గుణ్యార్థం సర్వజనపదవర్తిగోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభం ప్రార్థ యన్ప్రవరాన్వితస్వనామకీర్తనపురస్సరం భగవతీం పరాం దేవ తాం ప్రణమతి—

—— పరదేవతానమస్కారః. ——

మూ. చతుస్సాగరపర్యన్తం గోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభం
భవతు...ప్రవరాన్విత...గోత్రః...సూత్రః...
శాఖాధ్యాయీ శర్మాఽహం భో అభివాదయే.

చతుస్సాగరపర్యన్త మితి. వాక్యార్థః స్పష్ట ఏవ, అత్ర కేచిత్ సాగరాణాం చతుష్టయసంఖ్యా సప్తసంఖ్యాయా అప్యుపలక్షికా, తథా చ సప్తసాగరమధ్యే యా గావో యే చ బ్రాహ్మణాః సన్తి తాభ్యస్తేభ్యశ్చ శుభం భూయా దితి వాక్యార్థః. పర్యవస్యతీతి వర్ణయన్తి. అపరే తు ముఖ్యా ర్థమేవావలమ్బ్య వర్ణయన్తి. అత్ర శుభపదస్య స్వస్తివచన త్వాత్తద్యోగే నమః స్వస్తీత్యాదినా చతుర్థీ, అన్యే తు శుభ పదస్య హితార్థవాచిత్వాత్తద్యోగే చేతి సూత్రేణ (వార్తి కేన) చతుర్థీతి వర్ణయన్తి. భో ఇతి పదం అత్ర సన్యర్థకమ్, తథా చ అయి భగవతి వాగ్దేవి సంధ్యే త్వా మితి శేషః, అభి వాదయే నమస్కుర్వ ఇతి కేచిద్వ్యాచక్రుః, తే త్వత్యన్తం విస్మృ తవాచః, తథాహి—ఉత్తమే శిఖర ఇత్యత్రైవ భగవతీ ప్రస్థా పితా. తథా చక్వేదమభివాదనం వినియుక్తం స్యాత్త్వావత్ప ర్యన్తమే (త్వాదే) వ సంధ్యాకర్మకలాపస్య. కించ తే త్వనధీత స్మృతివచనాః. తథాహిచన్ద్రికాయాం—'ఆత్మపాదౌ నమ

స్కృత్వా గోత్రప్రవరపూర్వకమ్' ఇతి. నమస్కృత్వా స్పృష్ట్వే త్యర్థః, ఆత్మపాదౌ తథా భూమిం స్పృష్ట్వేతి వచనాత్. శ్లో. నక్షత్రం చ తథా సూర్యం ద్విజానప్యభివాదయేత్, కనిష్ఠానపి వేదజ్ఞా న్సన్ధ్యాకాలేఽభివాదయేత్. వినా పుత్రం చ శిష్యం చ దౌహిత్రం దుహితుః పతిమ్', ఇత్యాదివచోభిః సంధ్యాదేవతాభివాదనస్యాను క్తత్వాద్ద్విజాద్యభివాదనస్యైవోక్తత్వాచ్చ తదభివాదనం ప్రస్తుతవాక్యార్థః, న తు సంధ్యాయా అపి గరీయస్యా అభివాదన మస్తీతి.

అభివాదనప్రకారః.

అభివాదన ప్రకారమాహ భగవానాపస్తంబమునిః—

సూ. 'దక్షిణం బాహుం శ్రోత్రసమం ప్రసార్య బ్రాహ్మణోఽభివాదయీతోరస్సమం రాజన్యో మధ్యసమం వైశ్య' ఇతి ద్వాభ్యాం కరాభ్యాం ద్వావపి కర్ణౌ సంగృహ్యాభివాదనం కార్యమితి కేచిత్. నాయం సమీచీనః పక్ష ఇతి ప్రతిభాతి. దక్షిణం బాహుమితి దక్షిణబాహునా దక్షిణకర్ణమాత్రం సంగృహ్యాభివాదనం కార్యమితి స్పష్టం ప్రతీయమానత్వాత్, తథైవావిగీతశిష్టాచారాచ్చేతి సర్వం రమణీయమ్.

కృష్ణం బుధరాజరాజివినుత శ్రీరామవిద్వన్మణి
శ్రీలక్ష్మ్యో రపి యం జజాన తనయం గౌరీశపాదానతమ్,
తన్నశ్రీగోధసమీపవాసిభగవన్మంత్రానుచింతాఫలే
సంధ్యావందననిర్ణయే నిరగమద్గుచ్ఛశ్చతుర్థోఽధునా.

ఇతి శ్రీమద్రాఘవదైవజ్ఞవంశ్య శ్రీకృష్ణపణ్డితవిరచితే, నిర్ణయ కల్పవల్ల్యాఖ్యే తైత్తిరీయసంధ్యాభాష్యే, చతుర్థో గుచ్ఛః.

స్ఖాలిత్యం పథి గచ్ఛతో ధ్రువ మిహ స్పష్టం హి భూమణ్డలే
తస్మాత్కించిదిహ ప్రవిష్టమపి చేద్వ్యర్థం వచస్సాంప్రతమ్,
భక్త్యాఘూర్ణితదోషభీషణపటుశ్రీదక్షిణామూర్తిస
త్పాదామ్భోజసమర్పితాకృతిరియంప్రత్యూహ్యమానాభవేత్.

విబుధా న్బహుధా సాధూ నర్థయే త్ర కృతాంజలిః,
వివేచయంతు తద్దృష్ట్వా గతేర్ష్యా మత్పరిశ్రమమ్,

శ్రీమద్రాఘవదైవజ్ఞవంశ్యః శ్రీకృష్ణపణ్డితః,
కారయామాస హి స్పష్టం సంధ్యావందనపద్ధతిమ్.

తైత్తిరీయసన్ధ్యాభాష్యం సమాప్తమ్.

చెన్నపురి: వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారి
ఆదిసరస్వతీనిలయముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రితము. —1916.

సంస్కృత గ్రంథములు.

పురాణములు.

		ప్రతి 1-కి రు.	అ.
ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్య విశేషార్థసహిత శ్రీమద్రామాయణము, షట్కాండలు 15 వాల్యములు	...	70	0
బాలరామాయణము, సటీక	...	0	2
అధ్యాత్మరామాయణము, ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము	...	8	0
అధ్యాత్మరామాయణము, మూలము	.	0	12
సుందరకాండము, మూలము, చిన్నసైజు		0	12
బాలకాండము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	..	1	4
సుందరకాండము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	1	4
సుందర బాలకాండలవలె, అయోధ్యా ఆరణ్య కిష్కింధా యుద్ధకాండలు, ఆంధ్రతాత్పర్యములతో అచ్చగుచున్నవి.			
సుందరకాండము, సవ్యాఖ్యానము	...	1	4
శ్రీమద్రామాయణము, మూలము, చక్కనికూర్పు	...	4	0
శ్రీమద్రామాయణము, ఉత్తరకాండము	...	1	4
శ్రీమద్రామాయణము, వ్యాఖ్యానచతుష్టయ విశిష్టము, 2 సంపుటములు, చిన్నసైజు	...	10	0
పద్మపురాణాంతర్గత మాఘపురాణము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము, చక్కనికూర్పు		1	8
కార్తీకమాహాత్మ్యము, చక్కనికూర్పు	...	0	6
గరుడపురాణము, సవ్యాఖ్యానము		0	12

వైదికగ్రంథములు

యజుర్వేద సంధ్యావందనము, పురుషసూక్తము, శ్రీసూక్తము, ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము, చిన్నసైజు, మంచికాగితములు		0	4

		ప్రతి 1-కి రు.	అ.
యజుర్వేద సంధ్యావందనము, మూలము, సస్వరము	...	0	2
యజుర్వేద ఆబ్దికమంత్రములు, మూలము, చిన్నసైజు	...	0	6
పితృతర్పణము, చిన్నసైజు	...	0	1
వ్రతచూడామణి, 360 వ్రతములు, మంచికాగితములపై చక్కగా ముద్రితము	...	1	4
అమావాస్యతర్పణము	...	0	1
యాజుషపూర్వప్రయోగచంద్రిక, సస్వరము, అనేకవిషయములం జేర్చి యాంధ్ర మహాజనసంప్రదాయానురూపముగఁ బరిష్కరించి ముద్రించియున్నాము.		2	0
మహాన్యాసము, చిన్నసైజు, శుద్ధప్రతి	...	0	5
రుద్రము, పురుషసూక్తము వగైరాలు, చిన్నసైజు	...	0	2
మంత్రపుష్పము, సటీక, చిన్నసైజు	...	0	1
పంచోపనిషత్తులు, తైత్తిరీయము, చిన్నసైజు	...	0	4
ఆపస్తంబగృహ్యసూత్రములు	...	0	2
ఋగ్వేదసంధ్యావందనము, సటీక, చిన్నసైజు	...	0	2
ఋగ్వేదపూర్వప్రయోగాదర్శము, సస్వరము	...	2	0
ఋగ్వేదశ్రాద్ధప్రయోగము, ఆశ్వలాయనము, చిన్నసైజు	...	0	4
శ్రీవైష్ణవ ఆహ్నికము, చిన్నసైజు	...	0	4
శ్రీవైష్ణవశ్రాద్ధప్రయోగము ,,	...	0	4
సూర్యనమస్కారము, చిన్నసైజు	...	0	1
దేవతార్చన, చిన్నసైజు	...	0	1
బ్రహ్మయజ్ఞము ,,	...	0	1
సంధ్యావందనభాష్యము, చక్కని ప్రతి	...	0	8
వ్రతరత్నాకరము, ప్రథమభాగము	...	0	6
వ్రతరత్నాకరము, ద్వితీయభాగము	...	0	14
మంత్రప్రశ్నములు, మూలము	...	0	3

జ్యోతిషగ్రంథములు.

కాలామృతము, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	1	0
శ్రీపతి, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	1	8

		ప్రతి 1-కి రూ.	అ..
అహోబిలనాథీయము, సటీక	...	1	4
బృహజ్జాతకము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము, చక్కనిప్రతి, నూతనముద్రితము	...	1	4
ముహూర్తదర్పణము, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	0	12
జాతకచంద్రిక, గోపాలరత్నాకరము, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	8
సర్వార్థచింతామణి	...	0	12
ఛప్పన్నము, ప్రశ్నశాస్త్రము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము, చక్కనిప్రతి		0	5
షోడశప్రశ్నరత్నావళి, నెపోలియన్ అనుష్ఠించిన ప్రశ్నగ్రంథమునకు తెనుఁగు	...	0	2
నక్షత్రచూడామణి, చక్కనిప్రతి	...	0	4
భృగుసూత్రములు, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	4
భావార్థచంద్రిక ,,	...	0	8
లఘుజాతకము ,,	...	0	12
వృద్ధపరాశరము ,,	...	0	10
సారావళీ ,,	(అచ్చగుచున్నది).		
అష్టకవర్గు, సాంధ్రతాత్పర్యము, చక్కనిప్రతి	...	0	4
కేరళప్రశ్నము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	3
సనత్కుమారగృహవాస్తువు ,,	...	0	3
మయవాస్తువు ,,	...	0	3
వాస్తుసర్వస్వము ,,	...	0	4
వనమాల (వర్షఋణి) ,,	...	2	0
గౌళిశాస్త్రము, తెనుఁగు	...	0	2
శకునశాస్త్రము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	4

ధర్మశాస్త్రగ్రంథములు.

గౌతమస్మృతి, సటీక	...	1	0
శంఖలిఖితస్మృతి ,,	...	0	2
బుధస్మృతి ,,	...	0	2
బృహస్పతిస్మృతి ,,	...	0	3

		ప్రతి 1-కి రూ.	అ.
ఆపస్తంబప్రవరకాండము, సటీక	...	0	3
ఆశ్వలాయనప్రవరకాండము, సటీక	...	0	3

వే దాం త ము.

బ్రహ్మసూత్రములు, మూలము, చిన్నసైజు	...	0	3
బ్రహ్మసూత్రములు, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	అచ్చగుచున్నది.		
అపరోక్షానుభూతి, సాంధ్రతాత్పర్యము, చిన్నసైజు	...	0	4
వివేకచూడామణి, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	10
హరిమీడేస్తోత్రము, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	0	4
ఆత్మబోధము ,, ,,	...	0	4
సౌందర్యలహరి, ఆంధ్రటీకాసహితము, చక్కనికూర్పు	...	0	4
రామగీతా, సటీక, చిన్నసైజు	...	0	6
భగవద్గీతలు, మూలము, చిన్నసైజు	...	0	4
భగవద్గీతలు, శ్రీరామచంద్ర సరస్వతీకృత ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము, మతత్రయభాష్యములనుండి అనేకఅంశములిందుచేర్చి శ్లోకానుక్రమణికతో చక్కగ ముద్రింపఁబడినది	...	2	0
భగవద్గీతలు, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము, చక్కనికూర్పు	...	1	0
భగవద్గీతలు, ,, చిన్నసైజు	...	0	8
శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	14
భగవద్గీతలు, చిన్నసైజు, శ్రీఆనిబిసెంటుగారి ఇంగ్లీషుతర్జుమాసహితము		0	4
శివగీతా, సాంధ్రతాత్పర్యము, చిన్నసైజు		0	10
ఉత్తరగీతా, సటీక, చిన్నసైజు, మంచికాగితము	...	0	6
అద్వైతోపదేశపంచరత్నములు ,,	...	0	2
సర్వసారోపనిషత్తు ,,	...	0	2
నిరాలంబోపనిషత్తు ,,	...	0	1
కైవల్యోపనిషత్తు ,,	...	0	2
అమృతబిందూపనిషత్తు ,,	...	0	1
స్కందోపనిషత్తు ,,	...	0	1
ఆత్మబోధోపనిషత్తు ,,	...	0	2
శారీరకోపనిషతు ,,	...	0	1

పుస్తకము	రూ.	అ.
రాజయోగరత్నాకరము.—శ్లోకతాత్పర్యవిశేషార్థములతోను వేదాంతిపటములతోను ముద్రితము ...	2	0
అద్వైతసుధానిధి 2-వ భాగము, ఇందు శివస్వరోదయము షట్చక్ర నిరూపణమును గలవు ...	1	0
హఠయోగప్రదీపిక—శ్లోకతాత్పర్య విశేషార్థములే గాక అభ్యాసకుల యుపయోగార్థమై 128 యోగాసనపటములు, రాజయోగదీపిక, యోగశాస్త్రసారము, బ్రహ్మవిద్యాశీర్వాదపద్ధతి అనునవి యున్నవి.	3	0
పాతంజలయోగశాస్త్రము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము ...	1	0

కావ్య నాటకములు.

పుస్తకము	రూ.	అ.
హితోపదేశము, చక్కనికూర్పు ...	0	6
భాషామంజరి, సటీక, చక్కనికూర్పు ...	0	4
రఘువంశము 6 సర్గలు, పదచ్ఛేదము అర్థఆకాంక్షాశబ్దసమాస తాత్పర్యవ్యాఖ్యానసహితము, సాధారణప్రతి ...	3	8
రఘువంశము 10 సర్గలు, సవ్యాఖ్యానము ...	0	12
మేఘసందేశము, సవ్యాఖ్యానము ...	0	6
మేఘసందేశము, సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము, చిన్నసైజు, క్రొత్తకూర్పు ...	0	12
ఋతుసంహారము, ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము ...	0	8
పుష్పబాణవిలాసము, సంస్కృతాంధ్రవ్యాఖ్యానసహితము	0	4
పుష్పబాణవిలాసము, సవ్యాఖ్యానము ...	0	2
కుమారసంభవము, సవ్యాఖ్యానము, చక్కనికూర్పు ...	0	14
కుమారసంభవము, సంస్కృతాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము ...	1	4
మాఘము, సవ్యాఖ్యానము, 6 సర్గలు, చక్కనికూర్పు ...	0	12
మాఘము, 3 సర్గలు, శబ్దసమాసతాత్పర్య సంస్కృతాంధ్ర వ్యాఖ్యానసహితము ...	2	0
భారవి, సవ్యాఖ్యానము 9 సర్గలు, చక్కనికూర్పు ...	0	12
నైషధము, సవ్యాఖ్యానము, 6 సర్గలు, చక్కనికూర్పు ...	0	12
కాదంబరి, క్రొత్తకూర్పు ...	1	0
డిటో మేలుప్రతి ...	1	8

		ప్రతి 1-కి రూ.	అ.
భారతచంపు, సవ్యాఖ్యానము, మంచిప్రతి	...	1	4
పంచబాణవిజయము, చక్కనికూర్పు	...	0	4
వసంతతిలకభాణము, చక్కనికూర్పు	...	0	4
శాకుంతలనాటకము	...	1	0
ప్రహసనము, చక్కనిప్రతి	...	0	4
విక్రమార్కచరిత్ర, ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము	...	0	14
భోజచరిత్ర, ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము	...	0	14
రామాయణచంపు, సవ్యాఖ్యానము, చక్కనికూర్పు	...	1	8
దశకుమారచరిత్రము, క్రొత్తకూర్పు	...	0	8
భర్తృహరిసుభాషితము, ఆంధ్రపద్యతాత్పర్యసహితము, అట్టబైండు		0	12
విశ్వగుణాదర్శము, సవ్యాఖ్యానము, క్రొత్తకూర్పు	...	0	12
బిల్హణచరిత్ర, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	0	6

వ్యాకరణము, అలంకారము.

లఘుకౌముది, చక్కనికూర్పు, సంస్కృతటిప్పణీసహితము	...	0	12
శబ్దమంజరి, చక్కనికూర్పు, శుద్ధప్రతి	...	0	2
డిటో ఉత్తమప్రతి, మేలుకాకితములు	...	0	4
తిఙన్తమఞ్జరి, ధాతుమఞ్జరి	...	0	2
కావ్యప్రకాశిక, సవ్యాఖ్యానము	...	3	8
ప్రతాపరుద్రీయము, సవ్యాఖ్యానము	...	1	0
డిటో మేలుప్రతి	...	1	12
చంద్రాలోకము, సంస్కృతాంధ్రటీకాసహితము	...	0	8

స్తోత్రములు.

శ్రీగుణరత్నకోశము, సటీక	...	0	4
ముకుందమాలా, సటీక, చిన్నసైజు	...	0	4
సనాతనమానవధర్మములు, సాంధ్రతాత్పర్యము, చిన్నసైజు	...	0	4
ప్రాతఃస్మరణ, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	2
నవగ్రహస్తోత్రము	...	0	4
దేవీసప్తశతి, చిన్నసైజు	...	0	5

		ప్రతి 1-కి రూ.	అ.
పరమేశ్వరస్తోత్రకదంబము, శుద్ధప్రతి	...	0	[illegible]
దేవీస్తోత్రకదంబము, చిన్నసైజు	...	0	[illegible]
శంకరాచార్యస్తోత్రాది	...	0	[illegible]
శివానందలహరి, సంస్కృ-తాంధ్రటీకాసహితము, చిన్నసైజు		0	8
లక్ష్మీహృదయము, నారాయణహృదయము	...	0	2
ఇంద్రాక్షీశివకవచము	...	0	1
మృత్యుంజయమానసికపూజ	...	0	1
రామబ్రహ్మమానసికపూజ	...	0	1
విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రము, నామావళీసహితము, చిన్నసైజు		0	4
లలితాసహస్రనామము, త్రిశతి, పంచదశీస్తోత్రము వగైరా	...	0	8
సహస్రనామకదంబము	...	0	12
దేవీఖడ్గమాల	...	0	1
భజగోవిందము, ఆంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము	...	0	2
లక్ష్మీనృసింహస్తోత్రము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	2
వేంకటేశసహస్రనామము, నామావళీసహితము	...	0	3
రామసహస్రనామము ,,	...	0	4
లక్ష్మీ ,, ,,	...	0	3
శివ ,, ,,	...	0	3
ఆంజనేయ ,, ,,	...	0	3
సుబ్రహ్మణ్య ,, ,,	...	0	3
అన్నపూర్ణ ,, ,,	...	0	3
గణపతి ,, ,,	...	0	3
కృష్ణ ,, ,,	...	0	3
గోపాల ,, ,,	...	0	3
సీతా ,, ,,	...	0	3
నీతిశాస్త్రము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	2

శ్రీ

ప్రతి 1-కి రు. అ.

వైద్యము.

		రు.	అ.
* వైద్యశతశ్లోకి, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	6
* అనుపానమంజరి, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	8
* నాడీజ్ఞానము, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	4
* లోలంబరాజీయము ,,	...	0	8
* గదనిగ్రహము, సోఢలకృతము	...	2	8
* శార్ఙ్గధరసంహిత, [illegible]		3	0
* డిటో మేలుప్రతి		3	12
* భేషజకల్పము ,,		0	6
* శార్ఙ్గధరకృతత్రిశతి ,,		0	8
* సుశ్రుతశారీరము ,,	...	2	8

* ఈగ్రంథములు మాచే చక్కఁగ [illegible] చయఁబడినవి.

నిఘంటువులు.

		రు.	అ.
అమరము, మూలము, మూఁడుకాండలు, శుద్ధప్రతి, చిన్నసైజు		0	6
అమరము, సటీక, ఇంగ్లీషుఅర్థసహితము, చక్కనిప్రతి	...	0	14
డిటో మేలుప్రతి, కాలికోబైండు	...	1	4
గురుబాలప్రబోధిక—చిన్నసైజున రామాశ్రమీయాద్యనేకగ్రంథముల సహాయముతో చక్కఁగ పరిష్కరింపించి అకారాది అనుక్రమణికతో ముద్రించియున్నాము. కాలికోబైండు		2	8
నానార్థరత్నమాల, చక్కనికూర్పు, సాధారణప్రతి	...	0	12
డిటో మేలుప్రతి	...	1	0

ఇవి మొదలగు సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు మాయొద్దదొరకును. కోరిన వారికి క్యాటలాగులు పంపెదము.

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

192, ఎస్ప్లనేడ్, చెన్నపురి.